

Perpetue
firmus a u
fugiter

Allepida vepca.
Arida
fitta
fuciera

zu: 2020.6)

carmina. que no venistate 2 poetico moe dcednt
(plimpe

tetrica
Lepida timula

18 { fontinna
sonora } carmina bona
venista
decora. polita

Quarta pars Alexanderi cu ve rissimis 2 accentuum 2 figuraru gramaticaliu descriptio nibus Loloꝝ rhetoricoꝝ amecibus,

Joanni Fruythacr de Lippia.

Santa maria. Inesu. Santa Anna

(1501)

De^{us} sunt utilitates artis metricatorie

Utilitas prima componit verba latina Deum latinam plurimam ipi

Utilitas alia versat in orthographia Orthographis quibus s. de

Tertio est fructus accentus noscere dicitur Accentus notitia. Innotia. I. f. f. f. f.

Ast fructu quarto dabitur tibi vox origo Derivatio dicitur apte n.

Quinto dat verba mutae per altera sensa Synonyma simpliciter.

Sexto mille modis poteris retinere quod audis; Memoria dicitur.

Ite Aliud

Metrum dulcorat: memorat: proliza minorat

horario

describo mores
et leges

fabulis et historicis et poeticis

Aut prodesse voluit: aut delectare potest

Aut iucunda simul et idonea dicere vitæ.

Idem

Ita sunt per poeticam in fortissime hanc

tu et bene vivendo

Dicte per carmina soles

Et vitæ monstrata via est: et gratia regni.

Nal intentandum nisi liquere poetæ.

VD 16

Pincipio vt ait Licero ge-

neris Arbores item herbeq; nunc frondib; comisq; videntib;. z floridis nature sue pditione manifestat. nunc folijs defluentib;. hibernu frig^o etaz temp; no iocunda adde; haud minus pticent. q; tñ cognitioe no gaudent. Aues q; q; q; rō denegata dulci modularōne. suauifusurro nature sue pstantia. canoro gutture recitant. **L**u itaq; haud videbit incoquinum mortale hoim gen^o (q; fmonis significatōe yltra imortales aios suo dute atq; suatore donat^o) eloq;ntie suauitatē no sectari. facūdie celebritatē no colere. art; grāmatice pfoidiā no optare. q; aimi affectus q; intelligens tierōem legitime eloqui docer. q; nrm in alienis mētib; lumen conuolare laborat. Quis em̄ in cetu doctissimoz orōes pnūcier. q; historiaz z doctrinaz variāz intelligentiā pferat. q; syllabaz naturas z pfoodie leges no viderit. nisi balbutiens sp; z trepidus Prosodia em̄ ceteras venustate gramatice spēs z decore no paruo multiplicat. Quid em̄ (vt ex aimi sententia loquar) lra; elementozq; orthographia pdest. Quid pferuocabuloz aut dictionū etymologie significatio. accidentiūq; distinctio. Quid demq; pmoditat; illa orōnū z pgrua z latina ppolatio diastichetice pferet. si ment; pceptus rōem atq; intelligentiā distincte limatq; expm̄ere no didicer; non puenit pfecto non cōuenit sacraz interpretem mutū atq; dissonū euolare. nobis sermo q; ppe datus vt cōis volūtat; psto fiant indi- cia. Quāobzē mi filioli q; nōdū sapit; quid latent; energie viue voc; acc^o in aures discipuli pferat. quibusq; nondū pfluasum qd vilitatis pfoidia ob eius imense doctrine raritatē in gymnasijs lra;q; ludis pte se ferat. Arrectis aurib; attētoq; aīo grāmatice pfectionē. sermonis interpretem ipam pfoidiā pprendite vt discatis cū Licerone nro eloq;ntissimo pnun- ciationē pnciatā z regularē oratorī vtilē. ad pfluandū necariā. intrepis di eniuero syllabaz quātitatē. orōnum mensurā quocq; pacto voces excudē debeant facilius inuenietis.

Centus varias decet hinc distinguere normas.

Nec est quarta ps Alexandri In qua docet quartā spēm artis grāmatices vt pfoidiā fm ordinē pnūssum ibi. Accētus normas ex hinc variare docebo. **L**t diuidit in duo capitula. In pmo em̄ accentuū debitā docet modulationē In altero figurā grāmaticas. **I**tem notandū q; licet accentus q;sticatis syllabaz debete pnūciande gra inuentus. tñ in latini sermonis pnūciationē atq; voc; modularōem ordinat. Quare hic accentus no vt carminū vel metru est. sz vt orōis so- lute psiderat. Est itaq; duplex accent^o vt mellicus siue metricus q; in carmine notat. **E**t placus siue regular; q; in pla versaf. **I**tem Subie- ctū quarte pte ē syllaba modulatōe significatia pferibilis. **L**u vt pncipia lit- passio accentus accidit a qua hoc capitulū denoiat. **L**u^o it; pncipia lit-

tere z modus pferendi. qre Vincenti⁹ in suis gramaticis. Vox est letas
 auditu sensibilis. Eni accētus dicitur p̄sodia cui accidit tēpus regulare. qre
 accētus z p̄sodia s̄t in syllaba vt in p̄prio subiecto. Nā s̄m P̄sicianū 2°
 maioris Vnicuiq̄ syllabe accidit tēpus. i. accētus z mod⁹ p̄ferēdi ipsi
 us syllabe asper vel lenis z d̄i spirit⁹. ¶ Item tempus ē mora sine prola
 tio syllabe. Et accidit syllabe vni tēpus vel duo. Accēt est em̄ vnā quāq̄s
 syllabā aut vni⁹ aut duoz eē tpm vt patuit in 3^a pre. ¶ Tempoz utē al
 ud correptū. aliud productū. Tēpus correptū ē minima mora syllabe vt
 saluet species illius lre vel syllabe. Sed tēpus productū ē geminatio tē
 poris correpti. Secūdū hanc em̄ d̄i sonus tpm. s̄m Hysidorū syllabarū
 triplex ē diuisio. Nā syllabe s̄t aut breues aut lōge aut coēs. Breues s̄t
 q̄ naturaliter p̄ducti nō possunt. Longe q̄ corripri recusant. Cōmunes s̄o
 q̄ ancipites. i. mō breues. mō longe collocant. S̄z q̄ hec distinctio tpm
 mag⁹ ad carmia q̄ ad profam p̄tinet. Ad regulare p̄sodiā accedam⁹
 de qua noster sermo. Est igit p̄sodia siue accentus siue tonus s̄m Vin
 centiū regular⁹ modulatio vocis facta in pronūciatōe fecitua vni p̄nci
 paliter adiacens syllabe s̄m eleuatōem z depp̄sionē. Accidit autē syllabe
 s̄m Bedā arsis. i. eleuatio z thesis. i. depp̄sio. spūs nūer⁹ lrāz tenoz z tē
 pus vt claruit in tertia pre. vel s̄m P̄sicianū. Accētus ē certa lex z regu
 la ad eleuandā z depp̄mendā vniuscui⁹ q̄ p̄ticle ordōis syllabā. Tres s̄m
 Vincentiū tria verū reddūt accentū regulare debita. vox vt sermo pro
 nūciat voce decēt. Quālibet em̄ p̄sonā vna voce si t̄nūciemus s̄m mō
 intelligibilis. 2° Plena distinctio pronūciās em̄ distinguit ordōez ab ordōe
 clausulam a clausula alias auditorib⁹ sermo prolixus esset ineptus. 3°
 Pausa moderatio. nā si lector pausaret vbi pausatio nō succūberet z p̄ti
 nuaret vbi non p̄tinuandū. non esset sermo intelligibilis.

Est grauis accentus z sunt moderatus acutus.

Et circūflexum multi tenuere prioum.

¶ Nec est ps executiua. In qua intentū p̄rofectur p̄mo distinguēs accē
 tum cū suis locis. 2° docet modū accentuandi penes ritū āriquoꝝ. 3° nō
 strū describit modū. Dicit itaq̄ q̄tuor eē spēs accētus vt acutū. graue.
 moderatū. z circūflexū. Circūflexus apud veteres fuit in vsu. non vero
 apud modernos gramaticos. T̄ s̄m Johānē Torteliū z Januensem
 tā apud grecos q̄ latinos tres sunt accētus regulares vt acut⁹ grauis
 et circūflexus. Nā hi soli denoiant vbi queq̄ syllaba eleuari depp̄m̄ye de
 beat. qd̄ ex maxima vocū p̄sonātia p̄ceptū est. Ideoz dicebat Quintilia
 nus libro p̄mo de institutōe oratoriā. Nō eē cuiuslibet auris lrāz exigere
 sonos. nō hercule mag⁹ q̄ neruoz. ¶ Item ratio diuisiōis est. ois em̄ ac
 centus vel eē p̄positus vt circūflexus vel simplex z sic vel eē medi⁹ vt mos
 derat⁹ vel extremus. itaq̄ vel in eleuatōe p̄sistit vt acutus. vel depp̄sione
 vt grauis. ¶ Item nota quidā dicit circūflexū nihil eē in tpe nro ponē
 tes eū sub acuto. Hi em̄ p̄tra arē z naturā loquunt. Duo em̄ s̄t accē
 p̄ncipales vt acutus z circūflexus. vt patebit. Ubicūq̄ q̄ acutus ubi ac

Accentibus.

rum flexus adesse negat. et rursus ubi circumflexus. acutus locū hūc recipit. In nulla enim dōe sunt duo principales. q̄ habito acuto. aut circumflexo. reliqui sunt graves. Itē nō est p̄terea p̄treundū q̄ Tortelli⁹ cū Januensi Et Alexander cum Vincentio sint diuersi in positionib⁹ suis Tortellus em̄ posuit tres accentus vt patuit S; Alexander cū Vincentio quoz vt p̄z in textu S; he positiones nō repugnant. Tortellus em̄ loquutus s̄m naturā et artē p̄nunciādi. naturāl̄ em̄ syllā circumflexit̄ penultima. dū vltia naturāl̄ sit correpta vt patebit. et ip̄a penul. p̄ducta Sed hic accētus generat cacepheton .i. maluz sonū. ideo apud aliquos circumflexus aboleuit. q̄re potius al̄t imitatus vsū q̄ artē. Itaq; s̄m artē circumflexus principalis. Sedm̄ vsū s̄o aliq; moderatus. ¶ Un̄ notanduz q̄ ois dictio tā apud grecos q̄ latinis siue monosyllaba siue polysyllaba vnū hz accentū p̄dominantē atq; principalē. q̄ acut⁹ est vel circumflexus s̄m naturā s̄m vsū aliquoz moderatus. Nec plures acutos aut circumflexos nec vnū acutū nec al̄tey circumflexū h̄z p̄r. S; accentus graues tot hz dictio polysyllaba. quoz hz syllabas vltra eā in qua acutus est vl̄ circumflexus h̄z p̄p̄it. vt in hoib⁹ an̄penultima acut̄ relique grauant̄. Silt in octauan⁹ penultima circumflexit̄ reliq; om̄s grauantur. Silt in p̄positis vt malefan⁹ hz vnicū accentū circumflexū Item licz eadē sit mora in graui et acuto accētib⁹. tñ acutus p̄ncipalis. grauis s̄o min⁹ p̄ncipalis P̄ncipalitas em̄ accentū causat p̄ sonoritatē Que maior in eleuatiōe q̄ depp̄sione vocis Itaq; acutus et circumflexus q̄ s̄iūt p̄ eleuatiōe nē s̄t. p̄ncipales. grauis s̄o q̄ p̄ depp̄sionē secūdari⁹ Instrumēta em̄ voēs sunt graua q̄re facilius deorsum q̄ sursum mouent auctore Aristotele q̄ro de celo V̄niori q̄ morā in depp̄sione q̄ eleuatiōe q̄s ambigūt. Item grauis cū acuto in eadē dōe. nō aut acut⁹ cū acuto depp̄ndit. q̄re acutus p̄ncipalis. duo em̄ p̄ncipalia in eodē se nō p̄patiūt. Itē q̄reret fortassis aliq; q̄re vnū dōis tm̄ vnus est accentus p̄ncipalis ne aliqd̄ incertū relinquat̄ Accētus p̄ncipalis fit ad p̄tinuandas p̄es dōis vt ex d̄s vcr̄is syllabis fiat vnū scātōis representatiū. q̄d minus fieret nisi p̄ vnū p̄tinuans q̄d est accentus p̄ncipalis vti p̄es corporis ad vnā cōem p̄fectu onem siue p̄positum p̄binantur

Hic grauis est qui deprimitur nec tendit in altum

Et grauis incipit. sed in altum tendit acutus

Atq; grauis medius et acuti fit moderatus

Est circumflexus grauis in primo sed in altum

Tollitur inq; grauem tendit sed cessit ab vsu.

¶ Posita diuisiōe mēbroy. Jam singulas definit spēs. p̄mo de graui tā q̄ cōiōti tunc de acuto tanq; de ci⁹ opposito Opposita em̄ iuxta se posita magis elucescūt. De hinc de moderato vt de eoz medio. mediū em̄ extrema supponit Tandē de circumflexo tanq; de p̄positioni Grauis itaq; ē acutus quo syllaba depp̄mit siue deponit. vñ signat̄ apud grecos s̄gula q̄ a summo in dextrā deponit vt est hec figura Acutus ille accētus ē quo syllaba vocem eleuat acutiq; et signat̄ ea s̄gula que a sinistra p̄e in

H ij

de trā sursum ducta est / Moderatus medius est gravis ⁊ acuti ita
 q̄ q̄ in fine syllaba aliquo qualiter deponit ⁊ eleuat vt vocabis no^m ei⁹ Iesus
 Qui non repitur apud grecos. Circūflexus aut̄ quo syllaba ⁊ acutū si
 mul ⁊ deprimi⁹ vnde ex acuto ⁊ graui ꝑfectus videt. quare semicirculi
 linea designat. que sane accentuum signa a latinis non scribunt a grecis
 vero semp. Et notandū q̄ eadē syllaba non depimitur ⁊ eleuat sed post
 depressam syllabam acutus eleuat in fine. q̄ depresso ⁊ eleuatio fiūt circa
 eadē syllabā Itaq̄ circūflexus accentus dū ascendit ꝑ eleuationē ꝑvo
 cis depresso^{nem} circūflexit Item accentus similes s̄ motib⁹ rerū natus
 raliū. quoz quidā s̄ simplices. quidā refracti ad refracti similitudinez
 dictus circūflexus. fm Vincentiū. viano tu refracto mobile leue natus
 rali^{ter} ascendit sed ꝑpter phibens reflectit ⁊ descendit vt prz de motu ig
 nis in fornace Ita circūflexus dū ascendit ꝑ eleuationē ꝑ vocis depresso
 nem circūflexit Sed motuū simpliciū quidam naturales quoz vnus ē
 in medio sursum vt est motus leuiū ad cui⁹ similem dictus acutus. quis
 daz ad mediū deorsum vt est motus grauiū ad cuius similem sumptus
 grauis. quidā ꝑo aīalis vt est motus ꝑgressiuus qui fit circū mediū ad
 cui⁹ similem dictus moderatus Et nota q̄ moderatus accentus ēz medi
 us inter acutū ⁊ graue nō ꝑ equalē distantā ab extremis. plus em̄ ad a
 curum q̄ grauem tendit.

In primis medijsq̄ modo regimus moderato.

Voces accentu regitur finis sub acuto

Accentum ꝑ quem regitur vox vltima seruat.

Aut hunc iunctaz ꝑpitius tenet vna duaz.

Datq̄ grauem iure quecūq̄ carebit vtroq̄.

Nos solos vsu debes seruare moderno.

¶ Vtis accentuū definitionib⁹ fm naturam cuiuslibet ꝑꝑiam Jam q̄
 bus locantur sedib⁹ ꝑscrutabimur Et hoc ꝑmo generaliter. 2° specialit̄
 ibi Accentū tibi vox Dicit itaq̄ in ꝑmis ⁊ medijs syllabis regimus vo
 ces ⁊ deōes accentu moderato ita vt accensus moderat⁹ determinet sis
 bi illas syllabas vt pedes ⁊ loca ꝑꝑria Sed finis deōis vel orōis regit
 acuto. i. si accentus ꝑdominās supra vltimā syllabā cadit acutus ēz vt
 Jacob Iesus Vel vna duaz syllabaz iūctaz ꝑꝑinquit⁹ vltie regit acut
 ū. hoc est etiā accentus cadit sup penultimā vl̄ anpenultimā ⁊ ēz mode
 ratus siue circūflexus vt fortuna ¶ Vnde subiūgit quecūq̄ syllaba caret
 vtroꝝ accentuū iure. graue habebit hoc est accentus grauis est in oib⁹
 syllabis in q̄b⁹ non est vel acutus vel circūflexus siue moderatus Vnus
 em̄ est accentus ꝑdominās vt oēs syllabe hui⁹ deōis hierusalē grauan
 tur ꝑter vltimam Hinc ꝑcludit Alexander q̄ moderno vsu em̄ seruandū
 sunt hi tres accentus acutus moderatus ⁊ grauis Licet vsu grecorū ⁊
 multoz latinorū circūflexus ponat loco moderati Item notandū dicitur
 sitas inter acutū ⁊ circūflexū non ꝑceptibilis est ab vnoquoꝝ. nisi forte
 ab exercitio musico Nā ꝑ vnūquemq̄ illoꝝ vox ipa eleuari videt. quare

Accentibus.

quid inter hos accentus discriminis que sequuntur attende. ¶ Accentus acutus apud grecos tria dicitur loca vltime scz penultime z vltime Apud latinus ꝑo tñ duo vt añpenultima z penultime Dictiones em latine non accentum regulariter nõ patiuntur in fine Sed circũflexus siue moderatus in dictionibus grecis duo ꝑsequitur loca vt penultime z vltie In latinis vnũ vt penultime Itaqz vltima existente breui z penultima longa. si sup penultima fit accentus circũflexus vel moderatus habet vt rromanus fortuna Octavianus sanus Sed que dictiones penultimam habent breuem vltimã ꝑo longam si supra ꝑimam hz accẽtum ne esse est hunc esse acutũ vt amant Idem si penultima z vltima longe vt legabant ar bene At si in añpenultima accentus esse dicaꝑ acutus erit sp et nõqz circũflexus aut moderatus vt dominus Virgilius Tullius. ¶ re regula in latinis de accentibz datur qđ in trissyllabis dcõibz z tetrasyllabis siue deinceps. si penultima breuis fuerit antepenultima acuet Jus uenalis in ꝑima satyra Luciolam ꝑalleus habet sed gillo deicem. Virgilius Preterea duo nec tua mihi valler repti Capreoli In dõb vnã riolam z capreoli in antepenultima acutũ habent Virgĩ ꝑmo eneidos Unius ob noxam z furias aiacis olei. vbi eius ꝑsus ꝑma dcõnis acutur Nam fm Seruiũ z Alexandrũ in hĩs sez vnus illius ipius media syllaba naturaliter ꝑducitur. sed cũ opus est corripitur. qz quotiens vocalem longam vocalis seqtur. superiori detrahit vires Ut apud eundẽ in tercio eneidos Insule iouio in magno Et in septio Sudibusqz þustis Idem in bucolicis Et longũ formose vale vale inquit iolla vt clare patuit in tercia pte Quãobriẽ z in eo ꝑsu t añ u vocalẽ corripit potuit Ideo qz in añpenultima tũc quoqz accentus fuit Que sane regula similiter in dcõibz grecis obseruatur Sed ꝑra fieri ꝑtingit cũ añpenultima corripitur in his dcõibz. nam tũc quoqz penultima hz accentũ vt Virgilius i ꝑmo eneidos Namby infandã amissis vni? ob iram. vbi vni? cõtinet accentũ circũflexũ. Item rursum z si penultima z vltima in eadẽ dcõne longe quidã fuerint. añpenultima ꝑo breuis ipa antepenultima acui nõ potest. auctore qntiliano de institutõẽ oratorĩa Hoster em ꝑmo duabus longis sequẽtibz ꝑimam breuẽ acui non patitur. Item Querit quare accentus circũflexus non cadit nisi in syllabã longam. acutus ꝑo vel in lõgam vel breuẽ dicendũ circũflexus accentus ꝑsistit in eleuationẽ z deꝑressiõẽ itaqz ad huius accentus lre modulationẽ duplex ꝑerurit tps. non vero ad accentum acutum. at duplex tempus non syllaba breui sed longa exclamatur. quare congruum ꝑducitur syllabam longam accentu rez qz circũflexo. ¶ Querit scđo. quare vltima existente longa penultima nõ potest circũflexi Dẽm accentus circũflexus non patitur post se in eadẽ dcõne duas breues syllabas vel vnã productam duabz equiualemẽ. post principalem em accentum non ponitur nisi vnica vel duplex deꝑressiõẽ vnica fit quando penultima acuitur Duplex quando penultima circũflexit vel quando antepenultima acuitur. qz regulariter in nostro sermone accentus principalis nõ ponitur in fine. quare inqẽtum potest erit ꝑroꝑinquus fini alias plures qđ vna sequerentur deꝑressiõẽ Itaqz si

penultima circumflecteretur vltima producta circumflexus nō adaret
fini propter tres depressiones Et quia post principalem non sequitur nisi
si duplex depressio Itaq; vt dixit Quintilianus antepenultima breui. pe-
nultima vero longa eadem antepenultima acui non potest. alias seques-
retur idem inconueniens id est triplex depressio Queritur tertio ante
penultima et penultima existentibus breuib; quare magis antepenul-
tima q̄ penultima acuitur. Dicendum hoc fit propter maiorem tempo-
rum distinctionem. Maior em̄ est distinctio temporum. ambabus breui-
bus si antepenultima acuat ut in hac dictione dominus si penultima
acueretur nō determinaretur an penultima esset breuis an longa. quia
tam breuis q̄ longa potest acui Quū vero acurus sup̄ antepenultimā
ecceidit dinoscitur penultimam breuem esse vt patuit ex regula

Accentum tibi vox monasyllaba reddit acutum

Sunt quedam quibus est grauis accentus quasi nullus

Et coniuictiue voces et prepositiue.

Positis loc̄ generalibus accentuum Jam eorum loca specialia per-
stringit Primo de monasyllabis. deinde de polysyllabis dicens dictō
monasyllaba reddit tibi accentum acutum et non grauem aut circumflexū.
vt ros mos flos ars mars pons fons. siue sit producta siue breuis.
Dictio em̄ monasyllaba breuissime est prolationis. si ergo graui aut cir-
cumflexo pronūciaretur accentu difficili acciperetur auditu eo quod de-
poneretur in pronuntiatione Itaq; eam acui necesse est. Et subdit exce-
ptionem. Q̄ qdā s̄ dictiones quibus grauis accentus est quasi nullus
vt sunt iunctiones et prepositiones q̄ si dicat. quedam sunt dictiōes mo-
nasyllabe que habent accentum grauem et illius est q̄ si nullus. i. praeue so-
nante vt Virgilius Arma virūq; cano troie q̄ primus ab oris Italiā
fata pfugus lauināq; venit etc. Idem Spēs dedit dubie menti etc.
Item hec exceptio non datur de oibus coniuictionibus sed maxime de
encliticis vt q̄ ve ne Que coniuictione enclitica sequente vltime syllabe
precedentis dictionis solite imponere accentum acutū et coniuictionem
priuare vt dixit; putasne dominusve Imo vt quidam ferunt non solum
eadem iunctio accentum mutare potest. sed q̄q; et tps vt Virgilius
in damone Vno eodemq; igni sic nostro daphnis amore. vbi tandē dis-
ctio eodem que penultimam naturaliter longam habebat. et vltimam bre-
uem Tunc quoq; ratione enclitice penultimā breuem facit et vltimam
longam Virgilius Vna eademq; via sanguisq; aimusq; sequuntur.
Idem Obstupui steteruntq; come vos faucib; hesit Et libro georgico-
rum primo Discueruntq; herbas et non innotia verba Alij q̄o putant
magis id ex auctoritate factum q̄ ratione enclitice quia absq; enclitica
idem nonnūq; compitur vt in eo versu Non eodem cursu respondent vl-
tima p̄mis. Item notandum non solum in prepositionibus verum
etiam in quibusdam aduerbijs consueuimus omnino differentie causa
accentum in vltima ponere vt patebit.

Accentibus.

¶ Item notandū dictiones barbarez monasyllabe hñt in interrogatōib; in fine duo pñctra: alterū qz acuitur in fine: alterū rōe interrogatōis vt vnde es tu? quid dixit Jacob? Littere fo dcōes rōne interrogatōis hñt vnū punctū. Item dcōes grece barbarez monasyllabe pfecte acuitur cū sequat coma vel colon. Imperfecte fo si periodus. i. magis nū pñctū vt in noib; grecis z hebraicis sic: sed in fine sic j Silt in monasyllabis sic: sed in fine sic j Et iā notandū monasyllaba dicitō q non eleuat (de qua rextus) pprie nō hz aliqñ accentū. nō hz em acutū vel circū flexū qz nō acuit. neqz graue qz grauis nō cadit sup dictionē monasyllabā. **¶** Querit qz nos latini grecoz sumus imitatores quare accent? pñcipalis apud nos nō hz locū vltime syllabe sicut apud grecos. Dē m qz in vltia syllaba pueniētiō pcurrit depressio q̄ eleuatio In fine em claudū tur labia z hēscit. at instrumēta vocē nō hēscit nisi mota p deorsuz qre pñcipalis q sp eleuat nō suppetit apud nos vltime syllabe Sz qre apud grecos id ptingat nihil aliud rōis pperio nisi q greci fines dcōm quodā biatu proferūt vbi instrumēta naturalia eleuari pgruū pducit itaqz necessario seq̄ accētū vel acutū Circūflexū fieri in vltia sylā dcōis grece.

In circūflexis extremis aut in acutis

Vsu non credo quicq̄ differre moderno

Nec pñmas medias ve modo pronūciat vsus

Circūflectendas imo tanq̄ moderari das.

¶ Nic remouet dubiū an accentus circūflexus sit de nūero accentuum Respōdet q accētus circūflexus vsu moderno non differat a moderato Vsu ei modernoz grāmaticoz recusauit pñmas z medias syllabas circūflectendas sed voluit eas moderandas. qre in illis syllabis circūflexus nihil differat a moderato. Tñ vsu nō utz ex dicit Prisciani Quintilianū z Johānis torrellū nō reijciendus Licet em nō hēat locū in antepenultima In penultima tñ z antepenultima fm naturā habere locū q̄s ambigit ē. ppter rōes pñs dicitas Itaqz vsus patrie in his seruandus.

Dictio cui tñ duplex est syllaba seruat

Accentum supra pñnam sit longa breuisqz

¶ Jam describit loca pñcipalis accentus in dcōib; dissyllabis postea in polysyllabis dicens dicitō hñs duas syllabas seruat accentū pñcipalem supra pōrē syllabā hoc est acutū vltia longa circūflexū eadem breui siue fuerit lōga siue breuis vt miles stipes vt miles postiorē saltē in dcōib; latinis. qz regulariter vltia syllaba dcōm latinaz nō acuit vt patuit.

Ergo pro causa circū puta pone vel vna

Non declinata supra extremas acuntur

Sic alias acuis facit hoc distantia vocis.

¶ Nic ponit exceptionē a regula. q dcōes dissyllabeposite in rextu patrie vnt in fine accentū pñcipale Et hoc oīno differēte cā. ne si in penultima

haberent noīa mag⁹ q̄ iunctiōes aduerbia z p̄positiōes crederent. Un̄
 norandū qn̄ ḡ iunctio est illatiua acutū hz in p̄ma Iuuenalis in satyra
 Credo pudicitia nullā iuenies q̄ p̄cat amāti Ardeat ip̄a licz tormentis
 gauder amāt. Et spolijs ḡ longemin⁹ vtilis illi Exor q̄q̄s erit bonus
 oprandusq̄ maritus Qn̄ ḡo est aduerbiū cū ḡtio iuctū z p̄ illi⁹ ob cām
 positū teste Maruio hz accentū in vltia q̄ circūflectit vt Virgilz. vi. enē
 dos Illi⁹ ḡ venim⁹. i. illi⁹ ḡra vel ob cām illi⁹ Itē dicim⁹ circ⁹ circi noī
 subm̄ a q̄ circū⁹ z circulus ad cui⁹ acci drām circū q̄ p̄mā acuit. hec p̄
 positio circū vltimā eleuat vt sit drā in voce Silr hoc aduerbiū silitudis
 nus puta finalē acuit At puta ipatiū⁹ h⁹ ḡbi puro p̄ore acuit Silr pone
 p̄pō ad drām h⁹ ipatiui pone a d̄bo pono Eodē mō hoc aduerbiū ḡgre
 gandi vna in fine eleuat ad drām huius noīs vnus a um Et ceterē dī
 ctiones his similes eodem gaudent accentu.

De pronomi nibus aduerbia que facis adde

¶ Hic ponit sc̄daz exceptionē dicēs aduerbia q̄ formā a p̄noibz vltiaz
 syllabā acutē vt eo illo huc illuc istuc illinc istinc illice istice qz ḡ apoco
 pata. qz fm̄ oēs scriptores h⁹ artz oēs dcōes apocopate in fine acutur
 Ad maiorē itaqz horz intelligentiā norandū qz vt d̄t Puscianus. xv. lib
 bro aliqñ ablti noīm. p̄ aduerbijs accipiunt. vt vna qua eo quo z sic ser
 uant accentū vltimē syllabę p̄pter coincidentā in noīe. a qua tñ regula
 excipiunt postea interea ita roma ianua z padua z cetera aduerbialiter
 posita. vt venio roma. maiorē em̄ hñt zuemētiā cum noībz q̄ aduerbijs
 itaqz accentū noīm potius q̄ aduerbioz petunt. Itē aduerbia duplicit̄
 formant a p̄noībz aut p̄ deriuatōem vt ab hic huc ab ille illuc ab iste
 istuc. aut p̄ p̄positōem vt adhuc abhinc illicine isticine zc̄

Hic acuendo sonat. si fiat syllaba bina

¶ Ponit terciā exceptōem. qz hic drūs huic huius. p̄noīs hic q̄uis etz
 sic dcō dissyllaba vltimā acuit. nō em̄ dubiū est qn̄ acuaf qn̄ ē dictō mō
 na syllaba Virg⁹. Huic iunx sicheus erat. Item sub huic p̄hendunt
 cui z hen. Virg⁹. Regina nouā cui ḡdere Iuppiter vrbē. Idē Lūi pa
 ter intactam dederat. Idem de heu pio dissyllaba. Heu q̄ pingui mas
 cer est mihi thaurus in aruo

Hij profers et dij debent tamen ij dupla scribi

¶ Ponit quartā exceptōem volēs q̄uis ij z dij sint dcōnes dissyllabe.
 habēt tamen accentū acutū qz p̄ferunt vt dictiones monasyllabe Vir
 gilus. Dij quibus imperium hoc steterat zc̄. Tamen scribunt per du
 plum ij ad differentiam impariui ab eo. z p̄positionis insepabilis di

Om̄nis barbara vox non declinata latine

Accentum super extremam seruat acutum

Nostra dat accentum tibi declinatio nostrum

¶ Ponit quintā exceptōem Q̄ om̄s dcōes barbare qz indeclinabiles
 hñt accentū acutū vltimē syllabę more grecoz vt dauid iacob. At qn̄ hmōi

Accentibus.

noia declinant vt lra seruāt accentū Baptes man. Et nihil est aliud cul
tis adamus in hore. Quā primi sine fraude dies. ibi dixit adamus p
adā Baptista em̄ z prudētius barbara noia lra faciūt. Item dubiū eē
videt de grecis deōib; q̄ lra scribunt an eundē apud lros accentū proz
sus fuare hēant quē apud grecos p̄mitu s retinebāt. Qd̄ asserere videt
Seruius sup̄ primū georgicoz q̄n ait Virg;. Heliadū palmas epirus
aq̄z. vbi ait epirus hz accentū sup̄ e qz grecū est. Qd̄ si latinū esset h̄et
sup̄ra pi q̄ lōga est. Qd̄ si vez est idē dōm eēt de tragedia z comedia. et
nōnullis alijs que apud illos habent accentū in penultima z apud nos
in antepenultima detinet. Sed fm̄ Gasparinum veronensem gramma
ticū p̄stantissimū in hoc vsu Virgilij Ep̄iros scribendū p̄ os finalē z n̄
us ita vt laturā grecā fuaret. ita in antiq̄s virgilij codicib; pp̄if. Ut
Quid; silt rura petūt epiros ab his regnataq; vati. Quare fm̄ eū grez
ce deōes si lra latura scribunt z p̄ferunt mutāt accentū fm̄ exigentiā
nrām. Qd̄ tñ idē videt etiā sentire Seruius ait em̄ qz grecū est hoc ē lra
tura greca scriptū z greco sono. platū fuat accentū in p̄ma. Quare etiā
ait sup̄ quartū eneid; accētus sane grecus tūc esse p̄ eū declinatō greca
seruet vt olympos tyrānos q̄ sic q̄z more greco p̄ os t̄minata hz accētū
in p̄ma At si terminatione larā p̄ferimus acutum in media accentum
detinet. Unde diligētē inspiciendum est accentum in antepenultimam
locari nō posse vltia sez ex̄nte lōga. tñ si eadē dicitio mutat ita vt vltima
lōga fiat breuis in illo casu etiā mutat accētus de antepenultima in penl
timam vt antropos in nrō z antropon in accō vltimā hz breuē ergo acc
centus in antpenultima vt in grō in drō simplr
qz vltimā longā h̄nt mutat accētus sup̄ penl. vñ sepius mutat accētus
in deōib; grecis a nr̄is translat;. Ut fm̄ P̄risc; ois nr̄is desinēs in a a
nostris corripit q̄uis sit apud grecos p̄ductus vt lydia phrygia Siria
italia hispaia z oia alia noia regionū. quare hec noia fm̄ grecos habēt
accentū in penul. ex̄ regula iā dicta qz vltia lōga. z apud nos in antpenl.
qz vltia breuis h̄. Hāc regulā nr̄i poete lz aliqui nō infringūt qz ponūt
noia in a lōga more grecoz. Statius in q̄rto T̄ hebaidos. Nō reges nō
ipsa deo vacat alite felix. Lylene. Idē in sexta thebaidos. Te plāgere
argos. Te nemea tibi lerna comas larissaq; supplex poneret. vbi tegea
z nemea que productam seruant a finalem accentum quoq; grecum de
tinent id est acutum in penultima

Attrahit enclitica vox accentum sibi vocis

P̄uenisse q̄ cum finalis syllaba seruat

¶ Ponit sextā exceptōem. Qz iunctio enclitica mutat accentū vltie vel
penultime sup̄ vltimā. vt Virg;. Omnia mercurio similis humerosq;
colorzomq;. de quaz natura pauca prius dicta sufficiant.

Accentum seruat concise littera vocis

Que serualet eum si vox perfecta maneret

Que tibi si desit huic publica regula seruit

Regula vocali cederet tamen ipsa sequenti

¶ **P**onit septimā exceptionē q̄ l̄a siue vocalis ꝑ̄se dcoīs sernat ꝑ̄ncipalē accentū quē seruaret si maneret dcō ꝑ̄fecta z̄ integra. q̄ si vocalis de fuerit publica regula de accentu in dissyllabis dcoīb̄ huic seruit. si facta fuerit dcō dissyllaba ꝑ̄ sincopē vt deū ꝑ̄ deoz̄ diuū ꝑ̄ diuoz̄ ¶ **I**tem ꝑ̄ in relectu text⁹ norandū **L**ongisio dcoīs est duplex. q̄dā retinet vocalē sup̄ pra quā erat accentus in dcoē integra. quēdā nō retinet q̄re si nō seruatur vocalē vt faciat dissyllabā dicroem vt diuū ꝑ̄ diuoz̄ subiacer huic regule **D**icro cui tm̄ zc. si fiat ꝑ̄ polysyllabā subiacer regule sequēti **A**ccentū sernat zc. **S**z si dcoēs concise vocalē seruant supra quā accen⁹ integre dictionis. supra eandē cadit accentus ꝑ̄ncipalis **R**ōne cui⁹ ꝑ̄ sincopam sepius irregulariter accētus penultie transferē ad vltimā. nā vt ait **P**ulcianus in v. **A**ntiq̄ssimi hic z̄ hec ardeat̄ harpinat̄ sussenat̄ capenat̄ ferentinatis cū circūflexo in penultia ꝑ̄ferebāt. q̄ nos ꝑ̄ sincopā ardeas harpinas sussenas capenas ferentinas cū eodē accentu in vltima dicitur mus **I**n q̄b̄ itaq̄ sp̄ manet accētus supra hāc lrām a ¶ **I**tem fm̄ eundē **P**ulcianū eodē mō cū circūflexo in fine ꝑ̄ferūt oprimas ꝑ̄mas pontias cromas larinas z̄ rauinas **S**ilt z̄ in eadē gentiliū noīm forma eodē teste **A**ntias no⁹ ꝑ̄ncipiū cuiusdā historici q̄ **V**alerius dicitur ē. cū eodē circūflexo ꝑ̄ferat accentu **I**tem z̄ ad appellatiuoz̄ drām hec ꝑ̄pna manas z̄ lenas cū accentu silt circūflexo in fine ꝑ̄ferunt **I**uuenalis **Q**uod captator amat lenas vrelia vendat **I**tem z̄ nrās nrī⁹ singularis vt idē auctor in octauo eiusdē opis dixit **L**ui⁹ vltimā circūfleximus ad drām acci plurals q̄ acutū hz̄ in penultia. **I**tem z̄ alia q̄ ꝑ̄ sincopā eodē teste in q̄ro ei⁹ dē volumis transferūt circūflexū de penultia in vltimā vt audiuit audie cupiuit cupit fumauit fumar. **V**irḡ. in iij eneidos **E**t oīs humo fumar neptunia troia profumant ¶ **I**tem ꝑ̄ apocopen etiā sepius trāssert accēt⁹ ꝑ̄ncipalē de penultia ad vltimā vt produce produce illicce illicce istice istice. ¶ **I**tem quid q̄d fio dū in declinatōe monosyllabā faciunt. si cū alio silr̄ ꝑ̄ponat̄ nō solū featōem z̄ ꝑ̄iunctionē sz̄ etiā accentū in fine fiant vt q̄c q̄d quotquot calefio calefis calefit. reꝑefio reꝑefis reꝑefite ¶ **I**tem mutat̄ accēt⁹ metri necessitas **V**irḡ. **P**ecudes picteꝑ̄s volucres **I**bi in volucres accentus mutat̄ de anpenultia in penultimā grā liq̄de cū mus ra ne faciat iābū quē nō recipit ꝑ̄sus heroicus ¶ **I**tem solet etiā syneresis specie accēt⁹ mutare z̄ locū. nā quotiēs erigēte metri necessitate in dcō nibz̄ grec̄ fit syneresis vt patuit in scia ꝑ̄re **A**lexādrī. z̄ si itaq̄ sup̄ synes resim remanet accētus necē est illū circūflexū esse **U**n̄ in q̄busdā plenis noīb̄ vt **T**ermodoon demophoon z̄ silibz̄ q̄ hūnt accentū in penultia **E**t ꝑ̄ syneresim dicimus **T**ermodon demophon z̄ mutat̄ accentus ex acutō in circūflexum z̄ transfertur in finem.

Accentum sernat polysyllaba vox super illans
Que ꝑ̄cit extremam si longa sit hec aliter non
Si breuis est sedet accentus sup̄ ante locatā
Sive sit illa breuis seu longa tamen tenet illū.
Posito loco accētus ꝑ̄ncipalis in dcoīb̄ dissyllabis **I**ā de ꝑ̄ncipalē

Accentibus.

accentu ponit regulā in polysyllabis **Q**uæ dictio polysyllaba seruat accentu pncipalē supra penultimā si eadē fuerit longa vt fuerūt At si eadem breues seruat accentu in anpenultia vt dñs vt prz ex pdictz z scipue qz regula Joānis Tortelij Sed hec regula patit exceptionē vt sequitur

Accentū seruat in compositis facit z fit
Dum vox composita vocalem seruat eandem

Ponit p̄mā exceptionem regule dicre. q̄ p̄posita hoz p̄boz facit z fit In q̄b licz penultia breuis. tñ super eadē cadit accēt. dñ nō mutēt vocale vt calefacio calefacit̄ penultiam acuit Sz p̄ficio acuit anpenultimā qz mutat vocale. Un̄ nota qñ facio p̄ponit̄ cñ noibz z aduerbijs rert̄ nec a vt calefacio p̄ufacio satisfacio Lii p̄positōibz p̄o mutat a i i. s̄. l̄. r̄. ac centū vt p̄ficio reficio S̄l̄r̄ p̄posita a fio acuit̄ vltimā vt calefio calefis quare dicit̄ poete fio dissyllabum producit̄ vocale an̄ vocale. non aut̄ tr̄ syllabum vt fieret

Quando cōpositum festinat et inde licet fit
Longa. simul pones intus longeqz deinceps
His orsum iungas sic dices esse deorsum
Pleraqz cunctando proferre vel vtraqz disce

Ponit scđam exceptionē q̄ sex aduerbia in p̄positz licz p̄ducēt penultimā. tñ anpenultia acuit̄ vt s̄. qñ inde inceps intus longe z orsum **U**t aliquā deinde deinceps deintus alonge z deorsum. q̄r̄ d̄r̄ in textu hoc ad uerbū qñ festinat in p̄nūciatōe hoc ē festine z celeriter penultimā p̄fert̄ q̄uis ipa sit positioe longa Itē excipiūt̄ p̄posita ab vtra z plera cū p̄iūs ctione enclitica qz. qz penultimā acuit̄ licet eadē sit breuis vt vtraqz pleraqz. **I**tem dicta exceptio seruanda est in soluta oratione siue prosa non autē in carmine Unde vtraqz vult carmen. sed prosa requirit vtras qz. q̄r̄ etiā d̄r̄ in textu disce. p̄ferre pleraqz cūctando. i. penultimā acuens do z vtraqz penultimā corripiendo. Item ne p̄tingat nos errare in assignatiōe accentū in certz d̄cōibz in q̄b dubiū an accipiant accentū in ante penultia an p̄o in penultia. doctrina Johānis Tortelij z Auli gelij in septio noctū atticaz dicim⁹ q̄ affatim attentim admodū affabre approbo z approbo acuit̄ p̄mā syllabā **T**este Auiano poeta Sic em̄ legit̄ p̄bō grāmatic⁹ hos p̄sus Plauti Potus es tu hō facinus facere strennuū Alioz est affatim q̄ faciāt Sane ego me volo fortem p̄hibere virū. Ita etiā legit̄ approbo p̄ valde p̄bus apud Liciliū in ea comedia q̄ inscribit̄ triūphus At em̄ hierocles hospes est mihi adolescēs approbo S̄l̄r̄ apo stema hz accentū in anpenultia fm̄ grecā naturā. latini penultimā acuint̄ Itē exaduersum anpenultiam acuit̄ voluit̄ Aulus gelius apud therentiū cū ait In quo hec discebat ludo Exaduersum loco tonstrina erat q̄daz S̄l̄r̄ martialis acuit̄ anpenultiam in hippocrates in nono. ait em̄ Os hois multum me rogat hippocrates. p̄sus em̄ est pentameter Item marfia acuit̄ p̄mā S̄l̄r̄ orpheus z patma Iuuenalis ad neuolā **O**ccurris fronte obducta ceu marsia vict⁹ **I**dē debet̄ magnus patme subit⁹ qz

B. i.

pmetheus Sili mō pmodū acuit p̄mā Dicit em̄ latius linias in odyſſea
 Hā penentes p̄modū hoc ē p̄t modū Silt poſſena fm̄ Seruū War
 cialis Hāc ſpectare manū poſſena nō potuit Tñ ſepti⁹ metri cā ei addit
 ſra n vt poſſenna ⁊ ſic acuit penultiam Uirg. octauo Aecno Tarq̄nū
 eiectū poſſenna iubebat Accipere Item r̄bhorica acuit anpenultiam
 licz penultia breuis Juuenal. Ad pugnā q̄ r̄bhorica deſcendit ab vna
 bra Item Serpedō duplicē facit accentū fm̄ duplicē declinatōem. nā ſi
 in vltia hz accentū hz in gēo ſerpedōs. ſi ſo in penultia facit ſpedonis.
 ¶ Item ediuerso multe acuit penultiam q̄ vident acuerē anpenultiam
 vt apprim⁹ reſte eodē gelio acuit in penultia Homer⁹ in odyſſea Denis
 es vir ſumm⁹ apprim⁹ patroclus Sili mō app̄me appor⁹ ciclopū mediā
 circūſpectū Baptiſta Inſula ciclopū medio ⁊c. Silt malea Euphras
 tes phrenetiſ tribulis penultiam acuit Uirg. i. georgicoz. Hinc mo
 uet euphrates illinc germania bellū Stati⁹ in. vii. Et rauce circū ſonat
 ira malee illi⁹ p̄montorij Juuenal in ſatyra p̄ma Lū furoz aut dubius
 cū ſit maifeſta phrenetiſ Warcial in viij. Hūc au⁹ ⁊ tremulo vit accipi
 enda tribuli. ¶ Item oīa p̄poſita a acuit penultiam Fraçs
 Fliozorus cū accentu ſup penultiam p̄ra vulgarē p̄ſuetudinē p̄ferri dōz
 em̄ hz penultiam longā ſupra quā eſt accent⁹ vt polydor⁹
 diadorus heliodorus Warcialis in. x. Karali diodoro tuo iuuia ſenar⁹
 Accubat Juuenal in ſatyra Lautoz pueros artē ſcindens Theodori.
 Idem in alia Tomfoz tñ dāno rapit heliodorus Silt incus in obliq̄s
 ſp̄ acuit penultiam Juuenal in ſatyra Gladioſq̄ parente Incude ⁊ lu
 teo vulcano ad r̄btoza miſit.

Barbanus el acuit obliquis regula ſeruit
Nec accepta ſolent vſum mutare legendo
Hunc etiā mutat lector ſi queſtio fiet
Greca p̄ accentum debes formare latinum

¶ Hic ponit ſcīa exceptōez q̄ barbara noīa in el q̄ vltiam acuit vt m̄
 chael gabriel daniel. qñ ſo ſiūt latina. i. qñ declinatūr obſeruat accentū
 in penultia more latioz Greca em̄ noīa ⁊ barbara ſi mutant more latioz
 retinēt accentū more latioz vt clare p̄z ex p̄oicē de barbarz diſyllabis

Accentus normas legitur poſuiſſe vetuſtas
Non tñ has credo ſeruandas tempore noſtro

¶ Utiſis ſp̄bz accentū modernoz Hūc de his p̄nuat accētibz q̄s poſ
 ſuit vetuſtas. q̄z qdā imitādi qdā reſutādi. itaq̄ breuit hoz cū Alexan
 dro diſcrimen deſcribemus.

Si ſit natura monaſyllaba dictio curta
Lircūſpectatur. ſed ſi breuis eſt acuatur

¶ Hic ponit p̄mā regulā antiq̄z de monaſyllabis. Q̄ ſi dcō monaſyl
 laba naturalr̄ pducat p̄fert accētū circūſſero vt dos floz. ⁊ ſi breuit na
 turalr̄ accētū p̄fert acuto vt par far ius. Item hec regula p̄radicit rez

Accentibus.

gule illi Accentū tibi vor zc. vbi pbatū dictionē monasyllabā siue breuiem siue productam necessario acui quare hec regula omittenda

**Si teneat primam dissyllaba dictio longam
Sitzq; suprema breuis veterū si iussa sequaris
Circūflectatur prior. in reliquis acuatur.**

¶ Hic ponit aliā regulā antiq̃z de dissyllabis dictioib; **¶** Dictio dissyllaba si potē pducatur posteriorēho corripuat. p̃ma circūflectit. altera acuto pferat accentu. vt mittat legat dānat. Itē hec regula peccat p̃tra ias dicta. vna em̃ dictio duos p̃ncipales nō parit accentū q̃re circūflectus est acut⁹ q̃ p̃ncipales in eadē d̃cōne nō reperiunt Itē in dictioib; latinis regulariter vltima nunq̃ acuit neq; circūflectit. vt clare patuit in p̃dictis Itaq; hic ritus antiquoz spernendus.

**Seruabit legem polysyllaba dictio talens
Si sit correpta penultima que preit illi
Seu sit producta seu non. tamen est acuenda
Seu sit suprema breuis z penultima longa
Fiat natura. sit circūflectus in illa**

¶ Hic ponit regulam de polysyllabis q̃ p̃cordat cū regulis tā p̃dictis. Quare z imitāda dicēs Si penultima siue breuis siue longa acuit Et si vltima breuis penultima longa. eadē penultima accentu p̃fert circūflecto. cur⁹ rō certa ē ex dictis. q̃re hic p̃tereunda.

Illic in fine circūflectes sociosq;

¶ Hic ponit vnam exceptionem de aduerbijs a p̃noib; formatis **¶** Illic z cetera aduerbia a p̃noib; descendencia in fine irregulariter proferuntur accentu circūflecto p̃ apocopē vt illuc istuc illac istac Item hec exceptio p̃robat ab oib; artū scriptorib; q̃ de accentibus scriptitarūt q̃re a modernis z antiquis eque potenter admittitur. vt patuit

**Altima producta tibi sit ac ante suprema
Ante suprema acue. sic testificatur athene
Sed si productum positura dat ante supremam
Hec acuendo sonat breuis vltima longave fiat**

¶ Hic ponit cōplementū huius regule. **Seruabit legē zc. q̃ si vltima et penultima fuerint longe penultima est acuenda. z nō circūflectenda. Syllaba em̃ longa nō circūflectit nisi sequat syllaba breuis. vt clare patet in p̃dictis. Sed si penultima pducatur p̃ positōem. ip̃a sonat acuenda. id est acuto sono p̃ferenda siue vltima sit breuis siue longa. vt amand⁹ amandos. In hac tamē vltima clausula vsus imitandus. cōtra em̃ ias dicta concludit.**

Noster non penitus has normas approbat vsus
Barbara. scilicet vox. vsus et enclitica ista
Quasi sunt interdum: facit hoc distantia vocum.

Nic iam zeludit q̄ regule antiq̄z nō s̄p̄ seruant apud modernos p̄pter
accentū circūflexū q̄ apud modernos nō ē in vsu s̄z moderat⁹ Itē q̄tuor
mutant accentū regulare in irregularē p̄f̄ orām vocabuloꝝ vt dco bar
bara Sincopa. vsus. et enclitica. i. iunctio enclitica vt clare patuit i ex cep
tionib⁹ modernoz. q̄b⁹ addit apocope Et syneresis. q̄ etiam quasi sunt. i.
destruunt regulas p̄fectas.

Ausat tripliciter lector. distinctio plena
Nāq̄ fit. et media. fit subdistinctio terna
Si suspensius fiat p̄structio. quando

Pausat. tunc media possit distinctio dici
Si fit p̄fecta constructio sed tñ adde
Conuenit. vt plena sententia possit haberi
Si lector pauset ibi subdistinctio fiet
Completo sensu fiet distinctio plena
Hec est periodus mutato nomine dicta.

Quia ex mō p̄uertendi alī⁹ et alī⁹ causat accentus. vbi cūq̄ em̄ coma
fuerit accentus ē acutus vbi colon circūflexus. vbi p̄o periodus accēt⁹
grauis. et q̄ ex alio mō accētūandi alī⁹ or̄it̄ modus p̄ferendi. vbi em̄ co
ma ibi vocis eleuatio. vbi colon fiet eadē eq̄litate vocis distinctia In perio
do p̄o vocē dep̄ssio. et q̄ in omni p̄structōe or̄de solet inueniri snia ex cer
tis p̄ctis fm̄ antiq̄s licet apud nos in pre aboleuerit ex defectu scriptoꝝ
ris Quare p̄teriori certificatione et horū p̄ctoz cognitōe Quēdā cū Ale
xandro dicta paucis p̄stringā Sūt itaq̄ p̄cta q̄b⁹ or̄dines distinguunt
eria ḡnalia vt coma. i. media distinctio Colon. i. subdistinctio Period⁹.
id ē plena distinctio Itē p̄ pleniori snia notandū q̄ p̄ctus siue p̄ctū est
signū segregās intellectū et sp̄m recreās p̄ latoris Et ē duplex vt essentia
lis et accētalis Essentialē ē ei⁹ eisdē figure in fine or̄dis cuiuslibet. cuius
sunt multe sp̄s vt suspēsiu⁹ et simplex p̄gula q̄ solet q̄teris ḡra apponit
anteq̄ sensus or̄dis sit cōplet⁹. vt arma Bemini⁹ p̄ctus ē q̄ vtimur vbi
maior ē snia or̄dis nō tñ p̄fecta. vt arma virūg. Coma ē cauda vel vir
gula ducta sursum. et ponit vbi clausula petit ex scribētis intentione aliqd
ē addendū. vt arma virūg cano. Colon ē p̄ct⁹ planus q̄ ponit in fine
clausule q̄ tot⁹ sensus or̄dis cōplet. licet qd̄ addi possit. vt Spem vultus
simulat p̄mit altū corde dolorē. Period⁹ ē p̄ct⁹ quē in fine capli vlti
mus opis solem⁹ ponere eū vlteri⁹ nō sit dicēdū de tali snia. vt q̄uis sim
nigra sum tñ pulcra. et omī laude dignissima. Accētalis p̄ctus ē q̄ non
s̄p̄ s̄z ex aliq̄ accēte in or̄de ponit. cui⁹ sunt multe sp̄s. vt interrogatiu⁹
q̄ interrogatiōem affirmat et scribit⁹ aduerso vt ē Quē q̄ritis? Excla
matiu⁹ seu admiratiu⁹ q̄ admiratiōnem cū clamore fecit. vt Tante ne

antiquo
duo
pauis
hanc
duo
pauis
hanc
duo
pauis
hanc

Period
Coma
Subdist
Colon
Plena
Period
Punct
Bemini
Inter
Excla

Accentibus.

animis celestibus ire Semipunctus est signula que in fine lineę ponit cū
 dictio imperfecta est cuius ps in sequentē lineā se curuat Est præerea semis
 punctus quo solemus vti in epigramatibus eplaz loco priorum nom. vel
 breuitatē eā vel nois quod ignoramus suppletionē vt honorabili viro. H.
 de langen Parenthesis est orō inclusa sine pte ac si eam diceret eā ornare
 Ut Arregina dolos (quis fallere posset amātem) presensit Idem Hā
 q̄ (farebor em) dū me galathea tenebat ¶ Item præter hec q̄ plurimi pū
 cti ab auctoribus habent sicut obelus. asteriscus ad finias notandas vel
 dānandas quos præmitto in vsu em nō reperiunt Tū sinechdoche apud
 antiquos puncti adinstar ll geminati supranotabāt vt hō iustus aiā coro
 nat Si qdē appositio ff geminato supranotabāt vt papa stupor mundi S
 hi modi ex defectu scriptoris nīm vsu relinquitur. quoz punctoz oim ple
 nā cognitiōem habes in figura sequenti cū signulis z formis p̄p̄is.

Media distinctio
 Coma :
 Subdistinctio
 Colon.
 Plena distinctio
 Periodus)
 Punctū suspensiuū
 Geminus
 Interrogatiuus
 Exclamatiuus

Semipunctus A.
 Parenthesis ()
 Paragraphus ¶
 Admiratio
 Obelus ¶ verū q̄
 Asteriscus *
 Accentus acutus
 Accentus gaus
 Accentus circūflexus

Diastole
 Apostrophus
 Dasis
 Philen
 Sphon
 Sinechdoche ll
 Appositio ff
 Longus. l. comp. r.
 Breuis. b.
 nota aspiratiōis
 nō nō aspiratiōis

De figuris

Est metrū media distinctio. finis habetur

Ac versus periodus: est subdistinctio punctus.

¶ Hic docet mutare noīa pūctorū more grecorū z latinorū. Dicitur media distinctio apud grecos ēē metrū. i. mēsurā. Periodus grece ēē finis orōnis latine Et subdistinctio dicitur punctus siue colon

Pro puncto sepe metras sed non retrouerte

Sustentas paulas. si bis metrare recuses

¶ Hic ponit vnū notabile q̄ vnū punctū sepius ponit p̄ alio vt coma p̄ colon z colon pro periodo sed non ediuerso. Unde nota q̄ coma fit colō z colon periodus q̄n nihil sequitur: ex^m p̄mi vt cū hū vixerit hū habebis Ex^m scđi vt manus habent z nō palpabunt: pedes habent z nō ambulānt. non clamabūt in gutture suo.

¶ Et hec sufficiant de accentibz.

Prefatio in figuras grammaticas.

Uoniā proprijs sunt vocabulis vel transumptiuis z dicta sacre pagine z poetaz Itaqz Augustino magistro grāmatice figure p̄mūtū ad scripturaz intelligentiā p̄ducunt Ad orōnis em̄ venustatē p̄currūt flores poetaz sepius offendūt Vt in longo ope ne carmen pluribz doctrinis reprimat defendūt. ferme em̄ omnes scematis species z tropi inter oratorios cultus sumūt locum Quare greci gloriānt se figuraz z scematis z tropi inuētores exercisse. Orō em̄ vestitur z ornatur his figuris magistro venerabili Beda z p̄cipue sacre pagine Itaqz vtile existimo (si lraz sacraz z aliaz p̄fectā petis cognitionem) vt harum figuraz exordia inquiras atqz seculari stus diū eloquentiā nō formides Nisi dicas cōmuni rheologoz sententia eos facere recte q̄ sibi ad vsū sacrarum litterarum philosophiaz vsurpant. solam. seculares vero artes inanes atqz futiles At plane sua ijs seruan tes. aliena vero studia condemnentes. id absqz sua etiā condemnatione non possunt Nam quod de studijs nostris referunt nihil in sese vtilitatē habere nihilqz conferre ad sacras litteras q̄s est qui non videat id aut hominum esse imprudentium aut paucum considerate loquentium. Quot viri doctissimi atqz auctores grauissimi neinaniter z temere con sumpsiisse etatem suam dicantur qui se totos his nihil profuturū studijs tra diderunt atqz plerumqz abditas sententias posuerunt z breuissimis verbis longissimas fabulas longissimasqz historias vt qui nihil haruz bonarum artium degustauerit. maiestatem sacrarum litterarum nō ap prehenderit Quale est illud diui Hieronimi in epistola ad Augustinum. Vmemento daictis z Encelli Et q̄ hānibalem iuueniliter exultantem.

Grammaticis.

fabius sua potentia fregerit Qualia sunt etiam de quibus pleraque inge-
 nia certant clara sicut ea que in prologo biblie de Apollonio ait. per-
 venit ad hiachmanos vt videret hiarcham in throno sedente aureo. Et
 de rancia fonte porantem inter paucos discipulos de natura moribus
 et de siderum cursu docentem Et paulo post Reuerfus alexandriam pe-
 rerit Ethiopiam vt famosissimam solis mensam videret in sabulo. que
 doctores sacrarum litterarum que false exposuerunt nullo alio errore que
 historiarum cognitionem minus habuerunt Quid de poetis? quibus tam
 sepe vititur vt nullus liber. nulla sit epistola illius sancti Hieronimi in
 qua non aliquid aut ex Virgilio. aut ex alijs poetis occurrat Sicut in
 epistola ad Nepocianum ait Frigidus obfistit circi precordia sanguis.
 Omnia fert etas animum quoque sepe ego longos. Cantando puerum
 modum me condere soles. Huc oblita mihi tot carmina vox quoque me-
 rim Jam fugit ipsa Et contra Iovinianum. Parturient montes nas-
 secur ridiculus mus. Et huiusmodi mille alia quibus libri eius vbi-
 que pleni sunt. Que absque cognitione oratorum historicorum poetarum intel-
 ligi recusant. Lactantius firmitianus scribens aduersus gentes in om-
 nibus libris suis preterquam in quarto sacrarum litterarum testimonijs.
 none consule se abstunisse testatur? Quid Ciprianus martyr? Quid
 beatus Augustinus. none vbi-
 que secularibus litteris pleni sunt? Nam
 vt omitram alia in ipsis confessionum libris Augustinus abstinere non
 potuit. In primo enim libro ait Quid miserius misero non miserante se
 ipsum. Et sentem dubium metuum ferraque extrema sequutam. Et in
 secundo testimonium Salustij posuit de Laelina. Quid libri de ciuita-
 te dei in quorum prioribus decem nihil secularium litterarum videtur
 omisisse cum non solum ibi oratorum poetarum historicorum vratur tes-
 timonijs. verum sua illorum auctoritate confirmat. Sicut illud in pri-
 mo libro. Nonne vidit Eneas priamum per aras sedantem sanguine
 eius ipse sacrauerit ignes. Anone Diomedes et Ulixes cecis summe
 custodibus arcis corripere sacram effigiem? Et in alio capitulo. Lus-
 stodes lecti fenix et dirus vlixis predam obseruabant huc vndique troya
 gaza et alia que ibisequuntur. In secundo autem libro cum ait venies-
 bamus nos etiam aliquando ad spectacula ludibriaque sacrilegorum spe-
 ctabamus etiam nos audiebamus sane pheniacos ludis turpissimis
 que dijs exhibebantur oblectabantur celesti virgini et herectinthe deos-
 rum matri omnium Et id generis infinita. Dilectamus itaque absque nos-
 tricia secularium litterarum consequi non posse sacras litteras. Preter-
 rea iucundum atque vtile suspicor si perfecte noxine quid vicinis
 tatis figure grammaticae contineant cum coloribus rhetoricis. Hi enim
 colores sunt ille dignitates quibus homines natura ad venisse verbos-
 rum concupiscentiam diriguntur. vt qua in re homo bestijs prestat. ea
 etiam ipse ceteris hominibus effeminatis atque ignotis splendore facun-
 diaque antecellat. Rhetorica enim est. vt inquit Cicero domina rerum.
 vis eloquendi. que preclara queque diuina que primum efficit. vt ea que igitur
 moramus discere. et ea que scimus alios docere conueniat. Hac cohors

De Figuris.

tamur. hac persuademus. hac consolamur afflictos hae gestientes com
primimus. hac deniq; iracundias cupiditatesq; restringimus. Quas
re omnium hominum preconijs celebrandam se refert in medium. vt re
linquamus argumentum quo probabimus nos vixisse. preter annos
quibus non viximus. sed vntri obedientes vitam amisimus. Nam si
eloquentiam tollas nil tam excellens quod no aliquando deficiat. nuls
la enim regionum mansio. nulla principum terrarum et populi monu
menta. Quinetiam tot regum tot principum et imperatorum nomina
cum suis populis deleat vetustas. Imo nulla scientiarum suum ins
plebit officium oratoria ablata Omnibus nempe sciencijs inest latens
quedam z inconcinna persuasio In alijs vero alia magis minus precep
ta. quare horoz pedem vt conferas incontinentem ad hunc diuinum es
loquentie fontem vt precipita breuitate z infinita copia verborum z flo
rido ac suauissimo quodam sententiarum contemperamento inde ad su
peras z paternas literas euoles summum sempiternuq; bonum confes
quaris. Tamen priusq; exequar institutum de elegantia videlicet z cos
positiōe orationis no nulla premitam. vt congruum ad sequentia ins
gressum gramatice studiosi inueniant.

Oratio.

Quoratio est structura verborum composito exitu ad clausulam
terminata. Est enim duplex. vt soluta z metrica. De metrica oratione
patuit in tractatu metrorum. Soluta oratio est pedestris verboru stru
ctura a sublimi poetice sede descendens que pristina non immemor suas
uitatis paucis quibusdam astricra est numeris poetico perfusa sapore.
Et diuiditur in quinque partes. vt latinicatem discretiōem eloquutio
nem pronunciatōnem z modulatōnem. Latinitas est incorrupta los
quendi obseruatio fm romanam linguam. **D**iscretio est diuersas
rum confusarumq; significatiōum plena expositio. **E**loquutio e
idoneorum verborum z sententiarum ad inueniōnem accommodatio.

Pronunciatio est scripturarum fm personas accomodata dictio
nis similitudo. quum aut senis temperamentum. aut iuuenis procrui
tas. aut femine infirmitas. aut qualitas cuiuscunq; persone. Ostenden
dum est z mores cuiuscunq; hominis exprimendi. **S**ed modulas
tio est continui sermonis in iucundiozem dicendi ratiōem artificialis
flexus indeclinabilem auditus formam conuersus asperitat; atq; impe
ritie vitande gratia. Et hec diuiditur in elegantiam dignitatem z com
positiōnem. **E**legantia est venusta verborum concinnitas dulcem auri
bus afferens sonum. **D**ignitas est oratiōis grauitas seu maiestas q̄
dam naturali potius ordine procedens. **S**ed compositio est verborum
sententiarumq; exornata dispositio sine qua omnis oratiōis splendor
intereat necesse est. Et hec diuiditur in tres partes. vt ordinem. iunctu
ram z numerum. **O**rdo est apta quedam verborum inter se naturalis
vel artificiosa dispositio. **E**ius partes sunt tres. vt naturalis artificia
lis et sui generis restrictius.

Grammaticis.

Naturalis ordo est ille in quo nature quodam magis quam artis dignitas artum dicitur Artificialis ordo est qui ad rerum auxilium pertinet quam nos applicatorem dicitur cum? **S** ordo restrictivus sui generis est qui generum per speciem restringit **I**unctura est congrua quodam atque congrua litterarum syllabarumve in contextu verborum collocatio ab omni offensione aurium penitus remota. Et est duplex. ut aspera et levis. Aspera est asperitas vocalium percursorum quod modo grauiore modo meliore oratione reddat ordinem Et his diligenter visis Quid quod sit figura studioso perquisire animo et multa perclara inuenies sequitur textus.

Luribus est membris distincta figura loquace

Nec sunt scena tropus metaplasmus rursus eorum

Qualibet in species proprias distinguere debes

Sunt plures alie scripto vel voce figure

Nec sunt exempla. pleonasmus achyologia

Et cathesinteton sic eclipsis tantologia

Perisologia cathesinteton allecoteca

Istud est capitulum duodecimum et ultimum. In quo Alexander determinat de figura et eius speciebus Et diuidit in quatuor partes In prima determinat species figure dictionum metaplasmum In secunda docet species figure loquutionis siue scematis In tertia species tropi In quarta species phrasium siue figurarum generalium **U**n per intellectum huius duodecimi capituli Notandum quod figura idem est quod schema. et est performatio seu imitatio quodam ab usu communi remota Et diuidit in tres partes. ut figurarum vitia et virtutes Figura est aliquid arte nouata dicendi ratio Et est duplex. alia enim est diuina. et alia lexeos. **D**iuina figura est. quod sensus magis quam verba designat. enim grece cogitatio vel intellectus fecit. **H**ec pro ad oratores tantum attinet **L**exeos figura est ordo verborum aliter quam dicitur figuratus metri aut decoris aut emphasis gratia de qua pensum intentione per se

Et est triplex. ut lexeos de omnibus loquutionibus et constructio. **D**ictiois figura est quod circa dictioem tantum attendit et consistit in metaplasmis **L**uius vigintiuna sunt species. ut patebit in figura sequenti **F**igura locutionis est quod circa orationem vel sententiam per se. et est in schemate. cuius sunt species vigintiseptem **F**igura constructiois est. quod circa grammaticas constructioes per se. cuius species sunt octo. **U**n **V**icia etia sunt quodam corruptele quod cum aliquid tantum ratione circa regulas grammaticas sunt. Et generaliter sunt tria. ut obscurum. inordinatum. et barbarum. **O**bscurum vicium est. quod sermone obscuro vel ambiguo sententiam perferunt Et huius obscuritatis species sunt octo. ut in figura patebit **V**icium inordinatum. quod in dictioibus vel sententiis ordo mutat. huius autem vicium species sunt quinque et he omnes sunt species solecismi. **B**arbarum vicium est. quod ad quandam veluti barbarie tendit. huius autem vicium species sunt tres. ut barbarismus. barbaralaxis et solecismus. **D**ore itaque puidi hortulani plus vicia extirpat Alexander antequam figurarum species persequat **S**ed quod virtus cum suis speciebus patebit suo ordine.

figura

Vicia

De Figuris.

**Dicta q̄z
generalit̄
sunt tria**

**Obscurū
cui⁹ spēs
sunt octo**

acynologia
pleonasmus
perissologia
aphibologia
tantologia
eclipsis
enigma
macrologia
spēs solecismi
supabūdata

**Inordinatū
cui⁹ spēs
sunt q̄nqz**

Tapinosis
achirologia
cacepharos
catozelia
catosinteton

**Barbarū
cui⁹ spēs
sunt tres**

Barbarism⁹
barbaralexis
solecismus

**Figura di
crōnis siue
metaplas
m̄ cui⁹ spēs
sunt. xxi.**

Protestis
epentesis
analepsis
paralogie
apharexis
sincope
apocope
ectasis
sistole
diertisis
episynelepha
Synalepha
eclipsis
anbitesis
metatesis
paralange
hypphim
diastole
peripleroma
syneresis
crassis

**Figura q̄z
generalit̄
sunt tres**

**Figura lo
cutoris siue
scematis
cui⁹ spēs
sunt. xxvi**

Prolepsis
zeugma
hyppozeugis
syllepsis
anadiplosis
anaphora
epanalepsis
emphotasis
psopepeia
antipophora
aposiopesis
epizeugis
paranomasia
syarhisionomotō
paronomion
homotoleuron
homoptoron
poliptoron
birnos
polyinteton
dialyton
eudiadis
hyppallage
diasyrmos
schesis
elymar.

**Figura cō
structōnis
cui⁹ spēs
sunt octo**

Prolepsis
syllepsis
zeugma
synthesis
antitosis
euocatio
appositio
synecdoche

Schema

Schema dist
disti tres pres

Tro
sunt.

lun

Grammaticis.

Virtutes generalit sunt due
Virtutes cur pres generalit sunt tres

Analogia
Synonymia
Chiasis

ornat cur partes sunt quattuor
Synthesis
Lyriologia
Tropus
Praxis

Tropi spes sunt. xij.

Metaphora 2 fit sex modis
Cathacrisis
Metalepsis
Metonymia 2 fit sex modis
Antonomasia 2 fit tribus modis
Epiteton 2 fit tribus modis
Synecdoche 2 fit .ij. modis
Onomatopoeia
Periphrasis 2 fit duobus modis
Hypbole 2 fit duobus modis

hipbeton
cur spes sunt quinqs
anastrophe
diacope
dialektis
synthesis
bisterologia

Allegoria
cuius spes snt. vij

Ironia
antiphrasis
enigma
charictismos.
parenna
sarcosmos
antismos

homelism? Icon
spes sunt tres
paradigma
parabola

Praxis spes sunt. xij.

Chrenographia
Ethiologia
Topographia
Anapadostis
Characterismos
Ecbasis
Antilogia
Anchitoton
Eroche
Liptore
Lanthasmos
Apophasis
Lacethos
Lacacresis

Ue

Apotheosis
apostrophe
catalogus
elogium
energia
genealogia
genethliacon
monomachia
naumachia
gigogathca
syllogism
enthimema
oconomia
palullogia

Stratagenia
paradiascole.
epanodos
orthopeia
paradora
epanzesis
physiologia
epiodium
epitaphium
pblema
epitalomium
epiphonimia
epichetema

De speciebus

Sed nequit his sole vel barbarus associari

Sunt etenim vitia nulla ratione redempta

Hoc vitium facinus dicendo dñi dominus.

¶ Prima ps h' capituli in qua Alexander p̄us extirpat vitia scemat̄
Quū em̄ nō vitat̄ nisi cognitū dicēs due s̄t̄ figure p̄tiosus abijciēde ne
q̄ in vsu quouis pacto habēde. vt Barbarismus ⁊ solecism⁹ Sz qz aliq̄
quī excusant̄ vsu vel auctoritate. ideo de his aliqd̄ dicem⁹. Barbarism⁹
itaqz vel dissonās q̄ apud poetas metaplasim⁹ d̄r. est p̄ra romani sermo
nis legē aut scripra aut p̄nunciata viciosa dictio Et fit octo modis Ue
additiōe detractiōe. imutatiōe. trāsmutatiōe locacismo labdacismo metac
ismo ⁊ hiatu

¶ De Additione.

¶ Additiōe omittit̄ barbarismus modis quinqz vt littere. syllabe. t̄pis
toni. ⁊ aspirationis. Ue cū vltra rōem l̄ra adiūgit̄ vt Relligas danaū
p̄ reliq̄as Syllabe. cū vltra rōem syllaba adiungit̄ vt mauois. p̄ mars
T̄pis. quū correpra p̄ longa ponit̄ vt Italiā fato pfugus. Toni vt si
quis r̄omanos accentu circūflexo. p̄ferret cū acuto p̄ferri debeat Asp̄
ratiōis. vt si q̄s coronā cū aspiratiōe. p̄ferret cū leuiter p̄ferri debeat.

¶ De Detractione.

¶ Detractiōe fit etiā barbarismus quinqz modis. vt l̄re. syllabe. t̄pis to
ni ⁊ aspiratiōis Ue quū detracta l̄ra structure grā l̄ra longa corripitur
Lucili⁹ p̄retor ne fias. p̄retor Uel quū simpl̄t̄ l̄ra dep̄mit̄ vt Immitt̄
achilli⁹ p̄ achillis Syllabe quū structure grā. p̄ducta syllaba detrah̄it̄
vt repositū pro repositū T̄pis quū structure grā. p̄ducta syllaba p̄ b̄es
ui ponit̄. vt feruere leucate. p̄ feruere. Toni vt si quis r̄omanus acuto
accētū p̄ferret cū circūflexo. p̄ferri debeat. Aspiratiōis vt si q̄s omo sine
aspiratiōe. p̄ferret cū debeat aspere pronūciari.

¶ De Immutatione

¶ Immutatiōe s̄it̄ barbarism⁹ modis q̄nqz omittit̄. vt l̄re. syllabe. t̄pis
toni. ⁊ aspiratiōis. Ue vt si lrām p̄ l̄ra posueri vt olli pro illi. Syllabe s̄t̄
syllabā pro syllaba posuer̄ vt quū pro cū. T̄pis si t̄pis pro t̄pe ponit̄. vt
ferrasc̄p̄ tr acrusc̄p̄. Toni si accēt⁹ pro accētū ponit̄. vt dos acutū pro cir
cūflexo Aspiratiōis si hamo pro amo. omo pro homo ponit̄

¶ De Transmutatione.

¶ Trāsmutatiōe itidē barbarism⁹ modis q̄nqz omittit̄. vt l̄re. syllabe
t̄pis. toni. ⁊ aspiratiōis. Ue vt euādre pro euāder Syllabe vt displicia
pro disciplina T̄pis. vt si q̄s diceret latin⁹ anpenultima producta ⁊ pe
nultima correpra cū debeat dici ecōtra. Toni vt si q̄s diceret adamātin⁹
erāsmutato acuto anpenultie in penultiam. Aspiratiōis vt si q̄s diceret
transmutata aspiratione penultime in vltimam.

¶ De Jocacismo.

¶ Jocacismo omittit̄ barbarismus si i l̄ra supra iustum decorē in dcōis
ostendat̄ vt dñi media producta.

¶ De Labdacismo

¶ Labdacismo omittit̄ barbarism⁹ quū in fine dcōis pronūciat̄ l̄ra m
sequēte dcōe a vocali incipiēteq̄ tm̄ scribi. nō aūrenūciari debeat vt q̄sc̄s
tandem abutere.

¶ De Hiatu.

Barbarism⁹

Barbarismi.

¶ Niatu cōmittit barbarism⁹ quū plures inter se vocales sine psonā te pcurrūt. vt coact⁹ acies. Loo ponto. Et generat⁹ fit barbarism⁹ q̄cū q̄ plus vel minus equo sonantia ab erudit⁹ respuunt. Hec tñ vicia cōmuniter p spēs metaplasmi excusant.

**Si tamen eloquijs cōmifces verba latinis
Barbara. doctores hanc dicant barbaralexint.**

¶ Nic describit scđam spēm vicij barbarij q̄ dicit barbaralexis. hñs fieri cū barbara vba latino eloq̄o miscent. vt si q̄s dicat mastruca qd sardoū ē vocabulū fecans vestē ex pellib⁹ aialū Cicero Quē put pura regalis nō puenit cū sardoū mastruca mutauit Virgili⁹ Arma virū tabuleq̄ et troie gaza p vndas Baza p̄sicū ē vocabulū a nostris thesaur⁹ dictū. Itē magale lingua affroz dicitur dom⁹ pastoris. Silt marcbio vsu reutos noz nomē est dignitatis ⁊ id generis infinita.

Barbaralexus
pegrina dictis.

**Est solecismus incongrua copula vocum
Et si dicatur vir bellica sponsa pudicus**

¶ Nic psequit terciā spēm penit⁹ rejiciendā vt solecismū. Un fm Dos natū in suo barbarismo. Solecism⁹ ē viciū in p̄textu p̄uozōis p̄ra res gulā artis grāmatice factū. vt si dicat vir bellica pater mea mater me⁹ inter nobis p̄ inter nos. date veniā sceleratoz p̄ scelerat⁹. Itē fm Zulū Schū q̄no noctū atticaz Ab asino capitone. eiusdē etatis alijs iparū tas dicit solecism⁹ latino vocabulo. a verustōib⁹ latinis s̄tribuligo dicebat a p̄sura videlicet ⁊ praunteare tortuose orōis tanq̄ sterobiligo q̄daz. Ad viciū asinius capite in lris q̄s ad Lochū T huseū dedit hūce v̄bis des finit. Solecism⁹ ē inquit Jmpar ⁊ incōueniēs cōpositura p̄uozōnis. Un ait Juuenalis in Saryza Credo puditiā Solecismū liceat fecisse marito Et trāslatiue martialis in epigrāmatis inquit sepe Solecismū Vencula n̄ra facit Et teste laertio no⁹ hoc ā solone p̄rari Qui cū in c̄licia v̄bē a suo noie soloen p̄deret inter greciā ⁊ barbariā. ⁊ paucos ī ea arbeniensū habuerit tractu t̄pis cū patriā vocē corūperēt Factū est vt qd silt vicio aliqñ vicio peccassent solecizare dicerēt. quo tñ vocabulo res ste Belli q̄ elegant⁹ loquuti s̄ vsi nō fuerūt. ita vt de se dicat Nos ne q̄ solecismū neq̄ barbarismū apud grecoz idoneos adhuc inuenimus. Nā sicut barbaron ita solecōn dixerūt. Nā q̄z antiq̄ores solecū facile solecismū haud scio an v̄nq̄ dixerint. qd si ita ē inq̄t neq̄ in greco neq̄ ī latino solecismus p̄be dicit. ¶ Item Apud poetas barbarismus scema dicit. q̄ te et⁹ vicia p̄ spēs scemat⁹ excusant. In soluta orōne solecismus ¶ Itē differt solecismus a barbarismo in hoc qd solecismus fiat iter plures d̄erones inter se nō iuste ordinatas Barbarism⁹ in singul⁹ d̄erōib⁹ fieri p̄ q̄re illi errāt q̄ putant solecismū etiā fieri in vna orōnis p̄te Item Solecismus fit duob⁹ modis. aut p̄ p̄tes orōnis. aut p̄ accideria p̄tū orōnis. Per p̄tes orōis cū alia p̄ alia ponat vt totūq̄ repente clamat p̄ totue Romē p̄ aduerbio positū. Scđo qñ ps orōis ponit nō p̄ sua ipositōe vt apud amicū. i. ad amicū Intro sum p̄ intussum foris exco p̄ foras. Itē

Solecism⁹
incongruas d̄erōis

¶

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

De Speciebus

p accidētia p̄riū orōis tot modis sūt solesismi quot s̄t accidētia p̄triby orōis P̄rio q̄n q̄litas p̄ q̄litate. i. p̄riū p̄ appellatio ponit Virg. Hauriat hūc oculus ignē crudelē ab alto Dardan⁹ z n̄re secū ferat oīa mortē. i. dardan⁹ p̄ dardani⁹ appellatio Secō q̄n gen⁹ pro ḡne vt validi scilicet ces. amare cortices. coll⁹ collaria caret Tercio q̄n n̄ier⁹ p̄ n̄iero Virg. Pars in frustra secāt verub⁹ tremētia figūt. Quarto q̄n positū⁹ p̄ sup̄latio Virg. Rūdit iuno saturnia scā deaz. p̄ sanctissima Quinto q̄n casus pro casu Virg. vrbē quā statuo v̄za ē subducite naues. p̄struendo em̄ vrbē suo relatio quā vrbē ponit p̄ vrbis Sexto q̄n mod⁹ p̄ mō Tercēti⁹ Oēs inuidere mihi z mordere clanculū. ego aut̄ floccipedere pro inuit debāt mordebāt z pedebāt. Septio q̄n passiuū p̄ actio. vt spoliānt eos z corpa muda relinquūt pro spoliāt Octauo q̄n tps. p̄ tpe Virg. Dis humo fumat neptunia troia. p̄ fumauit. Nono q̄n p̄sona pro p̄sona poitur Virg. danaī q̄ parēt atridis. i. q̄ parēt Decio q̄n aduerbiū p̄ aduerbiū vt int⁹ eo p̄ introforas exeo pro foras. Undecio q̄n p̄pō pro p̄pōe ponit. vl⁹ q̄n subtrahit Virg. Vulta sup̄ p̄amo rogitās sup̄ hectore multa. i. de p̄amo item poter⁹ h̄scere mecū fronde sup̄ v̄ridi. i. sub itē Siluis tps rāne feras agitare p̄ agros pro in siluis Duodecīa q̄n p̄iunctio pro p̄iunctioe ponit Vir. Precipitare iubēt subiect⁹ q̄ v̄zere flāmis prove J̄tē nota scōm donatū q̄ p̄ter hos mōs solesismi sūt plurib⁹ modis quos potius reprehendit q̄ dicit imitandos.

Barbaris / sole tibi sunt penitus fugiende

Quic d̄t q̄ barbaris. i. barbarism⁹ z solesism⁹ sunt penitē relinque de z in vsu non habende nisi grauitate auctoris vt patuit

Improprie posita vox format acyrologia

Si dicas requie timeo vel spero laborem.

Determinato de barbarismo z solesismo sc̄. J̄a eaz spēs p̄sc̄f. Vñ notā d̄ū q̄ cū barbarismo z solesismo p̄nuerant duodeci vitia sc̄bz donatū vt barbarism⁹ solesism⁹. acyrologia. cacephatō. pleonasm⁹. p̄sologia macrologia. tantologia. eclipsis. rapmosis. cathesinteron z āp̄hibologia q̄bz addūt ab alijs acyrologia. enigma z catozelia Et p̄mo de acyrologia Alexander p̄sc̄f d̄icēs vox ip̄p̄e posita format acyrologiā. p̄p̄oif em̄ er acyros q̄d ē ip̄p̄a z logos locutio vt Virg. li. nono. Turpe q̄d optā. et diuū p̄mittere nemo auderet. vbi teste Seruio dicit p̄p̄ie non p̄t nemo diuū. cū nemo p̄p̄ie sit nullus hō q̄d tñ displicuit procto vt patuit i p̄ma p̄te Alexādrī J̄dē libro q̄rto Hūc ego si potui tñ sperare dolere. i. time re. s̄lt̄ J̄uuenal̄ in s̄atyra Crispini J̄ā q̄rtanā sperātib⁹ agris. i. timētib⁹. Sit etiā nō p̄p̄is d̄cōib⁹ obscura snia vt accede ad ignē hūc p̄ ad mere. tricē. q̄re hec figura fugiēda. nisi auctoritate z necitate aliq̄n p̄mittat. in ope em̄ plenoz sententijs p̄stanti. si fringit maculā p̄poni. si nō sept⁹ fiat. hec sup̄ferenda. nihil em̄ in genere humano perfectum

Dictio turpe sonans L acephaton attingit aures.

Detur in exemplū vt tu cū compare ludis

Quic ponit scōm vitii annexū vt est L acephaton z ē mala locutio vt

Acyrologia
abrogata locutio

Lacephaton
prava sonantia

Solecismus.

Personā. nā pponit a caku qd est mala z phaton locutio. vt Ramū hūc aperit ramū q veste latebat. quā figurā tūc esse dixit Serui⁹ sup pmū e neidos. qñ ppositōem cū lra n scitur Virgi. Nūerū cū nauibz equat A lū pō etiā addūt cū seqns dco duas hz syllabas pcedētibz duabz psonā tibz Cicero in eplis *O fortunata nata me pule rhomā* Qd sane incōcē ne fieri dephensum ē. qre Iuuenal poeta deridet *Liceronē* oratorē in sa rris his x bis. Si sic oīa dixisset Antoni gladios poruit pēnere Qua re hec figura nō est imitāda. nec apud poetas nec oratores si grauitatis causa fiat nisi cū hoc dicendi genere crebze vtamur quare inconsulte Q zero a Iuuenali reprobenditur

Atq; superuacua dici debet pleonasmus

Additio vocis. vt sic est ore locuta

Hic ponit tertiā spēm qē Pleonasmus. z est additio pbi supnatus **Pleonasmus**
ad plenā fcatōem Virgi. Sic ore locuta ē *Et li. georgicoz 2° Hacren⁹* *supiacatia*
ā noz cult⁹ z sidera celi. nō ei nisi ore loqmur *Hec alibi q; i celo s; sidera.*

Signat idem verbis diuersis Tautologia

Exultans redeo rursus gaudensq; reuertor.

Hic ponit qrtā spēm qē Tautologia. z est eisdē dcoīs vitiosa repetitio vt egomet feci. vii ad lram exponi p̄ eloqum Virgi. in pmo eneidōs **Tautologia**
Si fata virū fuāt. si velsit aura *Ethera*. neq; adhuc crudelitibz accubare *creber sermo*
ymbus *Ide* in 3° *Humilem*q; videmus *italiā* *Ithalā* p̄mus *plamar*
achates *Ithalā* lato socij clamore salutant *Hā* totū qd reperit vñū est. sed ad expr̄tendū affectum crebzo sermone denunciatur

Dicitur vnius verbi defectus eclipsis

Hoc secū precibus ne bonum parere precant

Hic ponit qnra spēs q est Eclipsis. z est defect⁹ necērie dcoīs quā de **Eclipsis**
siderat p̄ca snā. vt Virg. in p^o eneidōs loqns de Iunone irata *Hec se* *defectus*
cū intellige loqbat *Iuuentus* hec *trepidus* vates intellige respōdit *Ide*
Ithaliā fato profugus pro ad *Ithaliā*

Lum per verba rei magne submissio fiat

Tunc rapinosis erit si dicatur mare gurgēs

Hic ponit sexta spēs q ē Tapinosis. z hz fieri qñ res magna hūilit̄ **Tapinosis**
exponit. ēr em latie hūiliatio Virgi. i pmo eneidōs *Apparēt rari nāres* *hūiliatio*
in gurgie vasto vbi gurgitē pro mari posuit. teste *Serui* *Ide* *Includūt*
seco lateri penitusq; cauernas *Ingētes* vterūq; armato milite pplēt hoc
est q multe legiōes armatoz militū i pleuere vrez z cauernas mltā ma
lus simulas p̄fectest⁹ Quare dicūt oratores q fba rebz de qbz loqmur
sint accomodata ne pl⁹ mun⁹ ve q; dignitas rei postulabit fcare vidēā.
nā qregē puū agricolā illustre appellat nō mediocre vitū incurrūt.

Et male confusa cathesynteton est vocitanda

Longeries vocū te mouit prelia contra

Discipulos cedit cū virgis tergo magister

Metaplasmi . . . f. f. g. e. d. e. n. o. m. i. n. u. m

vbi dno abli sunt z dno nri qs metrica rone discernim. na rubra z cris
sta logas hnt vltimas. qz abli sunt casus

Confundit casus numeros genus Alleothece

Alleothece
p. m. u. t. a. p. o. s. i. t. o.

Nic pdictis spsbus numerat alleothece qe figura gnalis Et hz fiet
qn accis p accite z casus p casu ponit. vt iesuz que qritis surrexit **T**e
renti? Populo vt placeret qs fecisset fabulas **Q**uidi? **T**imeo ne qs le
gerat herbas **P**er nueros. vt armato milite coplet. sepi? em ca metri nu
mer? singulari p nuero pli ponit **P**er gna **D**om? **I**srahel sperauit i dno
adiutor eoz z pector eoz e. **U**ir. p. n. e. s. t. e. s. u. b. i. p. a. **S**pes metaplasmi

Doendo sepe fiet metaplasmius. et eius
Prothesis est species. et pentthesis ac paragoge

Subtrahit interdū. species tunc eius habende
Apherefsis vel syncopa sunt. vel apocopa finis.

Descriptis vicis vitadis. iam psequit figuras excusantes aliquo
mo dicta vicia Et pmo de figurz deois barbarisimū excusantib. **S**cco
de figuris locutōis solecismū excusantib Figure ergo excusantes sps
barbarisimi st. sps metaplasmi vñ metaplasim? fm Seruiū. e trāslatio
qdā recti solitqz sermonis in alterā spēm metri ornar? vel necitatis cā
Luius sunt sps decem z qctuo. vt sunt. pthesis. apherefsis. epethesis
paragoge. syncope. hectasis. sístole. dierisis. epifynalimphe. eclis
psis. finalimphe. anthitesis z metathesis. qz descriptōes patebūt in se
quentib. qbz addunt pparalepsis. paralāge. hyphis. diafole peripleroma
syneresis z crassis.

Apherefsis tollit capiti. quod prothesis addit
Syncopa de medio tollit quod epentthesis auget.

Hoc fini (quod tollit apocopa) dat paragoge

Nic definit sex pmas sps metaplasmi. syllaba em addit vel in pncis
piomedio vel sine. z sunt pthesis. epethesis z paragoge. **U**el aufert. et
sunt. apherefsis. syncopa z apocopa **A**pherefsis itaqz dici p̄t abscisio ab
aphairo sbo qd e abscindo **U**n figura trā q a pncipio deois trām vel syl
labā aufert **U**irg. **P**one metu cytharea. i. depone **T**eno. p tēno **L**ape
p decipe **U**irg. pmo georgicoz. **N**ecqz insidijs noctis capiere serene **F**it
ergo quotiens simplex pro cōposito ponit. **P**rothesis p̄t dici a nostrz ap
positio vel additamentū. qz trā a pros qd e ad z thesis positio qsi appositio
tio. qz in pncipio alicui? deois addit lra vel syllaba. vt cū dicim? gnas
rū pro natū. astās p stans. **U**ir. ij. **E**ncidos **A**rdū? armatos medijs in
membz astans **F**undit equ? victoqz symō **I**te retulit pro retulit **S**in
Copa e figura qñ lra vel syllaba in medio dietōis vel psonatie vel metri
cā abscindit vt forsan pro forsitan. cōposit? p̄t cōpositus **U**ir. in p̄o **E**nci
dos **L**opost? pace hēcūt **I**dē **P**ocula potgite **D**extris. pro porrigite **L**o
rati? **A**c ille q me cōmōrit meli? nō tangere claudūt. pro cōmouerit **L**e
tū a syn qd e con z capo. i. incido qsi p̄cassio. **E**pentthesis e appositio qdā

Apherefsis
abscisio.

Prothesis
positio

Syncopa
conscissio.

Epentthesis
interpositio

O. ij.

De Speciebus

ad mediā dictōem sive vel syllabe. vt reliq̄as pro reliq̄as. religioſus pro religioſus. Virgi. Hanc̄ in religione nepotes Hanc̄ figurā alij parē theſim vocāt. q̄z ē a noſtris interpoſitio Et epi z q̄ dicunt inter z theſis poſitio **Apocopa** ē ablatio sive vel ſyllabe de fine dictōis ab epo q̄ in cōpoſitōe d̄r ab vel re z capio ſcindo Virgi. georgicoz p̄ libra die ſom niq̄ pares vbi fecerat horas. dicit die p̄ dici **Idē** p̄ **Eneidos**. Troas reliq̄as Danaū atq̄ imitis achilli p̄ achillis **Quidē**. Affuit z ſertis epa vincit h̄imē. pro h̄imene. **Sit̄** ſat pro ſatis z id̄ ḡn̄is infinita ap̄d poetas cōperies **Paragoge** exponit deductio Et ē q̄dā appoſitio ad finē dictōis sive vel ſyllabe. vt dicitur pro dicit **Prudētē** **Ardētēq̄** iuber veſtis rier oſtro. pro veſtiri **Quia** dictōes in i naturali producunt. ſz in cōpoſitione corripunt. q̄re poete inſinitiuo paſſiuo cā. metz addūt hāc ſyllabā et. vt legier pro legi.

**Si longam breuius. debet tibi ſiſtola dici.
Ectasis eſſe ſolet. ſi produces breuiandam**

¶ **Nic** deſcribit ſiſtolā z ectaſim q̄ ſibi inuicē etiā p̄trarie. **Quia ſiſtola** le figura ē cū lōga ſyllaba p̄tra ei⁹ naturā corripit Vir. in p̄ **Enei**. **Lō** nubio iūgā ſtabili p̄riāq̄ dicabo. vbi nu breuē poſuit q̄ natural̄ lōga eſt. nā alio in loco lōgā poſuit. vt in iij. **Enei**. **Hectoris** andromache p̄yrim p̄nubia ſeruas **Idē** **Luicq̄** loci leges dedim⁹ p̄nubia n̄ra repulit **Idem** **Houi** adūq̄ poetā p̄nubia ſupplet **Idē**. **Um⁹** ob noxā z furias aiacis oſci. vbi i in vni⁹ corripit. cū tñ teſte **Seruo** in his ſez vni⁹ illi⁹ ipſi⁹ zc. media ſyllaba natural̄ p̄ducit **Idē** **Obſtupui** ſteterūtq̄ come vor ſau cū beſit. **Idē** p̄ **Geor**. **Diſcuerūtq̄** herbas z nō innoxia ſba **Idē** in **Damone** **Uno** eodēq̄ igni ſic n̄ro daphnis amore **Et** d̄r a n̄ris corrup tio. **Ectasis** ē. q̄n breuis ſyllaba in lōgā p̄ducit. qz a nobis d̄r p̄ductio ab ectrino. i. produco. Vir. **Italia** ſato profug⁹. **Italia** em̄ natural̄ p̄ma breuis ē **Itē** **Exeret** diana choros **Itē** teſte **Seruo** ſup. iij. **Geor**. ſecit ectaſim **Virgi**. in hoc ſb̄o reſcio. cū ait **Reſce** maculis inſuſcet vellera pullis **Idē**. x. **Enei**. Atq̄ oculos rutuloz reſcit aruis. nā cū renatural̄ breuis ſit vtrobicq̄ a ſḡlto producit. niſi dicam⁹ re ibi produci r̄ d̄c poſitionis. **Itē** geminatū hz vim duplicis ſonātis **Sz** hec poti⁹ p̄uaſio ē q̄ rō. nā vt patuit in tertia pre de ſra i. pro ſimplice ſonante i ponit in ſb̄o reſcio teſte **Puſciano**.

**His binas ſpecies habet ectaſis. haſq̄ vocamus
Eſuras. faciet pentimemerim tibi terni
Syllaba prima pedis ibi produces breuiandam**

¶ **Poſita** ectaſi iā ponit ei⁹ ſpēs. z ſunt q̄ttuor q̄s ceſuras appellam⁹. vñ **Ceſura** q̄ in hexametro z p̄tametro ē decora māſio ſueterminatio vocis in p̄ncipio pedis q̄ coma grece d̄r. alij a n̄ris ſectōem vocāt. **Itē** ce ſura aut ē ſimplex aut cōpoſita aut p̄uicta **Simplex** cū vna tñ in ſu in uenit in caſio. Vir. **Pandif** in terea dom⁹ oipotētis olympi **¶** **Cōpoſita**. cū due. Virg. **In** ſandū regina iubes renouare dolorē. **Lō** uicta cū tres.

Apocopa
amputa.

Paragoge
adductio

Systole
corruptio

Ectasis
p̄ductio

Ceſura
incaſio

De tetraplasmi. et figura detorum

Virg. Talibus totiens cuncti sil' ore fremebat. Itē cesure quatuor sunt species. qz p^a ē pentimemer sine semidnaria. vbi p^o duos pedes pmos superas
syllaba inuenit q parte orōis terminat. Vel fit in principio terci pedis. qm
breuis syllaba pducit. qre erit hec syllaba pma de pede r vltima de dis
ctōe Quid? Vicitur hupmetra de tot mōfratribus vni. Et dicitur a pēthi qd
ē hngs r memo: is. i. diuisio. qz post qntam syllabā pedē diuidim? morā
quandā pnuiciādo faciētes cū orōis ps illa expleat. Vñ hec pēthimeme
ris ē media ps carminis pēthametri. qre metrū elegiacū dicitur pēthimeme
ris heroica p m Puscianū. qz pedes hui⁹ diuidij p^o apti metro herof
eo. vt sunt dactylus r spondeus

Pentimemeris
semidnaria

Seni vel ante preit producceturqz secundi
Prima pedis. vt in hoc poteris pprehendere x su

¶ Nōc ponit scdā spēm cesure q semipēthimemeris v' aūpēthimeme
ris dicitur. Et ē qm pma syllaba scdū pedis naturalit breuis pducit. vt p3 in
p^o text^o. in q pedis vltima naturalit breuis pducit. Quare ē Scru?
Finales syllabe natura breues i principio pedis produci pnt Lucan? Dū
languis inerat dū vis materna pēgit

Semipēthimemeris

Quarti prima pedis. heptimemerim tibi format
Produccendo breueni. versus hoc denorat iste.

¶ Nōc terciā cesure spēm describit q ē heptimemeris qm pma syllaba
qnti pedis naturalit breuis producit. vt p3 in metro text^o vbi p^o vltia
breuis. vltimā pducit p hāc figurā Et dicitur qnti diuisio supra septimā sylla
bā. v' post tres pedes superas sylla inuenit. vt si dicat Italia fato pfug⁹

Heptimemeris

Post heptimerim dat quinti syllaba prima
Luram produccens. sicut versus habet iste

¶ Nōc qrtā spēm cesure declarat dicēs Postheptimemer⁹ pma syllaba
qnti pedis dat postheptimerim produccēdo syllam naturalit breuē. vt
in metro text^o hoc vocabulū p^o p^o posterioe producit p hāc figurā Itē
Pax lōga remiserat arma bona repabant Et dicitur alio noie hec cesura.
Terropida siue Bucolica. qz in bucolicis carminibz sepe inuenit

Postheptimemere

Altera cesure species si subijciatur

¶ vel vocali vox. cuius littera prima
Vocalis vel m. nec in his collisio fiet

Etas siue cesura fitr

¶ vti nam populum. hunc saluet gratia christi

¶ Nōc p^o dicitur quoz species ectasis siue cesure subiūgit aliā spēs q sept^o vo
calis seqt vocalē v' lra3 m. r tñ nulla fit collisio hoc ē neqz m lra eclipsē
neqz vocal' synalipha collidit. r h more grecoz apud p^o vocalis seqt vo
calē aut lram m vt patuit clare in tētia pte de scāione Enni? Insignita
fere tñ milia militū octo Virg⁹. Et longū formose vale vale inqt iolla.

Syllaba diuiditur. r dierisis vocatur
Eulai in medio libabant pocula bacchi

c m

Metaplasmi. + figure dictionum

Quales sunt iste pre cunctis et renuende

¶ Nunc ponit unum notabile de duabus figuris iam dictis. quod inter omnes species metaplasmi hee dicte due figure sunt vilissime et renuende propter beatum visandum et lubricam collisionem vocalium quare raro fiunt in metris heroicis. licet sepe in bucolicis et georgicis causa necessitatis.

Cathlyph et Synalepha potius renuende.

Synechis istarum solet utraque sepe vocari.

¶ Nunc dicit quod utraque istarum figurarum sepe notat synthetis. unde synthetis a nostris dicitur pro confusio. a syn quod est con et thesis fusio. Estque donato teste. hypbatum undique confusum. ut id Virgilij in primo Eneidos Tris notus abreptas in saxa lateria torquet. Saxa vocant Itali medijque in fluctibus aras. Quia in his syllabis confusio est et synthetis. Forz ordo est Tris super naues abreptas notus torquet in saxa. quasi saxa in medijs fluctibus lateria Itali vocant aras. Idem in secundo Eneidos. Juvenes fortissima frustra pectora, si vobis audentem extrema cupido. Certa sequi que sit rebus fortuna videris. Excessere adiutis omnes artisque relictis. Dii quibus imperium hoc steterat succurritque vrbis incense. ¶ Ordo est. O juvenes fortissima pectora frustra succurritque vrbis incense: quod excessere dii adiutis. unde si vobis cupido certa est sequi me audentem extrema et reliqua. Et hec etiam est species tropi hyperbati. ut patebit.

Synthetis confusio

Non solum voces. sed tempora sepe videmus.

¶ Elidi metris velut hic vale inquit iolla.

¶ Nunc subiungit predictis figuris aliam figuram que dicitur boectis. et hanc fieri quoniam syllaba precedentis dictionis non auferat sequente vocali sed natura vel diphthongo longa corripit imitatio grecorum. Virgilius in bucolicis. Et longa formole vale inquit iolla. Ubi inquit et sequitur natura longa que non pertinet in corripit. Itaque insule tonno in magno. Idem clamaret ut liri hyla hyla omnia sonaret ubi insule et hyla corripit vocales natura longas propter vocalis sequentem et hec clare etiam patuerunt in tertia parte de scanfione.

Boectis

Dicitur antithetis si littera ponitur una.

¶ Donere cum debes aliam sic dicimus olli.

¶ Nunc describit decimam tertiam speciem metaplasmi dicens Antithetis est si per aliam positio. ut olli subridet. Idem olli ridit sit rex hominum deusque. Et ponit etiam ab antithetis quod est per thesis positio quasi per aliam positio. Et duplex ut accidit per accentum que dicitur aleotheca. ut patuit de speciebus barbaris. Alia est si per litteram positio. et hec est species metaplasmi. quod metaplasim est transformatio siue vel syllabe in aliam. ut plus Terenti. dii bene vocantur pro fratrum. Comici faciendum pro faciendum ornatus causa more antiquorum fecerunt gerundia in undum pro endum. ut audiendum proaudiendum.

Antithetis contra positio

Metathetis facies si transponas elementum.

¶ Si dicas teucere cum debes dicere teucer.

¶ Nunc decimam quartam et ultimam metaplasmi describit speciem dicens Metathetis est translatio litterarum in alienum locum. nulla tamen dictionum ablata. ut euandre pro euader. rymbre pro rymber. Virgilius in x. At tibi rymbre caput euandrius.

Metathetis transpositio

De Speciebus

abstulit ensis Ibi rymbie p rymbere teste Serulo dixit. Et dr a nris ad
pbu trāpositio a metha qd ē trās r thesis positio qsi trāpositio Quid?
Ignoscēs i me frat meliagre sorore p meliager Ite oēs spēs metaplas
mi his p̄nēf̄ s̄ibz Prothesis apponit caput. apherisis rescindit Syn
copa de medio tollit. qd ep̄thesis auget. Aufert apocopa finē. que dat pa
ragoge Quā natura iuber p̄duci sistole curtat. Et crasis e contra. p̄ducit
corripēda Syneresim facies duo si iungunt in vnu. Diuersim reddit syll
ba facta duo. Eclipsis necat m. s. z vocalem synalimpha. De thethesis
t. uere iubet. antithesis canit olli.

At te vitari debent species metaplasmi
Sed pentimeneri solūmodo nos decet vti
Syncopa cū fiet veterū vestigia serues

¶ Nec finaliter ponit doctrinā de vsu sp̄ez metaplasmi. dices q oēs spēs
metaplasmi sint vitāde a poet̄/ nisi necitas metri te cogat. necitas em̄ z
auctoritas vigore legis sepi⁹ infringūt. tñ pentimeneri vti possumus grā
tercū pedis. dicit em̄ iābū poni in scio pede qd tñ raro iuenies apud poe
tas. pbatos. vt paruit in scia pre de metro hexametro Sz syncopa figur
ra vti licz cā breuitat. breuitas em̄ dcōm leporē generat. ¶ Ite p̄r spēs
iā dictas addūt ab alijs hyp̄phon. diastole. peripleroma z crasis. Hyp̄phō
est quū vna dcō alteri p̄iūgūt sub vno z eodē accētū vt qñquidē. simulac
postq̄. Et dr a nris qsi sub vno ab qd ē sub z cū aspiratōe qd ē
vnu. Diastole ē quū vna dcō v̄l snia ab alia disūgūt vel cū breuis syllas
ba p̄ducit Vir. i. eneidos. Et p̄sa puluis iscribit̄ hasta. Idē libro. ij. Lu
erus vbiq̄ pauor z plurima mors. imago z dr a nris disūctio v̄l dilatio
¶ Peripleroma est figura quū aliq̄ p̄cula in metro vel etiā in elegantī
prosa nō p̄r sensum mō. q̄ absq̄ alia integr̄ maneret. s. z p̄r metrū v̄l orz
natū addit Virg. i. eneidos. Vultū ille z tris iacrat⁹ et alio. vbi em̄ ille
abundat in sensu. sine quo tñ versus ineptus. Silt multa quoq̄ z bella
passus vbi duas p̄iūctiōes naturalr̄ sepantes posuit vnā. s. metri necita
tē sup̄plēs qd frequētē fieri p̄suevit. Et dr a nris supplementum id em̄
Hyp̄p̄lōx designat. ¶ Crasis est quū due vocales in eadē dcōe po
site in vna ab illis alienā p̄trunt vt ola pro aula. plodo pro plaudo. clodo
pro claudo. fm̄ Priscianū. Et dr a nris tēperamentū. Et hec de metaplat
mi sp̄ebz sufficiāt. Nūc ad figuras locutiōis seu ad spēs schematis nō mi
tus deueniem⁹.

¶ Spēs schematis

At spēs tibi schema prolepsim zeumia sylepsim

Est z hypozeusis anadiplois cpanalepsis

Est et epizeusis z anaphora paranomēon

Et schestonomoton addis. z homoteuton

Et paranomasia polysintonon addis z hynmos

¶ Iungis homopeton his pariterq̄ polyptonon addis

Altrima dialyton vel asyntheon est vocitāda.

¶ Tercia ps hui⁹ capitli in q̄ describit figuras locutiōis siue spēs sche

Oēs spēs metaplas
mi. Nota
Memorialia

Additur
hyp̄phon

Diastole
respiatio

Peripleroma
supplementum

Crasis
mixtio

Structio

Schematis. v. figure dictionis loquutionis

matris excusantes vicia solecismi. vñ Alexander & Donat⁹ ponunt decē & sepe spēs schematū lexeos. Alij pō. xxvi. q̄ patebūt singule suo ordine. Itē qd̄ schema patuit ī probemio hui⁹ capituli. Et qz̄ he figure cū spēs tropi ornar⁹ dicitur orōnū q̄ de re colores rhetoricos suis spēs pro posse supaddā. vt clari⁹ p̄boz ornar⁹ & snias discernam⁹. Dō em̄ vestit & ornaf his figur⁹ teste venerabili Beda Quare greci gloriant se figuraz & schemat⁹ & tropi innētores extitisse Tñ vt dē idē venerabil⁹ Beda. sc̄tā scriptura ceter⁹ oib⁹ nō solū autorizare (qz̄ diuina est) vel vtilitate (ducit em̄ ad vitā) s̄ & antiq̄tate & ip̄a p̄minet positōe dicēdi.

Profunt que sunt suprema locanda prolepsis
Remo ducentos. hinc natos. hincqz nepotes.

¶ Hic ponit p̄mā schemat⁹ lexeos spēm dicēs. **Prolepsis** p̄sumit ea q̄ sunt vltie ordināda. nā dē a nris p̄ceptio a pro qd̄ ē añ & lpphis acceptio Et ē figura teste Seruio sup̄ q̄ro georgicoz ex p̄sona poete q̄ tūc q̄q̄ fit cū aliqd̄ p̄ccipit ad q̄litate q̄ subsequet. vt Virgi. Cū dixisset pantheā tellure fleuisse Euridicē vxorē orphei Dixit pantheia thesi manoz tia tell⁹. quā sez longa postea q̄ fuit orpheus ille tenuit Quare dē Donat⁹ in suo barbarismo Prolepsis ē p̄sumptio rez ordine securaz Virgilii Interea reges ingenti mole latinos Debuit em̄ sic dicere Interea reges ingenti mole Et statim addere qd̄ sequit procedūt castris. tandem dixisset latinos rē. Sed facta est pro ornamento p̄sumptio rei Et q̄ sequē debuerē reges interpositi sunt in septē versib⁹ Virgilii Et postea additū ē procedūt castris. Itaqz̄ venerabilis Beda dē. Prolepsis est p̄occupatio sine p̄sumptio q̄n̄ ea q̄ seq̄ debent antepōnunt. vt in psalmo Fundamenta ei⁹ in montib⁹ sc̄is diligit dñs portas syon. Anteposuit ei⁹ & postea dñs Et alibi. diuiserunt sibi vestimenta mea & sup̄ vestez miserunt sortē Et Ezechielis nihil antepōnēs ita incipit. Et factū est in tricēsimō anno sermonē p̄iunctōis posuit p̄ponens ¶ Itē sciendū duplex est prolepsis. vt p̄struetōis & loquutōis De prolepsi p̄struetōis dictū est in sc̄da pte de regimine nri Quare hic solū fit mensio de prolepsi loquutōis.

Prolepsis
p̄sumptio.

Zeuma fit in verbo si plurima clausuris vno
Vinnum christi tibi. tibi laus. tibi gloria detur

¶ Hic definit sc̄dam spēm dicens. **Zeugma** est. si vno verbo vel parte orōnis plurima clausuris. vt Gloria laus honor virtus sit christo Quare dē Donatus Zeugma est vnus verbi p̄iunctio diuersis clausulis aperte coniuncta Virgilius Trionigena interpret diuum qui numina phœbi. Qui tripodas clarj laurum qui sidera sentis. Item dicit venerabilis Beda Zeugma dicitur figura quando multa precedentia aut vno verbo aut vna sententia cōiunguntur vel cōcluduntur. verbo vt ait ap̄ stolus. om̄is amaritudo & ira & indignatio & clamor & blasphemā colatur a vobis Sententia quoqz̄ vt psalmista Qui ingreditur sine macula & qui operatur iusticiam & qui loquitur veritatem in corde suo rē. Concludendo dicit Qui facit hec non cōmouebitur in eternum

Zeugma
iugatio.

De speciebus

Ite duplex ezeugma. vt constructio de q̄ in regimie nei Et locutiois de q̄ p̄ns text⁹ Et vtrūq̄ e triplex. vt prozeugma. z e q̄ vñū p̄bū p̄pos nit ad multas snias. vt vicit pudor: e libido. timore audacia. rōem amētia Virgi. Sūt nobis mitia poma. castanee molles z p̄stici copia lactis **H**eterozeugma q̄ p̄bū ponit in medio ad diuersas snias Vir. Tronū gena interpres diuū q̄ numina p̄bebi Qui tripodas clarj lauros q̄ sice ra sentis Et volucrū linguas z p̄patis oia penne. **M**isterozeugma. q̄ p̄bū ponit in fine p̄cedētes multe snie Terenti⁹ Hoc tpe obsequū amū eos. veritas odiū parit Diuitie inuidiā virit⁹ gham parāt **X**eugma ab oratoribz dī adiūctio Et e quū dictio vna multos casus gubernās aut illis p̄fert aut postponit Ex^m p̄mi. vidi petrū z ioannē Ex^m scbi. petrū et ioannē dilexi.

Lausas dissimiles ligat vna voce sylepsis
In te christe salus in te sunt p̄cunia nostra.

Sylepsis
comphensio

Hic definit terciā spēm dicēs. Sylepsis ligat z glutinat vna voce dissiles clausulas. vt In te xpe sal⁹ in te sunt p̄mia nostra Quare dē donar⁹ Sylepsis e dissiliū clausulaz p̄ vñū p̄bū z glutinata p̄ceptio Vir. Hic illi⁹ arma. h cirr⁹ fuit. h regnū dea gētūbz eē Idē Jā pater! E nes as z iā trotana iuuēt⁹ Cōuemūt Venerabil⁹ ar Beda eā sic definit Sy lepsis e. cū discrepātes casus in vñā scatoēs z gregam⁹. vt Accēdite p̄pli me⁹ legē meā inclinare aurē vrām in vba oris mei Itē ad faciendā vñā dictā in natōibz z increpatōes in populū. Et dī a syn qd̄ e con z lpphis. i. acceptio. i. p̄ceptio Est itaq̄ sylepsis nihil aliud q̄ p̄ceptio Est z duplex vt constructiois q̄ e spēs alleorthece q̄ fit q̄rtuor modis. vt p̄ gnā. casus. p̄so nas z nūeros de q̄ p̄us Alia e figura locutiois Et hec e ornat⁹ qdā grā maticimonis de q̄ p̄ns text⁹ Quare a rhetoricis dī p̄iunctio. h e q̄n due orōes z iungunt p̄ vñū p̄bū. vt ioannē z petrū video. Itē hec figura fit multis modis. vt p̄z in textu sequēti

Lū collectiuo iunctum plurale sylepsim

Assignant aliquē. plebs ista parant equitare

Sed magis est p̄pria constructio plebs parat ire

Et sylepsis vbi p̄o multis ponitur vnius

Et cū dicis adest rex multo milite cinctus

Modi sylepsio

Hic ponit spēs siue modos sylepsis. Dicit em Donar⁹. h etiā scema ita late p̄z vt fieri solet nō solū p̄ p̄sordis. s̄z etiā p̄ accūtia p̄tibz orōnis. **F**it itaq̄ p̄ q̄n noi collectio aut distributio adiūgit p̄bū ple Vir. Pars in frusta secāt verubz tremētia figur. Itē Pars gladios strigūt. Tēre. vterq̄ exēpla in te cadēt Et q̄ hec locutio e pulera ap̄d poetas p̄uilegio nois collectiuū z distributiuū. nō p̄o ap̄d oratores. q̄re dī in textu S̄z magis e p̄pria zē. **S**ecō fit sylepsis. q̄n nūer⁹ singular⁹ ponit p̄ pli z ediuer so Vir. ij. Eneidos Vñz armato milite cōplent. i. milite dirit. p̄ militibz Idem in. viij. Vos calliope p̄cor aspirate canēti. nā rectū fuisset vos o muse z tu calliope **T**ercio fit sylepsis extra textū fm venerabile Bedā q̄n vñ⁹ sensus ponit p̄ mult⁹ z ediuerso. vt in Exodi Dilite i eos multā

Schematis. .i. figure longioris. siue gstructionis

eanimā z comedit eos rana z dispdit eos. q: non vnā muscā z ranā ad
exterminādos egyptios sz innūceras misit. Itē p vno multi altiterūt res
ges terre z pncipes puenērūt in vnū aduersus xpm et? zc. Reges em̄ p
herode z pncipes pro pilato apli intellexerūt in actibz aplōz. Itē in euā
gelio. latrones q crucifixi erāt cū eo impropēbāt ei. Vbi pio vno vice
qz inducitur blasphemasse.

Reddit hipozeusis persone plurima verba

Ani nos mūdet. nos ornet gratia christi

¶ Nec describit qrtā spēm schematiz dices **Hypozeusis** reddit z adiu
git vni psonē plurimā sba. vt Nos mūdet nos ornet grā xpi Quare dē
Donat? hypozeusis ē figura zeugmati p̄traria. vbi diuersa sba singul
clausulis subiūgnnt. vt Regē adit z regi memorat nomēqz genusqz Lūc
alludit venerabil' Beda. ait em̄ Hypozeusis ē figura vbi singula sba vl
sine singul' qbusqz clausulis subiūgnnt. sba. vt in psalmo. Quid tūc ter
ribilitū tuoz dicāt z magnitudinē tuā narrabūt memoriā abūdātie suas
uitatis sue eructabūt z iusticia tua exultabūt Et apls ad Co: intheos
siue p̄phēcie euacuabunt siue scia destruet siue lingue cessabūt Ex^m de
sua Si exurgat aduersus me plū in hoc ego sperabo Si p̄sistant aduer
sum me castra nō timebit cor meū Itē Donat? z Beda siue p̄trarij po
strioni Alexandri. qz Alexander hypozeusim cē voluit qñ plurimā sba vni
addunt supposito. vt nos mūdet nos ornet grā xpi. Alij xō qñ diuersis
clausulis siue sentētijs addit aliō sba Et dē ab hypo qd ē sub z zeusis
p̄uēctio Itē vocat hec figura ornat? apd oratores Lō duplicatio qē quū
sba vni vl' p̄sa aplificādi boni mali ve cā reperant h̄ pacto Qui stz q se
dera sepe reperūt: Carthaginēses. q stz q crudele bellū gessere. Cartha.

hypozeusis
subugatio.

Sicut anadiplosis verbi geminatio. quando

Principium clause fit idem cum fine prioris

¶ Nec describit qntā spēm schematiz dices **Anadiplosis** ē vni? z eiusdē
sbi cognōiatio cū ab ea orde q sensus supior terminat. inferior incipit ac
deinceps qñ p grad? idē dicēdi ordo seruet. Virgilius. Lora leena lus
puni sequitur. Iupus ipse capellam. Florentem cythibum sequitur las
cina capella. Quare dē Donat? Anadiplosis est z geminatio dicōis ex
ultimo loco p̄cedētis s̄sus z p̄ncipio sequētis. Vir. Sequit pulcerrim?
astur Astur equo sedēs Idē in damone Certēt z ignis vluie sit tityrus
op̄heus Ophēus in siluis inter delphinas arion Quibz p̄cordat vene
rabil' Beda cū inquit Anadiplosis ē z geminatio dicōis ex vltima pre
s̄sus p̄cedētis z in p̄ma sequētis. vt in psalmo. Stātes erāt pedes n̄ri
in artibz tuis hierusalē hierusalē q edificat vt ciuitas Item icren. ias.
me d̄rechū runt fontes aque viue Et foderūt sibi cisternas. Cisternas
dissipatas q cōminuere nō valēt Et ēz ab ana qd ē plerū in cōpōne dē
re z diplosis. i. duplicatio qñ reduplicatio Quare in rhetorica ē color d̄is
cretus tardatio Et ē cū sba p̄us dictū anteqz p̄cedat repetit. vt Studū
parit sciam. scia gloria. gloria inuidiā Itē Affricano industria p̄tūtē. vir
tus gloriā. glia emulos cōparuit. Itē q reliq spēs manet libertatē. St

Anadiplosis
reduplicatio.

Dj.

De Speciebus

Mis qđ libet licet. 7 qđ lz pñt. 7 qđ pñt audet. 7 qđ audet faciūt. 7 qđ fas
ciūt nobis molestū nō est. vel etiā hec figura dī 2duplicat color: vt nūc
etiā audes venire in hoz 2spectū proditor: patrie proditor: inq; patrie Et
hec sibi reintegratio vehementer 2mouet quare perpulchra.

Lausis pñcipium anaphora pluribus vnū
Chūstus mundauit. chūstus nos purificauit.

Anaphora
relatio.

Nic definit sextā spēm scemar; dicēs Anaphora ē figura dās plurib;
bus clausul vnū pñcipiū vt xps mūdauit. xps nos purificauit Virg;
nos te dardania incensa tuacq; arma secuti Nos tumidū sub repermis
classib; equor; Sz donat? Anaphora inq; ē relatio eiusdē sibi i pñcipio
plurior; s; hoz. vt nate mee vires mea magna potētia solus nate patris
summi q; tela cyphonia tēnis. qre venerabilis Beda dī Anaphora ē re
latio cū eadē dco bis vl sepi? supra pñcipia s; suū sepe reperit vt dñs illu
minatio mea 7 sal? mea que timebo. dñs p̄tector vite mee in q; sperabo.
Et dī ab ana qđ ē re 7 phora latio qsi relatio. qre in rhetoric; vocat repe
titio. 7 ē qñ plurīū pñcipijs orōnū 2triguaz eadē dco crebro iterat Virg.
p̄o Eneidos. mihi iussa capefere fas ē Tu mihi qđcūq; h; regni. tu scē
tra iouēq; p̄lias tu das epulis accubere diuū. Itē Scipio numas sua
stulit carthagine destruxit Scipio pacē pepigit. scipio ciuitatē destruxit.

Pñcipio finem facit epanalepsis eundem

Nobis grata prius non sunt modo congrua nobis

Epanalepsis
exploratio

Nic septimā spēm scemar; explicat dicēs Epanalepsis ē qñ pñcipiū
clausule ē idē cū fine Vir. Multa sup p̄amo rogita; sup hecote mltā.
qre dī donat? Epanalepsis ē sibi i pñcipio; s; positi in eiusdē fine repe
titio Vir. An etiā scētrū dicrei reg; 7 an; Juuenal; Crescit amor nūmē
quātū ipa pecunia crescit Itē dī Epanalepsis ab epi 7 ana. i. re 7 itez.
7 anphis. i. acceptio qsi replicatio vl repetitio. qre in rhetoric; dī p̄plexio.
et ē cū in eiusdē orōib; sepe locat; vna dco sepe in pñcipio repetit; 7 eadē in
fine sepe nūcro iterat vt 2mor? nō es cū tibi mat pedes āpletare nō es
(Cōmorus.)

Anus ē epizeusis geminatio sibi

Significātis idē. me me petit vltio digna

Epizeusis vel Epi
lone. *cōbinatio*
2ffluentia.

Nic octauā ei? spēm describit dicēs Epizeusis ē eiusdē sibi geminas
tio in eodē s; su sine aliq; dilatoē Vir. me me absum q; feci in me quertere
ferp. o ruculi Idē Sic sic iuuat ire p; ymbas Et idē dicit donat? 7 ves
nerabil; Beda vt dñe dñs n̄ q; admirabile ē nō tuū i vniuersa terra.
7 dī ab epi 7 zeusis. i. 2binatō. qre reducit ad colozē 2duplicatoē Sz q;
ad effectū ad 2curatōem siue dilatoē Lōcitat em is ornat? orōis hoies
ad maiorē affectū aie boni aut mali Vir. o cordō cordōq; te demē? cepit

Voces pene pares. que sunt diuersa norantes

Dant paranomasiā. non curat vera sed era

Paranomasia
agnominatio.

Nic nonā ei? spēm describit dicēs. Paranomasia est quū voces fere
siles diuersa fēcat Itē abire. an obire te uenit. qre dī donat? Paranos

Schematis. r. fige loquutionis

masia ē dīscīpūlū de noīe aliud effici nō veluti denoiatio Terētī Nam
inceptio est nō amātiū s; amentū. r. dī a Licrone Agnoatio r est q̄
dōēs in voce pene siles diuersa fecit vt tu nō q̄r; s; a s; era Agnoatio p
variā dōēs mutatōem fieri solet Aliqñ em dōēs vna s; a; vna aut plures
emib; h; s; altera. aliqñ s; o h; apli; . aliqñ dōēs curra p̄us. postea pducit
aut syllabe mutat accēt; . aut s; a; mutat. aut earūdē s; a; p̄ series varias
Aut dōēs vna p̄ casuum inflexionem ordinariam in fine pmutatur.

Principiū simile voces iūcte retinentes

Dant paranomeon. vim vitat virgo virilem

Nūc definit decimā spēm scemat; . dī. **Paranomeō** fit qñ eisdē syllab
plures dōēs inchoat vt h; vim vitat s; o virilē. Itē casus Cassandra ca
uebat. h; em machina multa minax minax maxia muris. Quare dī do
nat; . Paranomeō est quū ab eisdē s; ris sumāt diuersa s; ba. vt o tite tute
tate tibi tanta tyrāne tulisti. Et q; hec spēs pap; h; oznat; . Assidua em
eisdē s; re repetitio fastidiū parat nō h; colorē correspondētē T nō nū
s; cū decore fit apd; s; giliū vt Sale saxa sonabāt Itē Et lita de fluuio
labat vngula lapsa p; algas Imitat; em homez q; hūeritū fua; p̄cipue
iū reiteratione h; a; s; a; . l. r. l. Re em gesta murmur s; boz imitari videt
q̄re venerabil; Beda dī Paranomion est qñ eisdē s; ris sept; dōēs inchoat
vt dixim; . vobis de domo dñi deus dñs r illuxit nobis Et dī a para qd
est ad r onomeon. .i. sile qñ assimilatio vel iunctio similium.

Paranomeon
ad similitudinem

Junctura simili voces multe sociate

Dāt schesionomaton vmbone repellitur vmbō

Des pede reperitur ensisq; retunditur ense.

Nūc vndecimā scemat; spēm declarat dices **Schesionomaton** dāe
tibi multe voces sociate sili iuctura vt Armipotens tritonā s; o. q̄re rē
donat; . Schesionomaton ē multitudo noīm iūctoꝝ quodā abitu copis
landi. vt martia manus peligna cohors festina viz vis Venerabil; sup
Beda ait Schesionomaton ē multitudo noīm iūctoꝝ diuerso sono vna
tem fecitū. vt in Isaia Ue genti peccatrici p̄lo graui iniquitate. semini ne
quā filijs seclerat; . Itē in psalmo Peccaui; . cū p̄sib; nris iuste eam;
iniquitate fecim; . Et dī a scelis qd est multitudo r onomaton . i. nemē qñ
multitudo noīm sili positoy. Itē hec figura valet ad plengandū mate
riā in rhetoric; . q̄re siliis ē in p̄ratōi colorē rhetorico q; ip̄ratiō ē qñ siliā
semel dicta itez aut sept; sub alijs s; bis tātūdē fecitib; explicat vt patrē
necasti. genitorē infecisti. parentē permisti. Itē p̄ lin romanū radicit;
eueristi. Liuitatē fundit; . deiecisti. Itē patrē nefarie s; bera sti parenti sce
leratas manus intulisti r id generis infinita

Schesionomaton
multitudo noīm

Clausula totalis tibi format homoptoton vno

Casu contenta. tristes flentes lacrimantes

Nūc duodecimā describit et; spēs dices q; total; clau; sine s; struc; vno r
sili casu p̄tēa format tibi **homoptotoꝝ** tristes flentes lacrimantes L nni;
neq; currētē neq; noscēt cūcē tollētēq; man; . saxūq; i māe mouētē Et hec

homoptoton
similes casuales.

dij.

De Speciebus

figura p̄cipue fit in dictōibz subiunctiuis. i. alijs dictōibz sterpositis. Vir-
Rite secundaret vsus oēmz leuaret. Idē Illū z labentē tenent z risere
natantē Itē Donar⁹ de homoptoton ē quū p̄ silēs casus diuersa verba
erunt. vt ap̄d Ennii Herētes flentes lachrimātes cōmiserātes Quas
re de venerabil' Beda. homoptoton ē. quū in silēs sonos erunt dicta plu-
rima. vt canite exultate z psallite Itē Ezechielis. Qd si genuerit hō fl
liū latrone effundentē sanguinē Et paulo post In monte cibos comedē
tem z yrozē primi pollutentē. egenū z pauperē cristantē. rapientē rapis
nas. pign⁹ nō reddentē. z ad vsurā dantē z āpl⁹ accipientē Vel homop-
toton ē cū diuersis casibz variatio. vt apls ad romanos Qm̄ ex ip̄o z p̄
ip̄m z in ip̄o sunt oīa. ip̄i gl̄a in secula Et dr̄ ab omos qd ē silr z prohs
casus q̄si diuersas dictōes in silēs casus eximēs Quare dr̄ a Licerone
in dignitatibz silr cadēs Et ē color rhetoric⁹ cū in eadē p̄structōe p̄boz
duo aut plura sunt p̄ba q̄ silr hūsdē casibz efferunt hoc pacto huic oīs in
pecunia spēs ē. a sapia ē anim⁹ temor⁹. diligentia compar diuitias. negligē-
tia animū corrumpit.

**Quum plures voces sub fine tenentur eodem
Homotheleuton erit. huic carmina p̄sona subdis
Etqz leonina simul z caudaria iunges**

*Homotheleuton
similis desinens.*

¶ Hic decimāterciā spēm scemat⁹ describit dicens. **Homotheleuton** erit
quū plures voces vel decōes tenent sub vno z eodē fine vel terminatōe. vt
a b̄yē abcessit euasit erupit Et differt a superiori. qm̄ illa est solū noīm.
hec aliaz dictionū Itē dr̄ Donar⁹. homotheleuton ē cū silr mō decōes plu-
rime finiunt vt malui eos reduci q̄ relinq. teneri q̄ deserui Quare dr̄ ve-
nerabil' Beda. homotheleuton silr determinato dr̄. i. āiens media z ex-
trema p̄sus siue snie silr sumunt. vt Ecclesiastes dr̄. Veli⁹ est videre qd
cupis q̄ desiderare qd nescis Et itez. Veli⁹ ē a sapiētī corripī q̄ stult
toz adulatōe decipi Et cōponit ab omos qd ē silr z teleuton. i. finitū q̄
si silr finitū Et dr̄ a Licerone. in dignitatibz silr desinēs Et ē color rhe-
toric⁹. cū decōes nō casuales silr exitu depromunt. vt iōānes p̄be vitā de
git. qz sp̄ qdā bona legit. Itē Turpiter audes facere neq̄ter studes dice-
re. viuis inuidiose delinqs studiose loq̄ris odiose. ¶ Itē notandū qz his
duabz extremis figuris (q̄ ne bñ qdē absqz studio z meditatōne reperiri
posse vident⁹) p̄ raro vtendū erit ne puerili p̄boz p̄sonātia putemur deles-
tari Quare hāc figurā Virgili⁹ vitās in bucolies dixit Dic mihi das
meta cuiū pec⁹. z nō cui⁹ pec⁹. vt testis ē Serui⁹. Itē de p̄iūcture fiunt
in carminibz leoninis z caudatis. q̄ qdē carmina rara apud bonos poes-
tas Cōsonātia em̄ dictionū parū ornat⁹ in carmine generat. vt paruit
in terciā p̄te de vitijs cauēdis Sz qz nihil mali euitat nisi cognitū. q̄re
huic loco pauca reseruauit de his metris cauēdis. Vñ metrū dr̄ leoninū
ab inuētoze. vt laberint⁹ Sūt inuētozes de noie dicta leonis Sūt etem̄
carmina leonina q̄ hūc p̄sonātia in medio z in fine Quidi⁹ Hata p̄cul
libicis aberat diuisa sub horis Nec poterat fati certior eē mei. Itē Dia-
mēbra mea bādicat p̄go maria. Item metz caudatū ē. quū duo p̄sus se

no

Schematis. .i. figurę loquentis

marco sequentes hnt psonā i fine Quidi? Quāte deducte subcidūē dē
 valles Jāiā tacturos tartara summa putes Jde Nec lignis flāma nec
 reb; cor sociat p cupidū poterit in rōe pari Jte metz leoninū z caudatuz
 qñ duo vl' plura hnt eandē psonātiā in medio z i fine. vt Lū fex cū lum?
 cū res vilissima sim? Un' supbin' ad terrā qñ redum? Itē De piger
 hē cū sit potare necesse Unū de messe qđ nos p'sueum' eē. Quidius
 Dūq; relinquēdi q's v'bs hz alta q'ini. Este salurati tps in oīe mihi.
 Jte metz vētrinū z caudatū qñ duo vl' plura metra hnt vnā psonātiā
 in medio z aliā in fine. vt Crimib; morsos roto conamie vites A vicus
 p'fos cadis amore cites Sz qz i metris paz ornat' hnt re ab his ablie

Der varios casus distincta. poliptoton implet
 Clausula. litroibus contraria litroia fluctus
 fluctib; esse p'cor; populis populos inimicos
 Itē. xiiij. describit schemat; spēs dices. q. clausula distincta p varios casus
 sus ipleat tibi poliptoton. i. qñ diuersis casib; snia varia. vt Persi'. Le
 nibulo nihil in nihilū ml posse reuerti Jgit' dē donar' Poliptoton ē mult
 titudo casuū varietate distincta. vt Litroia litroib; Jria fluctib; vndas
 Jmp'cor; arma armis pugnet' ipsiq; nepotes Jde Virg. Hic et pedi pes
 dēsulq; viro vir. Beda venerabil' sic dē Poliptoton ē cū diuersis casib;
 variat orō. vt apđ aplm Qm ex ipō z p ipm z i ipō oia. ipi glia in secula
 seclor; Et deriuat' a polij qđ ē multiplex z p'lois casus qñi mltiplicitas
 casuū. qre in rhetoricis dē traductio. q ē color cū dco in diuersis casib;
 aut fecat; sepe locat' Ex^m p'mi. vt ego hō terogo hoies vt tu paup miserea
 r; paupi Ex^m scđi. vt ver' ē amor q' abs te amor. z iucūdū ē amari si nū
 bil inlit amari.

Poliptoton.
 vaeiz casy.

Longa tenens seriem constructio dicitur hymos
 Principio celū ac terras camposq; liquentes
 Lucentemq; globum lune tyraniasq; astra
 Spiritus intus alit est virgilius tibi testis
 Nic. xv. scemat; describit spēm dices Hymos ē series orōis vel astr
 ctio tenorē suū in mltos p'sus p'cedēs. vt Vir. p. Enei. Est in seclū lo
 go loc' istula portū Efficit. z reliq; vbi fit tract' vsq; ad id horēric; arz
 nem' iminet ymbra. qre dē donar'. Hymos ē series orōis tenorē suū vsq;
 q; ad vltimū seruās. vt Vir. vi. Enei. Principio celū ac terras cāpōq;
 liquētes Lucētēq; globū lune. tyraniasq; astra Spūs int' alit. vñ teste
 Donato hymos lōgissimū ē hypbatū Et venerabil' Beda idē dē. hys
 mos i. yuenētia. dē series orōis tenorē suū vsq; ad vltimū fuans nulla
 videlicet alia vl' cā vl' p'sona murata. vt in psalmo. Dē in noie tuo saluū
 me fac z in frute tua libera me zē. vsq; ad h' nō p'posuerūt cū an' spectū
 suū Erat em' p'pheta vt auxilio dñi salutar; ad hostiū insequūtū ne libe
 raret Et dē hymos qñi firmos qđ ē tractus
 Diuersas voces coniunctio plurima iungit
 Si polysintheron est materq; paterq; neposq;

Hymos

De Speciebus

PolySyntheton
multiplex cōiunctio.

¶ *Nic* decimā septimā spēm ei⁹ describit dices *PolySyntheton* ē figura q̄ locutio multꝝ reatena⁹ iunctioibꝫ *Vir. iij. geor. T*ectusqꝫ larēqꝫ arma qꝫ *Amyeleū* canē crassanqꝫ pharetrā. q̄re dē donat⁹ *PolySyntheton* est multꝝ nexa iunctōibꝫ dicitur. vt *Athamasqꝫ thoasqꝫ pelidesqꝫ neopulos meusqꝫ* Et cōponit a poly qd̄ multiplicitatez idicat ⁊ syntheton ḡponit q̄si multiplex cōpositio Et dē in rhetoricis mēbrū qd̄ ē orō carthegonica q̄ ps ē hypoteticē p̄pōis copulatiue vel disiuctiue Et^m vt mane ⁊ surre xi ⁊ ini ad eccliaz ⁊ horas meas p̄solui Et q̄uis orō mēbrata duobꝫ pos sit ex mēbris p̄stitui. nōnūqꝫ tñ ex tribꝫ vel q̄tuorꝫ vñ q̄ncꝫ aut sex aut ad summū ex septē totꝫ orōis p̄sumat. ⁊ inter mēbrū q̄libet qd̄ ē pausa fa cienda. vetusti tñ existimabāt in decēti mēbroꝝ ḡponē maximā dicendā cōsistere venustatem.

Quum sine iunctura varie voces sociantur

Dialyton facient. rex miles plebs negat illud

¶ *Nic* decimā septimā ⁊ vltimā scematis spēs describit dices *Dialyton* ē figura cū sine iunctōibꝫ p̄cūctatim iunctōnes p̄ferunt. vt *Ite ferre citē ferrū. date vela ipellite remos* *Sist* iusticia p̄uidētia fortitudie me supes rasti Et ē eadē figura cū asyntheton. vt *venim⁹ vidim⁹ placuit. q̄re dē donat⁹* *Dialyton* siue asyntheton est figura supiori p̄raria carens iūctioibꝫ. vt itē citi ferre flāmas ⁊c. Et dē a n̄ris dissolutū a p̄bo dialio qd̄ ē dissolutio Et in rherozicꝫ color ē dicitur articulus. ⁊ est cū dēōs multe vñ multa cesa absqꝫ vlli⁹ inpositōe iūctōis offerūt. sꝫ loco iūctōnis post quālibet pausabit dēōem. vt *Grāmaticā. logicā. rhetoricā* didicisti. *Sist* in grāmaticē p̄gruitate. in dialecticē argumentatōnis acumine. oratorij splēdore sermonis existit egregie eruditus Item *L*esum est oratiōcula qd̄ā ip̄fecta Item hec figura noiat *Dialyton* *Asyntheton* micrologia vñ brachilogia. Item dicitur figurꝫ addūtur ab alijs hec figure *L*ymax vel gradatio *D*iasirmos *T*hesis *E*mphasis *P*rosopopeia *A*ntiphora *A*posiopesis *E*ndiadis *H*ippaloge q̄z descriptōes patebūt de figuris cōibꝫ *S*ꝫ *L*ymax vel gradatio p̄bendit sub anadiplosi. vt *Torua* lees na lupū seq̄ lupus ip̄e capellaz *S*chēsis dē a nobis habitudo vt noim q̄z cū multitudine iconiūctoꝝ noim qd̄ā ābitu copulat vt *nubila* nix grā dogꝫ p̄celle fulmina venti. ⁊ differ a dialitō siue asynthetō. qz hec fit in dēōibꝫ. illa p̄o in orōe diuersa iūctioibꝫ ea rēte vt ferre cito flāmas da te rela impellite remos. *D*iasirmos dicit p̄r distractio nā a

qd̄ est distractio deducit vñ ⁊ figura ponit q̄n vna dictō ad scata diuersa distrahit *Vir. in Bucolicꝫ* Inter strepere anser olores hoc est mal⁹ poe ta iter bonos ob qd̄ eā etiā tūc figurā esse dicūt q̄n q̄s magna p̄bis p̄m̄ nuit ⁊ minima extollit. vt q̄z emulati exoptat negligentia poti⁹ q̄ istoz obscurā diligentia. ¶ Sequuntur scematis siue figure

¶ Item scematis sꝫ ornamenta qd̄ā cū pedestris tū eq̄stris orōis snias or natia Et sꝫ ḡnalit due vt p̄p̄rietas ⁊ ornat⁹ Propetas regula s̄monis s̄m dēōm sniaz p̄ naturā obseruāda Et diuidit in tres pres. vt analo giā. s̄ntonomiā ⁊ talsim. *Analogia* vel p̄portio est regula s̄monis q̄ re

Dialyton
dissolutū.

Adduntur

Clymax. scēla.
Schēsis. habitus.

Diasirmos. distractio

Analogia
p̄portio.

Tropi. figura sermōis

ete scripture rō seruatur vt sciamus scribi pot⁹ p b q̄ p scribendū esse enj
exordiu p̄bi qd̄ est scribo b retineat Syntonomia vel breuitas est quū
rei magne sensus sufficiūt ad dignitatē q̄uis breuit enūciat snia. Virgii
Nalces pulchra troiana origine cesar⁹ Imperiū oceanō famā q̄ terminet
astris Iulius a magno demissum no⁹ iulo. Hic em̄ troiana dignitas z
cesaris p̄cipatus z rhomano imperio possessio p̄mittit orbis. Alis
seu plodia est tenoz q̄ inflexibilis vocis seruandus. nā q̄dam acuto tenore
pleraq̄ graui. alia circūflexo denūciat vt patuit in capitulo de accētibz.
Item ornatu est snia artificiose p̄posita ad rhomane lingue illustratio
nem auribz dulciter accōmodata. cui⁹ q̄tuoz st̄ p̄tes. vt synthesis. cyrio
logia. tropus. z p̄brasis. Synthesis est p̄boz p̄positio q̄ nō dissonatē nec
absonaz structurā orōis reddidit Cyriologia ē culta z sana orō siue lenoz
cimo structurā exponat vt rhomanos rez d̄nos gentēq̄ rogata. hic em̄
ip̄a vitas sniam exornauit. Trop⁹ est fmo a p̄cipali z naturali fcatōe
trāslatus ad aliquā similitudinē exornāde orōis grā Cur⁹ tredecim st̄ spe
cies vt patuit. P̄brasis est fmo eloq̄ns toti⁹ snie fcatōem ostendens.
Lulus. xliij sunt species

Syntonomia
breuitas sentētię.

Thasis. tāo is. exēp̄to

Synthesis. cōpositio
Cyriologia p̄p̄loratio
Tropus quid⁹. mod⁹.
figura.
P̄brasis quid⁹.
loq̄tio.

De speciebz Tropi.

Alta tropi species metaphora metonomiā
Anthonomofia cathacresis vel metalepsis
Onomatopœia vel ephiteton ac homoezeusis

Synecdoche vel periphrasis simul z allegoria

Adis hypbaton his z hipbole fit sociata

Most⁹ determinauit de figur⁹ excusantibz barbarissimū z solecissimū
Hic p̄o de figur⁹ vitia anepa excusantibz nō min⁹ determinat. hoc ē de
spēbz vtur⁹. Et diuidit in duas p̄tes qz duplex est vt⁹ vt patuit in figur
ra In p̄ma describit spēs tropi. in altera spēs p̄rasis. vñ Trop⁹ p̄r dicit
modus. figura vel cōuersio. z vt definit Quintilianus li. viij. de institutōe
oratoria Est p̄bi vel sermōis a p̄pria fcatōe ad aliā cū p̄tute mura
tio. Quare d̄r donat⁹ Tropus est d̄co trāslata a p̄pria fcatōe ad nō pro
p̄riā similitudinē ornat⁹ necitatīve cā. c⁹ tredecim st̄ spēs vt p̄z i textu
Item Nota circa tropiū explicabilis est pugna inf̄ grāmaticos z p̄bi
losofos Que sint ḡnā. q̄ spēs. q̄ nūcerus. q̄s cui subiecta. tñ hoc te nō p̄
tereat Quosdā tropos grā fcatōis/ quosdā decor⁹ cā assumi. z esse alios
in p̄bis p̄p̄is. alios in trāslatis. p̄tq̄ formas. nō p̄boz modo s̄z sensuū
et compositionis.

Cum res est alijs similis pro noīe nomen

ponitur. vt cū sit homo simplex dicitur agnus

Debet metaphora dici translatio talis

Hic describit Alexād p̄mā spēm tropi dicēs Metaphora est d̄cōis
vel orōis ad aliā fcatōez trāslatio p̄r similitudinē vtriusq̄ zgruā decor⁹
aut necitat⁹ aut emphaseos cā vt xps d̄r agn⁹ p̄r similitudinē agni i sim
plicitate cū xpo. Quare d̄r Quintilian li. viij. de institutōe oratoria

Metaphora
translatio.

• diij.

De Speciebus

Phaphora fit cū noⁿ vel p̄bū ex eo loco. in q̄ p̄tū est trāssert in eū in q̄s
 aut p̄tū deest. aut decenti^o vbi nihil hoz p̄stabit. q̄d trāssert ipropum
 erit. Item scdm donatū in suo barbarismo mechaphora fit quoz mod^o
p̄mo q̄n fit trāslatio ab aiali ad aiale Virg. Tiphyn aurigā celeres fece
re carine Ab agitore em̄ ad gubernatore fit trāsit^o Secdo ab inaiali ad i
aiale Vir. Pelagus tenuere rates. p̄ nauib^o rates dixit cū rates signifi
 cent ligna ligata vectra^o p̄ pelagus ad modū nauū Tertio ab aiali ad
inaiale Vir. At peul excelso mirat^o p̄rice mont^o p̄ cacumie p̄rice dixit
 Ides Seder insci^o alto Accipiens sonitū saxi de p̄rice pastor. i. de cacu
 mine. Quarto ab inaiali ad aiale Vir. Si tm̄ pectore robur Concipis
 nā robur aīam nō hz Idē Ferro an fato metus argiuū occidit ¶ Itz
his q̄tuor modis ab alijs addūf adhuc duo Primus Verhaphora fit
 etiā ab eo q̄ p̄cedit ad id q̄ sequitur Virgi. Spē vultu simulat gerit
 to a corde dolorem s^o p̄ leticiā q̄ puenit ex spe Alter est q̄n fit ab eo q̄ se
 q̄tur ad id q̄ p̄cedit vt merite^o expectent p̄mia palme. p̄teure ponit ex
 qua palma p̄cedit. Item notandū q̄ ex his teste Quintiliano ouif m̄
 ra sublimitas q̄ audacie p̄ria periculo trāslatōnis atollit. cū reb^o sensu
 carentib^o actū quemdā damus z aios Qualis est id p̄gilij in octauo. p̄
 tem indignatus araxes Et illa Liceronis pro ligario Quid em̄ tu^o ille
 Tubero districtus in acie pharsalica gladius agebat. cuius lacus. ille
 mucro portabat Qui sensus erat armoz tuoz. Item sepius hec sublimē
 eas duplicat vt apud Virgiliū in septio Ferrūz armare veneno. nā et
 venenū armare. z ferrū armari trāslatio est. Item Verhaphora ēz a
 Licerone z Quintiliano Trāslatio qz trāslatio est color in rhetoricis
 cū res vna alteri est silis z nomē vni^o rei ad aliā trāssert. vt iste hz mas
 nus nīneas. i. albas Et rosea labza. i. rubea. dentesq̄ eburneos. i. albos.
 lactea seu mellica p̄ba profert. i. dulcia.

Sit cathachrisis. vbi sub noīe res alieno

Signatur. sic pisce carens piscina vocatur

Cathachrisis
Κατάχρησις
abusio.

Nic sedaz spēm tropi describit dicens *Cathachresis est figura cū vs*
 surpat aliud noⁿ q̄n p̄tū deest vt parricida ille ēz q̄ p̄cem occidit. Virg
 Georgicoz q̄. faciēq̄ simillima lauro. dixit d̄ arbore cū soli hoi facies cō
 ueniat. Piscina etiā p̄ hāc figurā ēz q̄ pisces nō hz. vñ oportune ait Qui
 rilian^o multa st^o grece z latie nō denoiata nā z q̄ iaculū emittit iaculari
 ēz. q̄ pilā aut sudem appellatōe p̄uati sibi assignata caret Et vt lapidare
 q̄d sic maifestū est ita glebaz restarūz iactus nō hz noⁿ vñ abusio (q̄ ēz
 grece *Cathachresis* a kata q̄d est aliq̄n d̄ p̄tra z chresis vsus q̄n d̄ vsuz
 necāria est) Et sic ad hanc Quintilianā Formulā nō alit nauē velociter
 eūtem. z auē velocit^o volātem currere dicim^o. q̄ iaculari sudē. gre incepte
 vñ Joānez torrellū nomē d̄ iepre exposuisse p̄gilij q̄n ait *Cursusq̄ p̄ au*
ras dirigit in lucū. i. volat^o. nā tot scata eidem dat noi nomus. vt si ad
 illum modum exponere velimus infinita pene exempla erunt. Vnde nō
 est credendū auctores vni dictioni tot significata. z quidez per se quem^o
 q̄ noua dicere voluisse tanq̄ linguam ipsam confundere cuperent.

Tropi. sermo

Quare de donato Catachusis est usurpationis alieni ut praecidit dicitur cum? etiam cum qui fremum occidit. aut piscinam quam pisces non habent. hec enim nisi extrinsece sumeretur vocabulum non haberet. quare hec figura in rethoricis dicitur abusus. Et est cum dicitur aliquid valde finitimam habet figuram et vna per alia collocat ut ille est paucus homo. i. pauper. sicut sermone magnam multumque efficit. i. longum.

Pro preueniente sequens positum faciet metalepsin

Et cum significas annos dic per tot aristas

¶ Hic etiam spem tropi describit. dicens metalepsis est figura cum aliquid dicitur aliud a sua propria figurate ex his que precesserunt denotat Virg. in Aeneido Post aliquid mea regna vides mirabor aristas hoc est segetes et sic estates et ob id annos denotat Item preceptum profunde dicitur hoc modo. quare de donato Metalepsis est dicitur gradatim pergens ad id quod ostendit ut speluncis abdidit arces. i. nigris. et de metalepsis a meta. i. trans a phasis acceptio quasi transuariatio quare Quintilianus teste li. iij. de institutione oratoria dicitur varie trahit siue transsumptio

Metalepsis
transsumptio

lepis. i. raptio

¶ Plures esse modos reperimus metonymie

¶ Cum pro contento. quod pertinet. aut viceversa

Donitur. aut factor pro facto vel retroverte.

¶ Hic quatuor et spem describit. dicens Metonymia fit sex modis. vni est figura quoniam dicitur ab vna propria figurate ad aliam propriam transserit. Primum quod dicitur per preteritum positum Virg. In paternas libate iouem Iulius Spumantem hausit paternas. i. vinum Aut e contra contentum pro contentente Virg. Licteras magnos statuit et vna coronat Secundo quod res inuenta pro inentore ut vinum quod per bacchum Aut e contra inuentor pro re inuenta ut bacchus pro vino Ceres pro pane Terminus in cunucio Sine cerere et baccho friget venus. Tertio cum positum causa pro effectu ut pigrum frigus pallida mors quod frigus facit aliquem pigrum et mors pallidum et timor mestum Aut e contra cum positum effectum pro causa efficiente Tertius facit periculum. i. experientiam que ex periculis gradibus accipit. Item metonymia dicitur a Licet dicitur denotatio. et est color rethoricus cum res aliquid adinuicem referuntur et non vni per alia collocat ut inuentor pro inentore et e contra Aut instrumentum pro agere principali ut culter aliquem sauciauit. i. homo aliquem lesit cultro. aut causa pro effectu ut luxuria pro luxurioso. aurum pro anulo. ferrum pro gladio ferro ut iste est ferropemptus et cetera. Et nota hic color siue figura adeo est celebris usitatio ut non modo rethores et poete verum etiam vulgares in quotidiana no sermone eo utantur

Metonymia
transuariatio.

Autonomasia solet excellentia dici

Si proprium taceas nomen ponens generale

Si dauid insinuas nomen dicendo propheta.

¶ Describit nunc quatuor tropi spem. dicens Autonomasia est proceris nomine positio ut dicitur Aut propheta. i. dauid. pro poeta intelligitur Virgilius Breviter homerum Saturnam pro Iunone ut placet Seruio. quare de donato Autonomasia est figurate nomine posita ut maza genitum pro mercurio Et secundum eundem fit tribus modis Aut ab aia ut magnanimus anchiades. i. eneus Aut a corpore ut atque his aligerum dicitur affat amore. i. cupidine filium venerat Aut

Autonomasia
prouatiio.

De speciebus

ab extrinsecis deoibz Vir. ij. Eneidos Infelix pater atq; ipar aggressus
acbilli Tñ in istis tribz modis iudicio Joānis Torrelli p̄rie ē p̄hibita
sis. i. circumtio. Itē hec figura d̄r in rhetoricis p̄noatio Et ē color cū p
prio noie subnatio loco et ipm noiam? noie appellatio vt rē quāpiā ex
alijs suoz accidentiū Sic aliqs appellat vel p̄noiat p̄ excellentiā diues
p̄beta p̄hs p̄ sanguinitatē nepos amicus? z sic de alijs

Si iungas proprium voci rem significanti

Sit epitheton. vt si dicas tristia bella

¶ Hic describit septimā tropi spēm dicens Si iungas p̄riū adiectiū. nomē
ni substantiuo sit epitheton Dicitur em̄ a nobis adiectiuū hoc est impo
sitū vl̄ appositū Ab epi qd̄ ē in z theton positū q̄si ipositū. vt alma Leres
venustayen? relucēs p̄fundū Obscenisq; canes iportuneq; volucres Qua
re de Donat? Epitheton ē supposita dicitio noi aut ornādi. aut destruedi
aut iudicādi cā. Dnādi. vt dea camilla Destruedi. dira ven? Judicās
di. larisse? achilles Sit at̄ tribz modis fm̄ eundē Donatū. ab aio. corpe
et extrinsec? vt anatonamia **Ab aio. vt pi? Eneas A corpe pulcer Ju
li? lea ven? Extrinsec? in p̄les spēs diuisa ē Aut a loco. vt itaq; vlyces
Aut ab actu. vt Enea nutrit carera Aut ab euetū. vt isula diues opuz
venedos Et differt ab antonomasia q̄vice nois ponit Epithetū qd̄ nūq̄
sine noie. vñ id̄ q̄s a poet̄ p̄suevit fieri. vt z p̄ntia ponāt epitheta ad ea
scz q̄ futura st̄. vt Vir. p̄cipue Infelix dido pesti deuota future Et pa
z ista Inficia dido Inuideat q̄r? miserere de? Silr libro. xi. de camilla pu
ella q̄ artificio patris salutata fuit Infelix fugit in iaculo stridēte La
milla. Nā scz eo tpe nō ifelix q̄ euasit. sz postea cū i bello perijt Fuit itez
epitheta nōnūq̄ p̄ntia ex pacis rebz. vt idē Vir. ij. Enei. Infelix q̄ sedū
regina manebāt Sepi? ādromache ferre icomitata solebat Itaq; q̄ car
mē pficiet fider ornatu pleniū epithetō d̄serimē addiscat. vt singul̄ voca
bul̄ p̄ tpe actu z euetū z loco z p̄sona adiectiū addat q̄ res geste z magis
ne snie d̄reut̄ cōdeq; pauc̄ explicant̄ p̄bis imitādo p̄cipuos poetas. vt
Virgiliū Persiū z Horatiū z alios infinitos**

Si partem sumas pro toto vel viceversa

Synechdochen facies dicens hec est caput alba.

¶ Hic septimā spēm tropi iterprat̄ dicens Si p̄te sumas p̄ toto z ediu
so d̄r synechdoche. vt affer mibi fontē. i. p̄te fontis **Torū p̄ p̄te Vir. Quā
multe glomerant̄ aues vbi frigid? ann? Trās pontū fugat. i. frigidā hy
ems Silr douar? d̄r. synechdoche ē scatio pleni sensus capax. vt minus
plusve. p̄nūciat Aut em̄ a p̄te totū oñdit. vt haud alit̄ pubescq; tue pubes
cs tuoz Aut p̄ra. vt igēs a p̄te pont? In puppē ferret z fontēq; ignēq;
ferebāt. nec te fugiat cū sit a p̄te ad totū vt fiat a p̄te p̄fectiore Et d̄r syne
chdoche a n̄ris p̄ceptio. a Licerone fo i dignitatibz d̄r intellectū Et ē cū
totū ponit̄ p̄ p̄te z cō. aut vnū p̄ pluribz vl̄ ediuerso. vt māde panē. i. p̄te
p̄bū caro sc̄mē. i. hō **Ex^m sc̄i vt Et ver? eligi st̄tibz ora rigāt. i. es. ego
de q̄ in regimine acci Alta ē locutiōis q̄ spēs tropi****

Quomatopieiam facies, si nomine sumas

Epitheton
adiectiu

Synechdoche
p̄p̄tio

Tropi. sermone

De sonitu fracta. sic sus scropha dicitur esse

¶ **N**ic octaua tropi spes explicat dices Eū vocis pfuse nomē ad imitā
dū sonū effugim⁹. dicim⁹ figurā **onomatopēia** ab onomatos. i. nois ce
pōta. i. fictio q̄si nois fictio. vt ouū. dicim⁹ balatū. bouū mugitū. eq̄z hin
nitū. terribil⁹ buccine sonitū taratātara Ennī. Et tuba terribili sonitu ta
ratātara dixit Hac etiā figura d̄z turtur grus scropha. q̄re d̄z donatus
onomatopēia ē nomē de sono factū. vt tinit⁹ er⁹ clāgorz tubaz Jte ista
figura raro pcedit nob̄ Grecis s̄o teste Quintiliano. iter maxias habi
ta ē p̄ntes. q̄re in rhetoricis p̄t dici hoisatio Et est cū alicui rei nō hnt
nomē nouū iponim⁹ scatois vl imitatiois cā. vt hō mugit. h̄ ē silez bouē
sonitū emittit z anbelatū petr⁹ stertit Raro em̄ aliqd nouū vocabulū fir
get nisi noua materia isinuet sic em̄ licitū z poez⁹ z pbis. vt dicit stoici z
horati⁹ in arte poetica. sicut em̄ singul⁹ anis renouant frondes i siluis ita
singul⁹ pene eratib⁹ imutant s̄ba.

Onomatopēia
onomimfectio

Periphrasis circumloquium de iure vocatur

Luni verbis curas attollere rem tibi gratam
Eur in re turpi verbis non turpibus vti

¶ **N**ic nonā spes tropi enucleat dices Periphrasis ē q̄ lōgiorē s̄boz ābt
ta rē describit q̄ breuit exp̄mi potuit **Aur omāde** rei cā q̄ pulcra ē. **aur vt**
tāde q̄ turpis ē **Ex** p̄mi Vir. Et tā p̄ma nouo spargebat lumie terras
Titoni croceū linquēs auroza cubile. h̄ ē lucescere icipiebat sol. vel dies
ouū **Jde** in **Tityo** Quū teneras depellere fet⁹. i. agnos Et in p̄o geoz
gi. frumētī herbā. i. segetē z mille alia iuenies **Ex** sc̄bi Vir. placidūq̄
petiuit **Lūgū** effusus gemo p mebra soporē **Jde**. nimiove luxu obrus
or vsus **Sit** genital aluo z sulcos obliniet iertes **Quo** circuitu difficilē
femine pceptū scquit. q̄re d̄z **Donat⁹** periphrasis ē circūlocutio q̄ fit aut
omāde rei cā q̄ pulcra ē. aut vitāde q̄ turpis ē **Et** iterptat p̄phrasis cir
cūlocutio. a **Licerone** s̄o i dignitatib⁹ ad herēmū d̄z circūitio. q̄ s̄m̄ illū ē
oīd rē simplicē assumpta circūscribēs elocutioē. vt **Scipionis** prudentiā
Carthaginis opes fregit. i. scipio carthaginē **Silt** iōānis artificiositas
s̄faz lintamēra figurat. i. iōānes scribit.

Periphrasis
Circūlocutio

Transcensus veri manifestus hiperbole fiet

Astra ferit sonus armorū. clangorq̄z tubarū

¶ **N**ic. x. tropi spes describit di. **hyperbole** ē figura q̄ndēo excedens fidē pos
augēdi minuediq̄ gra. **augēdi q̄de**. vt niue cādictior. leonib⁹ fortior. nero
ne neronior. **minuedi** s̄o. vt folij volāt⁹ sonit⁹ te terrer. vl ille tardior ē tes
studie. s̄gi. in daphnide **Hec** retia cernis vlla dolū medicat⁹ **Jte** hec figu
ra nō fit vt id credat qd̄ dicim⁹. s̄z vt ex eo qd̄ incredibile ē credat aliqd̄ pe
ne incredibile **Vir**. fluctusq̄z ad sidera tollit. n̄ postulat ei vt credat fluctū
sidera ceteri gisse s̄z ad incredibile pene altitudine se crexisse. z fit mlt⁹ mōis
aut cū plus sc̄o dicim⁹ vt **Lice**. voluēs frust⁹ esculēt⁹ gremiū suū z torū
tribunal iplenit. aut p̄ silitudine. vt credas i narereuillas cicladas. aut
p̄ p̄p̄tōez. vt **Et** fulmīs atior al. aut signis q̄buscā. vt illa vl̄ fracta sege
s̄ p̄ sū⁹ volaret gramia nec teneras pedib⁹ lesisset aristas. z d̄ ab hyper
qd̄ est sup̄ z boly iact⁹ quasi sup̄giactio. i. eminētia **Et** est cum alicuius

hyperbole
sup̄giactio. excessus

excessus. d. 71.

De speciebus

rei augende vel minuēde cā supra manifestā dicim⁹ vitatē. z aliquid qdēz
fit absolute vt si int nos pacē obseruauerim⁹ tot⁹ nimirū orbis dñm nā
ciscemur Aliquādo fit cū qdā pparōe sili vel excellentior Sili sic ipse ē trā
amarus vt fel Excellentiori vero sic ipse ē felle amarior lapide lapidior.

Hocum turbatus formabit hypbaton ordo

Sinthesis huic themesis ac hystherologia subsumt

His z anastrophā vult pariter parēthesis addi

**Hic vndeciam tropi spēm enucleat dicēs hypbatō ē qñ p̄bū aut sn̄ia
ordie p̄mutat vt plongat vt Virg. longūlponit hypbatō in Tityro res
spōdens Lesari p̄ longas abages dicēdo Urbē quā dicit rhomā melis
bee putauit Stult⁹ ego huic ore silem q̄ sepe solem⁹ z ē vsq; hic illū vidē
iuuine melibee. z ēz a n̄ris trāsgressio a hypbano. i. trāscendo Cui⁹ sunt
qñq; spēs vt Anastrophe Parenthesis Themesis Synthesis z Hyste
ron protheron de qb; videbimus in sequentib; in particulari**

Hysteron z protheron solet hystherologia dici

Hec fit cū rectam seriem sententia mutat

Hi cererem torere parant z frangere saxo

**Q̄ n̄ia spēs ē hystero p̄theron vel hystherologia est qñ sn̄ia ordie p̄mu
tat Virg. postq; altos terigit fluct⁹ z ad equoza venit. nā pus ad egrā
venit q̄ tāgeret fluctus Idē Geo: gicoz p̄o. Bida tūc p̄mū ingenti est
equāda cylindro Et vertenda manu nā pus manu p̄tū q̄ eq̄net cylin
dro Idē vi. Dicā eqdē nec te suspensum nate tenebo Suscipit anchises
atq; ordie singula pandit Posteriorē p̄sus p̄cessisset porē Idē moresq;
viris z mentia cōder. pus em̄ mentia cōdūf deinde leges danf. Quare ēz
donat⁹ hystherologia aut hysteronprotheron est sn̄ie cū p̄bis ordo mutat⁹
tus vt torere parāt flāmis z frāgere saxo Et ēz ab hysteron. i. vltimū et
p̄thero ordo q̄si ordo p̄poster⁹. qz hysteron ēz a n̄ris s̄mo p̄posterus.**

Sinthesis est omni confusa locutio parte

Nos virtute leuat. qui labem criminis ornat

**Hic scōdaz spēm describit dicēs Synthesis ē figura hñs vndiq; sn̄ia z
p̄fusam z p̄uersaz. vt Vir. in. ij. eneidos Iuuenes fortissima frustra Pe
ctora si vobis audentē extrema cupido Certa seq̄ q̄ sit reb; fortuna vide
tis Excessere adyt⁹ oēs arisq; relic⁹ Dyqb; iperū hoc steterat succurs
rit⁹ vbi incēse Ordo est Iuuenes fortissima pectora frustra succurritis
vbi incense. qz excessere dñ adyt⁹. vñ si vob; cupido certa ē seq̄ me audē
tē extrema zē. q̄re ēz donat⁹ Synthesis ē hypbatū vndiq; p̄fusuz ēz cū
a syn qd̄ ē conz chrisis fusio q̄i p̄fusio vt id vgilij in p̄o Eneidos Tris no
rhus abreptas in saxa latētia torq̄nt Saxa vocāt itali medijq; i flucti
bus aras. qz ordo ē Tris. s. naues abreptas nothus torquet in saxa q̄
scz saxa in medij; fluctib; latētia itali vocāt aras Que macrob; latius
prosequutus est Sed hec sufficiant nostris tirombus.**

Dat themasim binas in pres dictio secta

Est boree regio septem subiecta trioni

*hypbaton
transgressio.*

*Spēs hypbatō
hysteron protheron
ordo p̄poster⁹.*

*Synthesis
confusio*

Tropi. *seruimus*

Hic terciã spẽm definit dicens **T**hemasis siue diacope est figura quã vna dco in duas diuidit cã metri vt pz in ep^o tertus Alecãdri Int z est iuge demas pnoia qnq; Baptista An cibos quã pilla graui sub faste p ores Loco; it natura nouas supingerit offas Quare de donatus **T**hemasis est vni⁹ ppositi vlt simplic; sibi sectio vna dcoẽ aut plurib; interiectis vt septẽ subiecta trioni Idem Et saxo cere pminuit brum Et mas culti iuuenes portant ad littoza tanas Et dr a nostris quasi interpositio **D**ictio si subfit. cum sit peccere digna

Themasis
interpositio

Fiet anastrophã sic. surgit mare littoza contra.

Quarta spẽs est Anastrophã z est figura quã ppositio p^o ponit suo ca suali Vir. Hi summo i fluctu pendet. qre de donat⁹ Anastrophe est s; boz ordo tm ppost⁹ vt Italia p p Italion Et teste Quintiliano a nostris dr inuertio q est spẽs trãsgressiois. vñ trãsgressio est color rhetoric⁹ cũ s;ba fec⁹. vt rec⁹ pstructois ordo deponit efferũt Inuertio s;ba siue p uersio cũ pponeda s;ba postponũt vlt e; vt aureũ mibi dedit pz. Oratos res em i varijs trãsectõib; atq; s;boz puerioib; magnope sese exercere pucti s;.

Anastrophã
inuersio.

Item nota Prepositioes postpositre si casuz suũ fuãt manẽt ppoes vt transtra p z remos Si aut casum mutant fiunt aduerbia. vt

In clausa clausam si comiscet alienam
Inde parenthesis est princeps. qz bella parantur
Hostes militibus vires premunit z armis

Hic hypbaton entã definit spẽz dices **P**arêthesis vlt **D**yalisis e si int duas orões inponis z cã cã decor; z ornat⁹ Vir. i. Eneidos. hic tibi fa rebor em (q; hec te cura remordet **L**ogi⁹ z voluens fatoz arcana mones bo) Bellũ ingens geret italia Idẽ Et ille sil' manib; tentat diuidere nos (Perfusus sanie vitras z troq; veneno) **L**amores sil' horridos ad si dera tollit Quare dr donat⁹ Parêthesis e inposita smoni orõ vel diuer se snie Vir. i. p^o Eneidos Eneas neq; em patrius pssistere mentẽ passus amor) rapidũ ad naues pmitit achatẽ Et dr a nris inpositio. nã ppoẽt ex para z en q duo dicũt inter z thesis inpositio. qre est spẽs trãsgressiois Et dr ab alijs trãsectio. z fit cũ dcoẽs q in pstructoe sibi prie iugrent p aliaz inpositioẽz dcoũ a se inuicẽ dimouẽt vt cũ adiectũ sepat a sub stantio s;bi ab aduerbio Prepositio a suo casuali Coniunctio a coniunct; Suppositũ ab apposito dictio regens a dictione recta.

Parêthesis vlt **D**yalisis
inpositio **Lesis.**

Lũq; designatur aliud q̄ clausula signat

Allegoria datur. septem species dabis illi

De sunt antiphrasis. charientismos z enigma

Atq; paremia sarcasmos z ironia

Antisimos tandem predictis fit sociata.

Quam duodecimã psequẽ spẽm tropi q̄ Allegoria dr vñ e Allegoria quã aliud feat s;bi aliud sensu Vir. in Palemone Claudite iã riuos pueri sat prata bibere hoc e definite iã plura canere qz sat supq; audiuim⁹ Et in fine scõi Georgicoz Sz nos imensum spacijs psecim⁹ equoz Et iam

Allegoria
alicuiusmodi

Et.

41

De Speciebus

tepus equū sumātia soltere colla hoc ē q̄ tractāda fuerāt explicitim⁹ iā
pgruū est carmē finire. Itē de passiōe xpi Ar mea cū pmo replent carba
sa vento R̄ fa destitūā z mediū ferā alt⁹ in eq̄: Et hec figura p̄pulchra
et frequēs est poet̄z Lū em̄ videant̄ nudas narrare aut h̄storias aut fa
bular. snias penit⁹ p̄graues z diuinit⁹ exhaustas occulti⁹ scribūt Fra
q̄ allegorias poetaz nō p̄siderātes poetis magis ē tediō q̄ voluptati. qd̄
em̄ p̄ imortale deū aliud fingit Vir. in Eneidibz q̄ Eneū tendere in Gra
hiā. hoc est viz laude dignū tendere ad summū bonū qd̄ ē positū i p̄tēpla
tiōe rez diuinaz Cui iplacabil̄ inimica ē Juno. i. m̄stra regni secularis
est inimica cēdenti ad vitā p̄tēplatiuā. q̄re Eneā voluit pellere ab italia
ad Carthaginē. i. a vita p̄tēplatiā ad actiuā Sz vir sapiēs nō declinat
a p̄posito Fra q̄ Juno suscitauit p̄ Eolū tēpestatē. i. p̄ rōem inferiorē Sz
neptun⁹. i. rō superior nō corrūpit a Junone Sz sedat tēpestatem. q̄re si alle
gorias fabularz poetiaz mime sapiē lege diligēt libros chaniā dulen
sis christophori z haud creditas iuuenis snias philosophicas z theologi
cas a poet̄z occulte fictas. Item Allegoria scdm̄ vocabuli l̄faturā ē as
lenti loq̄ū Elegantes p̄o inuersionē interpretant vt aliud p̄bis aliud sensu
ostendat Et hui⁹ septē s̄t spēs Ironia Antiphrasis Enigma Charien
tissimos Parnasia Sarcasmos z Altissimos de q̄bz carpitim cū Alexans
dio videbimus p̄tē suffice n̄ris titonibz grammaticē litteraturē.

sefuda

falientibz

Spēs Allegorie

Antiphrasis

gr̄ia sententia.

Charientissimos
verbanitas.

ambigua.

Enigma

velata questio.

Antiphrasis sermo figurans contraria dictis

Sic lucum dices quia raro luce nitescit

¶ Prima spēs Allegorie ē Antiphrasis. z ē figura q̄ n̄o p̄ p̄riū est itel
ligend⁹ vt luc⁹ qz caret luce manes qz imites Eum. nides qz furie p̄e
qz minime p̄cant. hac figura et̄ athlātes gnanos appellam⁹ Ethiopes
argenteos. nā p̄ponit ab anti qd̄ ē yrra z p̄barts locutio q̄si p̄ria locutio
q̄re d̄t donat⁹ Antiphrasis est vni⁹ p̄bi ironiō vt bellū h̄ mime. i. pulcrū
Est charientissimos cū profers durū relatu

Charitius huic hamon nomen traxisse videtur.

¶ Secda spēs Allegorie est charientissimos. z est figura h̄ns fieri q̄n̄ dura
dictu mitius ferū. vt cū infrogam⁹ Nūqd̄ p̄det eos rez r̄ndet pax vni
uersis q̄ intelligit eos nō p̄cedos q̄re d̄t donat⁹ Charientissimos ē tropus
q̄ dura dictu gratius p̄ferū vt cū nobis infrogātibz. nā q̄s nos q̄serit
r̄ndet bona fortuna. Et ex⁹ intelligit neminē nos q̄lisse Et d̄t a nostris
gratificatio. nam a charion. i. gratiosum deriuatur.

Obscurus sermo quasi mirandus sit enigma

Datrem progenies occidit matris in alio

Quam mater genuit generauit filia matrem

¶ Tercia spēs Allegorie est Enigma. z est figura q̄ p̄ occultā s̄ilitudinē
rez obscurā inf se suam gerit vt mas me genuit. eadē mor gignit ex me
Significat em̄ aquā in glaciē p̄rescere z in eadē rursus effluere Itē Ju
uenalis in satyza. Stēmata qd̄ faciūt. veniet de plebe togata Qui iura
nodos z legū enigmata soluat Quare d̄t Quintilian⁹ li. iij. de institutiōe
oratoriā Enigma allegoria ē obscura. qz d̄t latine velata questio.

Si p̄p̄onantur p̄ouertbia publica dices

Tropi. sermo

Esse parentiam lupus est sermone sub isto.

Quarta spes Allegorie est Parentia. z est puerbiū p rebz tptibz z pso nis Virg. In meri lupi merim videre bores. Itē Joānes mulget hzr tos vel rygres. i. tps sumit inutiliter Silr petr? lauat laterē Arat lies tusz sista Quare dē donat? Parentia ē accomodatū rebz tptibz puers biū Rebus aduersus stimulum ne calcitres Temporibus vt lupus est in fabula. later anguis in herba.

Parentia
Patermia
puerbiū

Sarcasmos solet hostilis derisio dici
Auxiliante modo dicendi significata

Quinta spes Allegorie ē Sarcasmos Et est iocus est amaritudie scdm Seruū Lūi Ziat Antisimos vt pirrus apud Vir. ij. Eneidos Referes bec z nūc? ibis pelide genitorū illi mea tristia fata degenerēz neoptole mū narrare memēto. Item Alios saluos fecit scipm nō p̄t saluū facere. Si rex israhel ē descēdat nūc de cruce z credi? ei. silt o Joānes oēs q̄s gladio petisti z vita decesserūt Vir. Insere nūc melibee p̄iros pone ordis ne vites Quare ē donatus Sarcasmos ē plena odio hostilitēz derisio vt En agros z quā bello troiane petisti besperā mētre iacens.

Sarcasmos
ironie. gong est

Per voces dictis contraria dant Ironiam

Sexta spes Allegorie ē Ironia. z ē figura q̄ aliqd p̄ hū z illudēz effert Horati? opat ephippia hos piger opat arare coballus Vñ teste donato Tūc q̄z fit Ironia cū aliud p̄ba z aliud p̄met sensus Vir. iij. Eneidos Egregiā p̄o laudē. z spolia āpla refert? Tuqz puerqz tu? mag nū z memorabile no? z de in rhetoricēz pmutatio Et est oīo aliam hns sniam q̄ p̄ba p̄fere vident vt q̄ feruid? ē ioānes in scolis. quā casta ē nra filia hū ei vez. z de ab erō. i. dico vl cauillos q̄ cauilla? huc illucos Urbane ludens verbis non concitus ira

Ironia
Ironia
illuſio. i. lo
not.

Antisimos facies. hircos mulgere laborias

Septia z vltia spes Allegorie ē Antisimos. z est figura q̄ aliqd simplē citate rustica eppolis z ad vrbānitātē quādā traducit Vir. i. Parentie Qui bauū nō odit amer tua carmia meui Atqz idē iūgat vulpes z mul geat hircos h est q̄ amat bauulū malū poetā. meuiū poiē illo amer. hī em duo Virgilio z Hora? inimici fuerūt huic Horati? mala soluta nauis erit alite ferēs olentē. meuiū mulgeat hircos h est faciat q̄ p̄ materiā s̄z Est z homezcutis quando rem significabis

Antisimos

Et alia cui rem possis conferre p̄iozem
Que sit nota minus p̄ cam que notioz certat
Tres species icon paradigma pabola subsunt

Notū r̄ij. z vltiam Tropi spēm describit dicēs Homezcutis vel poti? homeſis trop? ē cū ex siltu? alie? cogniti i siltitudinē deuenim? icognit Et de in rhetoricēz siltitudo. z est cū ad res aliquas vl exornādas vel ex plicādas aut pbandas alijs a rebz nōnulla sumit siltitudo vt sicut luna a sole lumē capit. ita insipiens a sapiente illustratōem cepit intellect? q̄ vniuersas mūdī machinas p̄siderat. Itē h? figure tres s̄z spēs vt Icon Parabola z Paradigma de q̄b in sequentibus videbimus

Homeſis
Homeſis vl homi
Lzeusis.

. e. η.

H 2

De Speciebus

ικων .i. imago. sicut
con l' fasmus
.i. collectura

In simili genere qui comparat efficit icon
Hec solet ex vsu quandoq; pabola dici

Quia spes hominis est **Icon** v^l **fasmus** v^l **catatyposis**. z est figura
teste **Licero** ad herenniu cum forme ad forma cum similitudine fit collatio. aut
laudis aut vituperatiois ca vt ibat in pliu corpe tauri validissimum Imperu
leonis acerrimi. sicut iste q̄tidie p̄ for̄ rāq; iubar? draco serpit dentibus
aduncis. q̄ figura sepius v^l poete s; cauendū ne similitudo vltra sextum
ducat p̄sum. vt **Baptista maruan** in mostro auaritie. vt. p̄iecta bonis
detracto grādia tergo **Viscera** p̄spiciens oculis vel nare sagaci **Vultur**
edax. auido coruus ve famelicus ore **Louolat** ad resoluta graui **iuuina**
tabe Sic ad opes aurūq; cito sitis ista volatu. fert zc. **Quare** vt donat?
Icon est p̄sonaz int se vt coz q̄ p̄sonis accidit p̄patio. vt os humerosq;
deo sillis. z vt ab ekon .i. imago vel similitudo rei. z vt in rhetorica **Similitudo**
de quo in precedenti pre patuit.

Sed dici poterit de iure pabola si quis

Inter dissimiles res ppat vt puta semini

Est euangeliū quod nutriuit bona terra

Quod petra suscepit quod figuræ detinuerunt.

Quia spes hominis e **Parabola**. z est figura qm res dissiles ppat?

Et fit octo modis **Aut** ppatio fit p̄ habit? **Ulyss**. Qual in europa ripis

Aut p̄ iuga cynthi exercet diama chozos **Aut** p̄ magnitudine **Uirgili**

Leu dno nubigine cum p̄rice mōt? **Aut** p̄ colore vt **Indū** sanguineo velut

vtolauerit ostro **Si** q̄s ebur **Aut** p̄ voce. vt qlis mugit? fugit cū sauci?

arā **Tant**? z incertā excussit cornice securim **Aut** p̄ energia. vt in segetē

velut cū flama furentib; austr; incidit. **Aut** p̄ altitudinē. vt qlis acre

liq̄ntia fluina circū **Sive** padi ripis **Aut** p̄ effectū vt sic funere p̄mo **At**

tonite patuere dom? cū corpa nodū **Loclaui** iaceat. **Aut** p̄ similitudinem

z p̄tate vt nō sic aggerib; rupt; cū spumeus amnis **Et** vt dr a para

qd ē iuxta z bola. i. snia q̄si iuxta sniam q̄si rez dissilium ppatio. vñ ait

Quintilian pabola (quā **Licero** collatiōem vocat) longi? res q̄ patēt re

perere solz. vt tā fortit pit ap̄d hipeonē **scipio**. q̄s vtiq; ap̄d vricam **Lato**.

Hic paradigma facit qui primū ppat z post

Assignat simile. domini sunt semina verbunt

Spine diuitie. mens arida petra vocatur

Quia spes z vltia hominis est **Paradigma**. z est enarratio dicti v^l

Et fit qm p̄ similitudine ppatio declarat. vt in euangeliō **Respi**

cite volatilia celi q̄ neq; serūt neq; metūr neq; p̄gregāt in horrea **Sz** p̄

vester celest; pascit ea **Et** fit mult; modis **Aut** a pari **Uir. p̄** **Enceidos**

Ac veluti magno in ip̄lo cū sepe coorta est **Seditio**. semitq; ais ignobile

vulgus **Jāq;** faces z saxa volāt furor arma mīstrat **Tū** pietate graues

ac merit; si forte viz quē **Lō** sperere silent arrectisq; aurib; affāt **Ille** re

git dict; aios z pectora mulect **Sic** cūct? pelagr; cecidit fragor zc. **Aut**

a maiore ad min? **I** dē **Qualit** exp̄ssum vent; p̄ nubila fulmē **Aut** a mī

noze ad mai? vt idē **Si** potuit manes arcessere iugis orphe? **I** bracia

παραβολή .i. v. ὁμοίωσις.
Parabola

παραδειγμα
Paradigma
exemplum

Phrasis. Pentante

frer? citbara fidibusq; canoris Ergor multo mag; ego pietate Aut ab
horrate vt Idē Antenor potuit medijs elapsus achius Illiricos pene
trare sinus atq; intima tucus Regna lubernoz r fontem supare timant
Aut a deterrente. vt idē Ac nō sic phriza? penetrat lacedemona pastor
Iedeāq; helenā troianas venit ad arces Et dr in rhetoz; pmutatio sic?
Ironia Sz differēt hec em fit p Jūū Illa pō p sile vt becest casta velut
agnes Ille est traditor vt Judas

Terius vox vna tenens vni prepositure

Et supra pro de fit prothesiosparalange

Descrip; figur; scdm serie donati in suo barbarismo Jā pfectur ali
as figuras q̄ tñ pñt reduci ad pdcās vt patebit Et cū his describēt spēs
phrasis qz sz qdraginta due q̄ patebūt suo ordine. Dicit itaq; pmo q
prbesiosparalāge est qñ vna ppo ponit p alia cā metri. Vir. p^o encidos
Multa sup pamo rogītās sup hectorē mltra. i. de pamo de hectorē Idē
in bucolic; . Hic tñ hac mecū poteris req̄scere nocte fronde sup viridi
i. sub fronde viridi Scriptura Accepit eū in vlnas suas. i. inter Būdis
eta tu in mulierib; . i. inf mulieres Petrus pugnat in hostes. i. Hostes.
Et sllum ex^o infinita repies. Item dr a prbesis qd est appo vl ppo r pa
ralange mutatio q̄si vni? in aliā ppositōis mutatioz ē spēs metaplasimī

*Prothesiosparalang
positio mutatio.*

Un plus significas dicens minus hec tibi fiet

Liptora. fit sub ea firmando negatio bina

Hic describit aliā figurā q̄ dr Liptora vl liptore. z ē figura cū minus
dr z plus itelligit. Vir. in Bucolic; . Qd pdest qd me ipē aio nō spernis
Amynta hē libēritissime amas Idē Georgicoz. i. Nec vlla interea ē iara
te grā tre hē multa grā Idē li. iij. Nec nihil displiceat macul in signis z
albo. i. valde placeat. r fit cōit qñ due negatōes faciūt iniam affirmati
uā Philelfus nō possuz tuā sniam nō pbare. i. possum pbare Itē mune
ra nec sperno hē libēf accipio. z dr a nris defectia a pbo lepo. i. deficio ei
deriuat. q̄rei rhetozic; diminutio nūcupat Et ē cū supbie vitāde cā lau
de nram vl nroz paululā diminuiū. in oib; tñ nos mimos denegam?
vt ego nō sum paupimus. nō sum imperitissimus hoc est ego sum ditiss
mus r peritissimus Et est virtus phrasis

*Liptota
defectiva.*

Λειπο

Describendo locum topographiam facimus

Hic ponit figurā q̄ dr Topographiā vl toposhesia. z ē loci descriptio
nā topos loc? ē z graphos scriptura vl ibelis posino Vir. iij. Encidos
Lreta ionis magni medio iacet insula ponto Idē in pmo Luc? ē vrbē
fuit media letissimus ymbra. Item nota a poet; z historiz descriptio
loci rei pē z nō fiete fieri plueuit lz nōnūq; abutant vt Vir. i. Encidos
Portū in recessu longo apud aphricā descripsit q̄ teste Seruio nō illic sz
apud hispaniā Carthaginem habetur. vt est in recessu longus locus in
sula portum Efficit obiectu laterum zc.

*Topographia Topotesis
loci descriptio positio*

Chronographia solet certum describere tempus

Chronographia est rps descriptio Quidi. nāq; sub auroza iā doz
mitate lucerna Tpe q̄ cerui somnia p̄a solent Vir. ij. Encidos. Tēpus
erat quo pma qes mortalib; egris Incipit Et est p̄tus phrasis Et dr a
E. ij.

*Chronographia
tempus descriptio.*

De Speciebus

chronos. i. tempus et graphos scriptura quasi temporis descriptio hoc est in quo chronica. i. temporalitas siue mora notatur ut dixit Hieronymus in Osee qui etiam utitur vocabulo inchronij hoc est intemperantij.

Si dicatur agens patiens res vel viceversa
Siue modo simili tibi fit conuersio facta

Fiet hypallagii. pflauit phistula buccas

Hypallagii vel hypallage est figura cum perba per aduersus intelliguntur. Virg. ut dare classibus equorum. i. classes equi Item et scelerata intorsit hasta hoc est ipse sceleratus Idem li. x. Stygii per flumina fratres per stygia Idem in bucolicis Aduersa tuentibus hirs hoc est oculis in hirs hoc est oculorum angulos retortis ut dixit Seruius. et dicitur a nostris submutatio. nam proponitur ab hypo quod est sub et allage hoc est mutatio Et est species Schematis

Personarumque nouam formans dat prosopopeiam

Prosopopeia est figura quam inaiatum ad aiatum loquitur Quidam in initio libri sine titulo ut quod modo nasonis fueram quicquid libelli Vel aiatum ad inaiatum. ut Horatius in epodo. Quid amplius o matre o fra ardeo Quidam in his brui alioquit ut rhomam vadat et quod ei faciendum sit admonet in hac epistola Pae ne nec inuideo sine me liber ibis in urbe Hei mihi quod domo non iam ire tuo Glades incultus et cetera. Aut quoniam inaiatum loquitur ad inaiatum Quidam in i. metas morphosos Terra et maria loquitur et flumina Et apud Ennium arbores gaudent et saltant et audiunt quod auritas quercus induxit. et dicitur a nostris pone factiua. nam proponitur prosopon quod est persona et piceo. i. facio Et est species Schematis ut patuit quod in rhetoricis dicitur performatio. et est cum humana actio rei inaiate attribuit sine irrationabili ut cum paries dicitur ridere vel loquitur intelligere loquentem vel audire ut si isti pueri hebreorum laudem non dicerent domino utique lapides loquentur. Item o si lapides loquitur sciret si paries intelligeret quod iniurie mihi inferas haud tacerent.

Absenti sermo directus apostropha fiet

Sic loquor absenti scripto dum mitto salutem

Apostropha vel apostrophe figura locutionis est cum ad aliquem per seorsum personam fit uersio. ut te non alloquor aphyricane curi mortui non splendore ac decoro est ciuitati Tui clarissimi nepotes sui sanguine abluerunt inimicorum crudelitate Fuit itaque quoniam summo factus de aliquo in facia persona et postea dirigitur ad eundem in seorsum persona ut ostendit Licero in dignitatibus Vir. Nec te tua plurima panthe labantem pietas nec apollinis insula texit Et dicitur a latine conuersio et est species phrasidis

Est adiectiuum substantiuo resolutum

Aut econuerso. sic endiadim tibi formo

Armatusque virum designo per arma virumque

Armatusque viro decet arma virumque notare

Endiadis est quoniam duo diuersa nomina in una uenientia coniunguntur. hoc est quoniam duo nomina substantiua diuersa ponuntur per adiectiuo et substantiuo. aut per una nomina Virg. i. Eneidos Arma virumque cano. i. virum armatum Idem in eodem Pholentem et montes insuper altos. hoc est mole montium Idem li. iij. In preteritum et per dicitur hoc est in preteritum prede Idem. ij. Georgicorum Patrisque libani et auro h

hypallage
subalternatio.

Prosopopeia
pone factiua.

Apostropha
auersio

Endiadis
duorum substantiuorum una
conuenientia.

Phrasis.

est patris anreis. Fit itaq; hec figura fm Seruū vt vna res in duas diuidat cā metri interposita iunctōe vel qñ substantiū in adiectiuū soluitur vt p formam z populū nigros efferre maritos p p formosum populū Et est species scematis.

Extra materiam describens vana vagatur

Autoz z hanc plures Echafim dixere figurant

Echafis est figura qñ fit excursus apposito. z tandē fit redit⁹ ad ppositū. vt apud Virgiliū. i. Georgicoz describēs tēpestatē p̄cauēdam a rusticis facit excursum p varias rōes future pluuiē z tēpestatē. tandē redit ad ppositū. q̄re hec figura est vtilis in reb; plonādis si fit reditus ad ppositū Sin hō nō. nihil valet hec figura Itaq; pdicatores sepi⁹ trāssurgūt a themate. tandē tñ rediūt ad thema Et dicit a nostris excursus Nam pponitur ab ecchafisma. i. gressus Quare dicitur in rhetoricis **digressio**

Echafis
seruus. digressio.

Et est virtus phrasis

Emphasis efficitur si firum proprietatem

Designans ponis. vbi decet mobile poni

Sic loquor epresse dicens dauus est scelus ipsūm

Emphasis figura ē quū mai⁹ dicitur. sub q̄ etiā min⁹ intelligere volum⁹ vt. georgicoz pmo Cū iā sacre defecissent silue z victū dedona negas ret. hoc est nō solū alie s; etiā sacre. nā teste Seruio haz sterilitas altarū denorat infecūditatē. Itē si iā pncipes z reges latrocinant q̄s vnq; tur⁹ erit Baptista Sobrietas fons est. ebrietatēq; mez hoc est nulla maior sobrietas q̄ ex fonte z nulla maior ebrietas q̄ ex merovino Silt Dau⁹ spm scel⁹ ē hoc enemo ita astur⁹ vt dau⁹ seru⁹ p̄p̄bil. lege Q̄erētū mandria. z dicitur hec figura in rhetoricis fecatio Et ē q̄ hec figura qñ substantiuū p adiectio possit. vt o scel⁹ o scelestē o amor o amafia. z ē spēs scematē cū pauciora dicim⁹ z plura scem⁹ vt isti nihil p̄clusum ē. i. cognoscit oia Joānes rez amatio hoc est amat oia Joānes totus p̄ulat⁹ est. hoc est regit totum consulatum Decanus capitulū est.

Emphasis
significatio.

Est epaucesis exponens dicta priora

Epaucesis ē p̄a z p̄cineta expositio eoz q̄ posita s; oculice z sub eoz re Quid⁹ legerat hui⁹ amor nō tituluq; libelli. vel ē sniaz incrementū ab imo ad supiora pfurgēs vt Pōpetū z hortari z orare z iā liberi⁹ accusare z nō vt magnā infamiā fugiat nō desistim⁹ Et est spēs p̄frasis.

Epaucesis
incrementū.

Eū retices quod turpe sonat dices euphoniā

Eircuit hec. z reliquie dant religioz

Euphonia dicitur a p̄ciano bona sonoritas in deōe p̄siderata A q̄ntitāo hō dicitur vocalitas vt meli⁹ dicimus circuit q̄ circūiuit. reliquie z nō relige religioz nō religio nisi cā metri p ep̄thēsim vt patuit de p̄eb; metaplasmi. Item Ah yah proaba z yaba. Et figura pulcra ē. elegūt em̄ poete z oratores vocabula q̄ maiorē ornatiū z p̄sonatiā induciūt p̄ceptū em̄ ē vt in p̄ferēdis z p̄ponēdis s; bis adhibeat cautio vt eq̄lit p̄positio sit p̄polita vt singul⁹ singla iugam⁹ ne elegātie pres q̄ s; latitas z expla⁹ amittat

Euphonia
bona sonoritas.

Dicitur esse lepos sermo directus in vnum

Atens plurali. velut hic nostis bene p̄sul.

e m̄.

De speciebus

Lepos

urbanitas loq̄di.

Lepos ē figura q̄n vna res pl̄alit̄ alloquit̄ cā v̄bantat̄. In̄p̄tra ē v̄bantitas loquēdi vt noſt̄ oīa p̄sul̄ Nos hermān̄ dei gr̄a ep̄s māda? Et hec figura apud p̄ulcos n̄ros rara fuit. v̄lus em̄ erat nō pluralit̄ sed singularit̄ p̄sonā quācūq̄ etiā alloqui. scripsit em̄ Cicero in epl̄is Si va- les bñ ē ego q̄dē valeo Et in̄ modernos Phileſus ad Karolū fr̄acoīū regē Cū tuas ego res bellicas diu mecū rex karole multūq̄ cogitauit cō-

Duo numero numerum pro casu ponere casum.

Sic facit antithesis. inter se dissona iungens

Sepius audiui tempus pro tempore poni

Ludere ludebant ad ludendūq̄ vocabant

In prophetijs mutantur tempora sacris

Antithesis

oppositio.

Antithesis p̄pe capta ē q̄n casus ponit̄ p̄ casu. vt v̄bē quā statuo ē v̄a Sz large capta q̄n accidēs ponit̄ p̄ accidēte vt nūer̄? p̄ nūero Vir.

Paras in frustra secant. Tempus p̄tpe Et ē spēs metaplasmi vt patuit

Verba per antitheton respondent vltima primis

Sunt daniel noe iob castus rectorq̄ maritus

Antitheton

gr̄ia posita.

Antitheton ē figura cū v̄ria v̄rijs opponit̄ z snie pulcritudinē reddūt

Et apud Quidiū p̄mo meta. Frigida pugnabāt calidis humētia sicēz

mollia cū duris. sine pondere hūria pond? Baptista Diuitias aim cor-

pus necat ificit aufert Sili mō v̄r i textu Daniel cast? noe rector nauis

Job marit? z v̄r a n̄ris p̄tra posita Et est spēs p̄bialis

Respondens ad ea tibi que sunt obijcienda

Antipophora

gr̄ia respōsio.

Das antipophoron. cū nil tamen obijciatur

Antipophora ē tacite obiectōi r̄nsio. Quid? Dia nāq̄ tuo sensor te

q̄re tamissio Rettulerat nato nestor at ille mihi Itē licet mihi nihil re-

scribas pedē tū huc reuertere curauit Et v̄r ab anti q̄d est p̄tra z pophos

ros responsio Et est species sematis

Sensus oppositos notat anticlasis eodem

Verbo. non obſto sed toto posse resisto

Anticlasis

gr̄ia sn̄ia.

Anticlasis ē figura snie v̄rie in or̄de p̄tinua positio vt nō amo sz red amo

nō obſto sz tot? virib? resisto. nō ioānē video sz eū toto conamie p̄sequor

z v̄r ab āti z elasis snia q̄st̄ snie snia p̄traria Et est figura generalis.

Lum verbis vertit anti metabola sensum

Non vt edas viuas. sed edas vt viuere possis

Antimetabola

gr̄ia m̄ta.

Antimetabola ē in or̄de p̄tinua f̄monis cū snia p̄mutatio nō ic̄iunes

vt san? fias. sz vt deo fuias. nō lris opā dabis vt vanā gl̄az p̄seq̄r. sz vt

apicē p̄tr̄s inuenias q̄ celos scādes. z v̄r ab anti q̄d est p̄ z metabolan

mutatio q̄st̄ p̄tra sniam p̄mura tio sermonis Et est figura generalis.

Incipimus fari quicquid quandoq̄ sed illud

Altro desinimus. intercipimusq̄ tacendo

Aposiopis

in̄ silentiū.

Aposiopis ē figura q̄n fit in̄ceptū silentiū snie. vt neptun? ad v̄etos

apud Vir. i. Eneidos Quos ego sz motos p̄stat p̄ponere fluctus Nam

subſiuit puntam vel quid s̄ite Silt̄ Terētius. Ego ne illam. que illum

Phrasib. Fontemur

q̄ me q̄ nō. hoc est Ego ne illa digner aduentū meo q̄ illū. p̄posuit mihi. q̄ me
speret q̄ me non suscepit heri Et d̄r a nostris interceptū seletū ab
apo p̄positione z quod est sileo

Euphonismos erit pro verbo ponere verbum

Eulcat domini laudem mea lingua superni

¶ **Euphonismos** d̄r trāssa^o ym^o x̄bi. p̄ alio Vir. Formosus pastor cor̄ys
dō ardebat alexi delicias dñi hoc ē amabat Itē Korare celi desup z nu
bes pluāt iustū hoc ē pluēdo emitāt iustū. z hec figura fit x̄ciēs neutra^e
poif pactio z c̄. vt patuit ibi in sc̄ba p̄e x̄ba sumpta for̄. zc. z d̄ a P̄ris
ciano bōa sonoritas a q̄ntilia^o p̄o vocalitas ab h̄ ē bōa sonoritas

Euphonismos
bōa sonoritas

Contingens verbi mutat **Synepthesis**. ecce

Unica facta fuit mulier. que sunt modo plures

Nulla sed in nostrū mutatio non venit vsūm.

¶ **Synepthesis** ē accidēs i oīcē p̄mutatio vt q̄n nūc^o p̄ nūero ponit. vt
vn^o hō st̄ plures hoies Sermōes summi p̄ris est meditatio iusti p̄sona
p̄ p̄sona. vt dñi ē salus z sup p̄plm tuū b̄ndictio tua b̄ndic aq̄ dño q̄ sup
celos extat. z ē spēs metaplasmi qz reducit ad seplepsim siue apostrophā

Synepthesis
accidēs p̄muta^o

Dicitur bine spēs hec **Synepthesis** esse

Scilicet hec z ea qua p̄sonā varianus

Nobis p̄ce deus nostros lauet ille reatus.

Nic d̄r q̄ **Synepthesis** figura fit duobz modis vt patuit p̄us de sp̄bz me
raplasmi. vt q̄n nūerus mutat vt ps in frustra secant. aur q̄n glona mu
ratur Et sic dicitur **Synepthesis**.

Synepthesis
copositiō

Aut oligopomenon ex dictis plura notare

Nota sermone sic plura decet memorare

Vir amor paridem. nuptā rapit. armat atridem

Virio pugnatur. fit machina. troia crematur

¶ **Oligopomenon** ē figura pulchra q̄n pauc̄s dict̄s plura p̄hendim^o vt
meretrix suadet. puella saltat. rex iubet. sc̄tus decollat. q̄re in rhetoricis
d̄r breuitas Et ē color cū multa sc̄a x̄bis pauculis efferūt vt solū dicat
qd̄ sc̄m est. nō aut̄ quēadmodū gestū est referat. vt x̄ps nat^o ē adoratus
baptizat^o. tērat^o. collegit discipulos. docuit. sanauit. passus ē. mortuus
resurrexit. apparuit discipul̄. ascēdit. vēturus iudicare viuos z mortuos.

Oligopomenon
pauc̄s pla

Exponens erit homophosis non nota p̄ equa

Ad magis ignota. dic alchitrop esse cauillam

Que tenet allidadam cū valdagoza sociatam

Homophosis ē expositio alic^o ignoti p̄ nō^o maḡs vl̄ eque ignoti. vt qd̄
est amatoz sapie d̄r p̄bs. qd̄ vnct^o. r̄ndet x̄ps. qd̄ hō. antropos Et h̄ac fig
gura logici noiant petitōem p̄ncipiū Idē est i creplo text^o. Pro q̄ notat^o
q̄ i astrologia st̄ qd̄a tabule ad modū ligni vl̄ lapidis dispoſite qz vna
d̄r allidada alia valdagoza q̄ sil̄ uicte mediāte cauilla d̄r alchitrop.

Homophosis
eque ignoti x̄po^o

Sepe prius dicta geminat tibi theologia

Ex p̄moneqz notat hec si repetitio fiat

ev

45

De speciebus

Et quod dicitur sic certius esse probetur

Expectando dauid expectas sic genuit

Epimone
psueuerantia
¶ Epimone latie v̄ psueuerantia. r̄ e figura q̄n ad maiore certitudine in eade deo psueuerat. hoc est q̄n eade deo q̄ ad p̄ncipiū reperit ad maiores affectū excitandū vt laudas laudabo. Virg. Sic sic iuuat ire sub vnu bras Eade figura v̄ epizeus q̄ est sp̄s locutionis siue scematis

Si que sunt hominis assignantur deitati

Antropospatos est sic sepe dei legis iram

Antropospatos

¶ Antropospatos est figura cū res hūane deo ascribū vt dñe ne in fus rore tuo arguas me neq̄ ira tua corpias me. penitet me fecisse boiem. Irasci em̄ r̄ penitere boiis est non aut̄ dei.

Si sint res aliq̄ue concordia federe nexē

Id quod inest vni reliquā dices operari

Sic linguam cordi concordem dic meditari

Ac homopathion istam dic esse figuram.

homopathion

¶ Homopathion v̄ homopathio ē figura q̄n p̄prietas vni rei attribuitur alteri vt aial ē risibile q̄ risibilitas p̄mo iest hoi Lorde r̄ mēre ioannes oia p̄fert q̄ p̄ferre sic lingua nō corde. Et hāc figurā noiat Aristoteles p̄mo posterioꝝ de modis psueuerat. Errorē in assignatiōe vniuersalis. Nil reor̄ assertum quod non queat esse tenendum.

Pluraq̄ signaui que non debes imitari

¶ Nō in fine hui⁹ capituli pot̄ discrimē siue dñam p̄dcaꝝ figuraz d̄ cens ip̄licite Figure s̄ duplex. q̄dā em̄ s̄ figure poet̄ familiares aut eā ornat̄ aut necitat̄ r̄ cultus r̄ s̄ extreme imitāde vt orō diuersa inde ornatū r̄ leporē sumat. vt s̄ sp̄s scematis r̄ tropi. Quedā v̄o vitāde licet apud p̄batos frequēter repiant in lōgo ope q̄ cū in carmīe plura s̄ nis tent r̄ si tūc pauca s̄ macule carmē equo aio patiendū. nihil em̄ in reb̄ hūanis vndiq̄ p̄fectū Et he s̄ sp̄s Soloecismi r̄ metaplasmi

A. De spēb̄ Phrasīs. *sc̄nt̄ ph̄is*

¶ Item P̄ref̄ figurā iā dictas ab alijs addū plures deē spēb̄ phrasīs. Et s̄. xliij. vt patuit in figura posita in p̄ncipio h⁹ capituli. q̄z pauca de scripe ab Alexā v̄ Topographia Chronographia Ebasis Apostros p̄be r̄ Epaucesis. q̄re vt n̄i gr̄amatices tyrones oim figuraz p̄suetudinem inueniant eas paucis explanabo.

¶ Et iologia est cū pulchro verbum dictum repetitur vt causa eius reddatur. Virgilius. Ad celum tendens ardentia lumina frustra lux mina nam teneras arcebant vincula palmas Baptista Et chaos obscurū claro p̄ponis olympo. olympo sedes vbi s̄ r̄ templa tonantis.

¶ Antapodosis est figura quā media p̄mis r̄ vltimis vniū vt ve strū hoc iā factū p̄hēdo nō meū vt pulchrū q̄dē factū v̄z vt dixi nō meū sed vestrū. Et v̄ a n̄ris retributio. nā p̄ponit ab anti r̄ apo p̄positiōib̄ q̄re fecit r̄ possis datio. ¶ Obacterisimos est quā aliqd̄ p̄ ei⁹ accideria designat̄ vt Juuenal̄ in Satyꝝa Crispini Et caluo seruet rboma Aeroni hoc ē Domitiano nā p̄ caluicē r̄ mores siles Aeroni Do

Etiologia
causitas.

Antapodosis
retributio

Characterisimos
designat.

Phrasif.

initians ipe describit. z dicit a nris designatio in rhetoricis siue affectio q̄
sepins vrunt hollandrim dicetes heus vir scabiosi capitis monstra qua
stur dauentriam.

Antilogia est p̄boz p̄radictio seu refragatio vt
haud vnq̄ tibi p̄bitula cera iucra fuit. z dicit a nris p̄radictio ad anti q̄d
est p̄tra z logos sermo.

Antilogia
contradictio

Eroche est figura quū in rerū descriptioe
aliquid p̄ excellentiā dicimus. vt Virg. p̄mo georgicoz Que cura bouū
qs cult^r habendo sit pecori zc. z dicit a latie eminentia siue excellētia. q̄re cas
eroche hoc est p̄ excellentiā interpretat

Eroche
eminētia

Canchasinos est r̄sus solutus vt ha ha ha apud comicos a gres
eo p̄bo q̄d est diffuse rideo. In cachinn^o h̄ ē ris^o dissolut^o.

Canchasinos

Apophasis vel apologia est obiectoz responsio vel excusatio. vt m̄
bi cantando vict^o nō redderet ille. quē mea carmib^o meruisset p̄bitula
caprū Vir. in Bucolicis Et m̄p̄ra f̄ abnuētia vel respōsio. nā ex
p̄positione hoc est re z q̄d est locutio quasi responsio p̄ponitur.

Apologia
reluctatio

Catacrisis est alicui^o facinoris p̄mediatio v̄l medicatio nā p̄ponit^r
a et q̄d sic q̄z scriptū iudiciū dicit. vt Tū pendere penas
Leopride iussi.

Catacrisis abūfio

Aportheosis est alicuius mortalis in deos relatio
vt Candidus insuetū miratus lumē olympi. z dicit ab a^o p̄positioe que
aliquā abindicat z dicit diuinitas quasi a diuinitate procedens

Aportheosis rō sacra.

Catalogus est sermo rex ordine z nūerū ostēdens. vt Tres sum^o
imbelles numero sine virib^o vxoz Laertesq^z senex thelemachusq^z puer.

Catalogus

Cacethos est alicui^o regionis vel plone mali moris sue p̄suetudin^{is}
nis descriptio Junenalis Scribēdi cacethos egroz in corde fenescit. vt
Exul ab octaua maris bibit. z p̄ponit ex q̄d est malus z

Cacethos rōis mas.

cū p̄ma breui q̄d est cōis mos seu p̄suetudo.

Elogiū

Elogiū est alicuius
reiustificatio vel honoris vel vituperatōis grā Vituperatōis quidem vt
Quintilianus nō est iudices q̄d putet^r ideo mille adiectm̄ ad ex heredita
tionez iuuenis elogiū. qz de celere p̄staret molestū iuriscōsul^o desertore
iq̄d auditū suū iudicē cū elogiū hoc est cū vituperatōe mutat Honor^o p̄o
cū Cicero In q̄d elogiū plurime p̄sentiant gentes. z itez q̄d elogia sepul
croz que qualia sint Sueto. in claudij vita ostendit dicēs nec p̄tentus
elogiū tumulto citus p̄sibo a se p̄posuit. insculpisse. etiā vite memoria p̄ofa
ozde p̄posuit Licero Solonis q̄dē sapient^o elogiū est quo negat velle suā
mortē dolere amicoz z lachrimis vacare

Energia actio. effica.

Energia est rex gestaz
aut q̄s gestaz sub oculis inductio Hieronim^o in p̄logo bible hz. nescio
q̄d latent^r energie vite voc^o act^o. z dicit a latie efficacita. nā p̄poit ex p̄posi
tione et q̄d est opari z sic inde energumenos hoc ē actiū^o Ex^o vt
Ho veluti in fomnis oculos ybi lāguida p̄ssit Nocte q̄es nec q̄es audios
extēdere p̄sus Velle videmur z in medijs conatib^o egri Succidim^o nō
lingua valet nō corpe nore Sufficiūt vires nec vox nec p̄ba sequuntur.

Energia actio. effica.

Genealogia ē alicui^o generatōis descripte series Vir. Hūc fauno
z nipa genitū laurēte marita Accipim^o fauno pic^o p̄z. itez parētē Te
saturne refert. z p̄poit ex YE Nō gnatōis z Auyēb^o mo q̄s gnatōis p̄mo.

Genealogia

Generblia cō l' generbilos ē natal' descriptō. hic generblia^o h̄ ē nata
lici^o vt ap̄d p̄gilū i polioe

Monomachia

Monomachia ē duoz singularē certamē
vt de turuoz Enea. z p̄poit a q̄d singulū denotatz h̄ ē pugna

Monomachia
duellū

De speciebus

*Naumachia
v. naval pugna*

Syllogismus. v. pofatio

*Enthymema cogita
evolutiva*

iteratio sermo

Naumachia est belli navalis descriptio vt apud **Luuiū**. z pponit ex verbo qd est nauis z **Maχ** hoc ē bellū siue pugna **Gigantēa** ē gigantū pugne descriptio vt apud **Quidiū**. vel dē gigantōmachia a

hoc est bellū. **Syllogismus** est orō p̄stās ex p̄oe assumptio z conclusio vt nāq; haud tibi vult mortal nec vox hominem sonat o dea certe

Enthymema est argum ab vno assumpto zcludēs vt hō ē aīal ḡ p̄ trus est aīal Quare festin⁹ z ipsecrus syllogism⁹ d̄r ad qd p̄ficiendū assumpti ps definit. q̄ ē. petrus ē hō Ideo Iuuenal in Satyra **Crede pu**

diciti ait Aut curuū f̄mone rotato torq̄at enthymema **Proconos** mīa est rei gubernāde dispensatio vt **fgili** Tu regere ip̄io p̄pos romane memero. he tibi erūt gr̄tes pacisq; iponere moiḡ parcere subiecti z debel

lare sup̄bos. z d̄r ab **dikoo** domus z dispensatio hie occono mus dispensator.

Palilogia est dictioz ornata replicatio vt **Arma** viri ferre arma. z p̄oif ex palim qd ē iter z logia f̄mo q̄si sermonis reduplicatio.

Stratagenia est ex^m militare summo studio imitādū vt apd **Luuiū** de hanibale. qz bis exēplis seu p̄silis militariib; p̄uoes ad silia faciēda v̄l imitāda dicūt. z p̄oif ex **spatōs** q̄ ē exercit⁹ z duco

Paradiastole est quū rē dilaram⁹ inf̄ratōe n̄ra vt qn̄ astutū sap̄ entē vocam⁹. p̄digū liberalē remerariū fortē z silia. **Apauados** ē f̄monis ornata regressio. vt p̄ncipatus bon⁹ ē. nō aut bon⁹ q̄ in tyrānidē mutat. z p̄oif ex

q̄ sil etiā retro indicāt z via q̄si re tro post viā. hoc est regressiōe indicet.

Orthepesia est emēdata cuz suauitate vocū explanatio. vt meciūḡ fouebat Romanos rex dños gens **teḡs** togatā. z p̄oif ab orthō qd ē rectū z carnē **Paradira**

est electa snia. vt q̄cqd erit sup̄anda oīs fortuna ferēdo est. z p̄oif ex **pa** na qd ē iuxta z dōga opinione q̄si iuxta opinione siue sniaz siue fidem.

Phisilogia est alie⁹ rei seu loci natural⁹ descriptio vt **albi** vt obs scuro decerget nubila celo Sepe nothus nec iaz p̄urit ibres p̄peruos. z d̄r a physis qd ē natura locus siue terra q̄si natura loci siue terre

Apodiū v̄l ep̄oedion ē carnē cadaueri nō sepulto cantatū. vt ex tinctū nymphe crudeli funere daphnym flebāt. z ea q̄ sequūt in daphni Et d̄r ab epi **zōde** cātus vbi cō in n̄raz dip̄hongū oē p̄rif. z differ ab epitaphio v̄l p̄pletā sepulturā describit vt patebit.

Epitaphiū est carnē cadaueri sepulto cātatū vt daphnis ego in siluis huic vsq; ad sydera notus Formosi pecoris custos formosior ip̄o. z p̄oif ex epi p̄oif t̄oē q̄ est supra z sepulcrū hoc ē supra tumulū.

Epitalamiū est hymn⁹ i sp̄salijs decātar⁹ vt apud **Latullū**. vñ ait **Hieronim⁹** ad paulinū **Scāz** nuptiaz dulce canit ep̄thalamiū.

Epiphonima ē rei narrate summa acclamatio. vt t̄ate mol̄ erat rhomanū p̄dere genes **Licero** p̄ milone **Facere** em̄probi adolescens piculose q̄ p̄peti turpiter maluit. z p̄oif ex epi z qd est clamor **Epicheientia** ē argum⁹

rationatiū f̄m **Liceronē**. **Problema** est p̄positio inf̄rogationem detinēs ānerā cū hoc est q̄re vt est apud **Aristotelē** p̄mo topicoz et apud **Plutarchū** Et hec sufficiāt p̄ figuris grāmatices p̄ melior in

tellectu/ **Quinta** Anno incarnatōis **Dilectissimo** quingen tesimo primo **Natiuitatē** **Iohannis baptiste**.

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DUSSELDORF

Incipit Tractatus utilis de
Generibus pedum et Metrorum!

Pedes metrorum sicut xxviii: quorum quatuor sicut dissyllabi
Octo trisyllabi: et sedecim tetrasyllabi: ut de funda^{to}
solarium clare habetur!

De Interpretatione metri

Quod quiddam accipiunt per carminum toto plures versus prole-
trante et singulis liber boeii dicitur habere septem metra
et carminum distincta hoc modo quoddam metrum dicitur

Monorulos: et unimembre: cuius versus sicut unum gressus ut illud
Nubibus attus

Duolos est bimembre: quod constat ex duobus gressibus ut illud bo-
erij Eud me discussa for dicitur Dytrophos quod partes

Dytrophos et versus replicat similis quod et per se metrum boeii

Tetrasyllabus dicitur duolos dytrophos Sed tetrasyllabus est car-
men in quo per se versus replicat sicut primo ut il-
lus ut quaeque lapis resonat fibris et

Prout modo capiendum metrum dividitur penes minus vel funde: quod
quoddam est
Heroicum quo heroidum et duorum gesta describitur et constat ex versibus

hepametris
Elegiacum: quo scribitur querimonis et miseris et constat ex
alterius hepametris et pentametris

Colicium: quod tractat de colloquijs pastorum -

Georgicum: quod de agricultura tractat

Iniectivum: quod tractat de coniugijs!

Ingenicum: quod tractat de sceleribus regum!

Comiad: quod de personis humilibus villanisque tractat

Dirium: tractat de comestatione!

Metrum quartum per uno versus dividitur penes abudantiam et defici-
et quoddam Catagalestium: cui una silba de esse et proleione
pedis ut hoc per precipiti mersa perfundo!

Hypathalestium: cui una silba super est ut Oia medicum vil-
idque coloremque

Brachyathalestium cui nulla sillaba super est vel nulla deest

Brachycatagalestium cui duae silbae desunt!

Ambrum ex tribus iabus constat!

Per divisionem metri penes minus pedum

Enes minus pedum dividitur metrum: quod quoddam est

Monometrum: ut Oia dat dicitur non habet ergo minus. constat

ex uno pede et est hypathalestium ut auctor optinet

Dimetrum: quod constat ex duobus pedibus ut hoc. Nubibus attus.

Trimetrum: id constat ex tribus pedibus ut illud Cum phis
by radijs graue!

Tetrametrum: id constat ex quatuor pedibus ut Oia quod glo-
refusa luce chorustas!

Pentametrum: id est constat ex quodam pedibus

Hepametrum: id est constat ex septem pedibus ut Ela laus et horum sit

(Per chryse raptor)

Heptametrum ex septē pedibus constat ut *Quid variis
traq̄ aetha p̄maneat figuris*

Notandum qd̄ in quibusdā jambis Anapestus et Trochaeus duo pedes
semper p̄ uno pede p̄stitit

Ponens pedes p̄dominante metrum dicitur: q̄ metrum quoddam
ponderatur ubi ponderus p̄duat̄ ut in Iustitiae rades et
Iunonia Iuges

Jambicum: v̄ jambus p̄duatur. ut p̄ d̄ ego deo d̄o d̄o om̄i.

Anapesticum: v̄ anapestus p̄duatur. ut Ostelliferi conditor.

Trochaicum: ut coriambus p̄duatur ut Iunior rutili d̄ip̄ boz l̄uo.

Dactylicum: ut dactylus duatur ut Oia des cupido sua nō p̄sit
inde cupido Ite Oibz oia nō mea somnia d̄it p̄ssu

Antipastivum: v̄ antipastus duatur ut Iammi sem̄ dei nimis ad est

Ionicum a minore: ubi minor ionicus duatur ut q̄ est p̄p̄ fugit uia

Ionicum a maiore: ubi maior ionicus duatur: q̄ d̄ q̄ Caput am̄ odit

Metria dactylia p̄ncipale constat ex dactylo: d̄p̄unt t̄j
ponderem: q̄ d̄ sine trocheo et p̄. p̄v̄ij.

Adoniam: constat dimetro acatalecticis

Archilogiam: constat dimetro hypercatalecticis ut Carula vad̄ aiis

Iambicam: constat dimetro catalecticis ut Tibia p̄sonet

Alamaniam: constat trimetro catalecticis ut Iunio p̄cedat palmis

Alamaniam s̄d̄m: constat trimetro hypercatalecticis ut Iunio p̄cedat palmis

Semonidiam: constat trimetro acatalecticis ut Iudae pallia t̄m̄ ut q̄s

Archilogiam s̄d̄m: constat tetrametro catalectis. ut Virgo decet r̄m̄

Alamaniam terciam: constat tetrametro acatalectis. ut Iudae p̄cedat palmis

Alamaniam quādam: constat tetrametro hypercatalectis. ut Vita vigor

(quarta nimis caret ingenio)

Strophorum: constat pentametris acatalecticis. ut Masia rede

De tua carmina flebis

Simodiam: constat pentametris acatalecticis. ut Parthenopeus ait

p̄ior archadice decus

Cyrtidiam: constat pentametris hypercatalecticis. ut Pithira p̄cella

(comas abit sibi palmis)

Heroidiam: constat heptametris catalecticis. ut Dulced bella t̄ibe n̄o

crenditur honori

Dactylicam: constat heptametris cuius quodam pedes t̄m̄iat p̄s orōis. ut Rufus

(tra silicibus resonat h̄o phytola cantus)

Alamaniam: constat heptametris catalecticis. ut Sidera pallida diffingit

(sac̄e Pr̄ta l̄um̄inis)

Alamaniam quintam: constat heptametris hypercatalecticis. ut Almar

(v̄m̄ p̄aphon̄ inḡditur rosa l̄ireat ex̄ adit)

Strophorum s̄d̄m: constat heptametris catalecticis. ut Eandem iunior

(trahit h̄o t̄ra p̄angit p̄gama t̄p̄es)

Alamaniam sextam: constat heptametris acatalecticis. ut Carmine doctus

thalta canit operantibus h̄ic ades op̄uer

Umbidū triū: gstat heptamet^o hypcathaler. vt Versiculos
tibi dactylos cerim puer optis quos facias

Tamburū lozis imparibz, tript spondeū dactylū anapestū/

Aristrophaniū: gstat monomet^o hypcatha^o vt Deus deoz/

Euribidū: gstat dimet^o brachycathaler. vt Bong qz omia/

Anacreontiū: gstat dimet^o acathaler. vt Cultor dei merito/

Archiloiū: gstat dimet^o acatha. vt Deo creats omz/

Alphairū: gstat dimet^o hypcatha. vt Amat venena parricide/

Alemanniū: gstat trimet^o brachycathaler. vt Spuz deoz vgrs

Sponatiū primū gstat trimet^o cata^o. vt Dote talia vatic^o choros

Archiloiū 2°: gstat trimet^o acata^o. vt Dorotonat^o h^o solū in/

Sponatiū 2°: gstat trimet^o acatha^o cuius penultima sitba e longa
vt dicit ad supba vertit vices deoz

Anacreontiū secundū: gstat trimet^o hypcathaler. vt Amor
puelle porty nuptis fatigat/

Aristrophaniū secundū: gstat tetramet^o brachycathaler.
vt Marce luerne sol ppint^o no ty voras

Aristrophaniū tertū triū gstat tetra. cathaler. vt Porty
petang aura lapat vela solū malo

Anacreontiū triū: gstat tetra. acatha. vt Post iambicos
versū sequit^o iam trochei modi triū/

Alphairū lozis imparibz xcept trocheū tribrachū dar-
tilū. sed paribz spondeū anapestū Et hz. xij. gna

Dauratiū: gstat monomet^o hypcatha^o vt Amō opting/

Thyalliū: gstat dimet^o brachycathaler vt bache iudg tyros/

Euripiū: gstat dimet^o cathaler. vt Vult^o altis volat qe Arbo ma/

Alemanniū: gstat dimet^o acatha. vt fistula canū babil^o mobilis/

Babilidiū: gstat dimet^o hypc. floribz corona tegit/

Saphiriū: gstat trimet^o brachycathaler. vt Rex pater iupit^o deoz

Archiloiū: gstat trimet^o cathaler. vt Nox amois q quētē gscia

Godatiū: gstat trimet^o acata. vt Arua sira nimbz dicit vrs leri

Saphiriū secundū: gstat h^o trim^o hypcatha. vt Optedet aiurū
fulgz forma s placet

Godatiū secundū gstat tetramet^o brachycathaler. vt Thraciū
nephas renarat cativas trudo

Archiloiū 2°: gstat tetramet^o cathaler. vt sole tirsos gra
pulsū in leus adieit

Sponatiū: gstat tetra. catha. vt Nolle confis terga poti vela
tonde pgram

- Anacreontium constat tetramet^o acathaler. vt Dante id
 id vati parte sacro furori!
- Anapestium loco anapesti recipit dactilum vel pponidum. et
 sine iambid
- Trinid: gstat monomet^o. acatha. vt Dus des est,
- Dindariid: gstat mono. hyperatha. vt duing male forte.
- Aristophaniid: gstat dimet^o brachicatha. vt veit optid caliope.
- Darttheriid: gstat dimet^o cathaler. vt folip muid por gens.
- Dindariid sedm: gstat dim. acata. vt est stellid (cor) oribis.
- Alemaniid: gstat: dim. hypera. vt illid simlid mal melleflua
- Archiloid: dimet^o acatha. 7 antiba. vt Dea son. fluit aima.
 nifero vaga rursipulo pluret.
- Dindariid trin: gstat dimet^o cathaler. vt Medid rapido mal
 tibus adit fluiis.
- Alemaniid trin: gstat dimet^o catha. vt Dante pperides nigi
 carmid dactiloz.
- Terforid: gstat trime. acatha. vt lat. d calas d ego des re
 neris sperie.
- Simonidid: gstat trime. hyperatha. vt Tuba dicit q gre
 sonat dicit quare miles.
- Alemaniid trin: gstat tetra. brachicatha. vt Pering iuu
 nis generose petas bona 7 percuu midme.
- Aristophaniid sedm: gstat tetra. catha. vt Dante vna id
 date ferta. uiaat date tpa ferre hio.
- Coriabriid pdrupalid gstat choriabo: rrip^t t^h d sine barchid
 vel antibrachid et ite g^um e^o
- Aristophaniid: gstat monomet^o 7 brachicatha. vt ppureq
 Alradm^o.
- Anacreontid: gstat dimet^o 7 brachicatha. vt Virgi. Matia
- Saphiriid gstat trinmet^o 7 brachi. vt Dulci. quon creatit
 sone pperides versifico fauete.
- Alemanid: gstat tetramet^o 7 brachicatha. vt Armi potes
 mare genito / et cetera vena pcamit.
- Antipastriid pdrupalid gstat antipasto q rrip^t pponidum id
 iambo vel epystitid q^uo quod id vt pdrupio. minis adst.
- Danid: gstat trinmet^o brachicatha. et e^o q^uo fauim seu d^o
- Anacreontid: gstat finet^o catha. vt Luras mificat dona hinc
- Alchand gstat tetramet^o. cathaler. vt Infidid terigt fidea
 carmen magrorum.

Metrum Ionium a maiore suo ionico gstat ⁊ raro aliud ge-
dem admittit.

Trinocatiu: dimet cathalec. vt Rosa veneris sperime.

Anacreontiu: gstat trime. cathalec. vt fuge ego fuge mihi vends.

Saphiru: gstat trime. anactha. vt Sonat alio tbe fign d mndg.

Sichiu: gstat tetramet. catha. vt Cele ego sperioſu quosd dnu.

Alemanicu: gstat tetra. anactha. vt Tunc ois deq ates tunc augg
| bona mentis

Metrum Ionium a maiore suo Ionico gstat ⁊ rariſſe
Iciu. drambu vel diſtrocheu.

Iponatiu: gstat trimet catha. vt Palma cape victoris coronadi

Prapiliu gstat trimet brachicatha. vt flos iuuſis ſims corona
Oſtelleſi condita oſibus.

Sodatu: gstat tetra. brachicathalectico. vt Scalpis canē
temp⁹ fugit intente labori.

¶ De generib⁹ metroru ex diſſilib⁹
pedib⁹ conſtantiu.

Dithiru: gstat trib⁹ dactilis ⁊ pyrrichio. ex Boerij Dui
ſere ingenu volz agru.

Iſtegratu: gstat ppondeo. dactilo. ppondeo. vt Pont⁹ ſat
harenas.

Choriu: gstat ppondeo. choriabo. pyrrichio vt ſu p hebi ra
radijs graue.

Aſclepiadu: gstat ppondeo: duob⁹ choriab⁹ pyrrichio. vt
Iniquitor riuili dno boe luminis

Alghain: ex ppondeo: trib⁹ choriab⁹ pyrrichio vt Aidag
gardenes pſubit ſub paradie maid.

Ilegian: pentamety hepane. ppondeo: mololo. ppondeo: dactilo:
ppondeo: vt Meret diſſiſis frons elegiata comis.

Culoiu: ex ſmo pede diſſillabo: ⁊ dactilis trib⁹: vt Sapho
gpoſuit malefacta poemata.

Mimithiu: claudit met⁹ heroicū pyrrichio vt Morde gter⁹
mud laudae vulne gene.

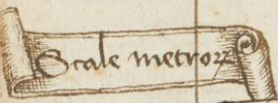
Tauru: gstat glorio ⁊ ſeretrario vt hellepotaui tuo minie
pſegat hortos.

Hallantiu: gstat ppondeo: dactilo: tbg ttheis: vt Vita q faciat
¶ beatiorum

Saphiru: gstat ex trocheo: ppondeo: dactilo: duob⁹ trocheis:
vt Iſte gfeſſor dnu ſacrat⁹.

Archiloriu: gstat ex trib⁹ anapeſtis: trib⁹ ttheis: ⁊ ſitba ſupflua
vt pſeuab⁹ ab arce tyran⁹ vultib⁹ crugente

Euchonologium ex penthimeri duplici dactilica et
 Iambica ut *Carmina bella magis vult sonare* /
Iambologium ex penthimeri Iambica p^a. 2^a dactilica ut
fortes legabat cœmina letifera /

**Sunt Fracturæ de generibus
 pedum atq; metrorum feliciter** /

Versus Hexameter ^{sive heroicus} ^{sive Senarius} ^{sive Primarius} ^{sive Elegiacus} ^{sive Proprie iunctus heroico.} habet sedes siue regiones /

1 ^a sedes	2 ^a sedes	3 ^a sedes	4 ^{ta}	5 ^{ta}	6 ^{ta}
Dactylus l bb	Dactylus l bb	Dactylus l bb	Dactylus l bb	Dactylus l bb	Spodeg l
Spodeg l l	Spodeg l l	Spodeg l l	Spodeg l l	Spodeg l l	Spodeg l l

*hic fm alijs 2ª sedes
 videtur alqñ Iambica
 sed nō est: qz fm dōc
 tot aliqñ bene in 2^a
 sede brevis sillaba
 ponit p^a penthime-
 rium p^abat*

Versus Pentameter ^{sive Primarius} ^{sive Elegiacus} ^{sive Proprie iunctus heroico.} habet sedes siue regiones /

Dactylus l bb	Dactylus l bb	Spodeg l l	Anapestus bb l	Tribrachus bbb
Spodeg l l	Spodeg l l	Spodeg l l	Anapestus bb l	Anapestus bb l

Pentametri

Saphiricus versus ^{quos} hz sedes.

Trocheus l b	Spodeg l l	Dactylus l bb	Trocheus l b	Spodeg l l
Trocheus l b	Spodeg l l	Dactylus l bb	Trocheus l b	Spodeg l l

Versus Asclepiadicus ex quor^{um} g^{rat}at regionibus **Corvaburg** ^{in noie.}

**Tucentor^{um} rituli
 Tetrametz**

Spodeg l l	Corambus l bb l	Coriabus l bb l	Arctabus b b l
Spodeg l l	Corambus l bb l	Coriabus l bb l	Iambus b l

Pheregraticus tres hz sedes. **Adonicus** hz duas sedes. ^{Dimeter}

Trimeteru

Spodeg l l	Dactylus l bb	Spodeg l l	Dactylus l bb	Spodeg l l
Spodeg l l	Dactylus l bb	Trocheus l b	Dactylus l bb	Trocheus l b

Phalericus metz v. hz sedes siue regiones

Spodeg l l	Dactylus l bb	Trocheus l b	Trocheus l b	Trocheus l b
Spodeg l l	Dactylus l bb	Trocheus l b	Trocheus l b	Spodeg l l

Glionicus

Phaliscus Tetrametz

Trimeterz

Spodeg l l	Dactylus l bb	Dactylus l bb	Dactylus l bb	Spodeg l l
Spodeg l l	Dactylus l bb	Dactylus l bb	Dactylus l bb	Spodeg l l

Handwritten text in a narrow column on the left edge of the page, likely bleed-through from the reverse side. The text is mostly illegible due to fading and the angle of the page.

M 10

89

at

